

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. 67

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 21 de febrer de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 2540/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dictamen del Consell Consultiu en relació al tractament de residus a Eivissa. 3805
  - 2) **RGE núm. 2542/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'obertura de l'escoleta de 0 a 3 anys de Can Nebot. 3806
  - 3) **RGE núm. 2533/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a reforma de l'Hospital de Manacor. 3807
  - 4) **RGE núm. 2535/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a problemes de la depuradora de Binissalem. 3809
  - 5) **RGE núm. 2538/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació del Govern en els acords per elegir el president del Parlament. 3810
  - 6) **RGE núm. 2541/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis que té previst el Govern en relació amb el protocol d'intencions signat el passat 3 de desembre del 2015. 3811
-

- 7) **RGE núm. 2550/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a ampliació del port esportiu d'Alcudiamar.. 3813
- 8) **RGE núm. 2551/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a rampa de Can Misses.. 3814
- 9) **RGE núm. 2552/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Llei Montoro... 3815
- 10) **RGE núm. 2539/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gratuïtat de l'aparcament de Can Misses... 3816
- 11) **RGE núm. 2543/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a prestació de radioteràpia a Menorca. (**Decaiguda**)... 3817
- 12) **RGE núm. 2548/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a bus de l'aeroport. (**Ajornada**)... 3805
- 13) **RGE núm. 2553/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a suport al CETA. (**Ajornada**)... 3805
- 14) **RGE núm. 2534/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a representant a la Comissió Europea. (**Ajornada**)... 3805
- 15) **RGE núm. 2544/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a vagues en el transport públic. (**Ajornada**)... 3805
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1929/17**, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a línies polítiques generals del Govern en matèria d'energia... 3817
- III. COMPAREIXENÇA de la presidenta del Govern de les Illes Balears** per tal d'informar sobre el contingut de la IV Conferència de Presidents, escrit RGE núm. 1705/17, presentat pel Govern de les Illes Balears. (**Ajornada**)... 3822
- IV. MOCIÓ RGE núm. 2398/17**, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a la millora de la futura normativa d'estades turístiques en habitatges, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 895/17.. 3822
- V. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) **RGE núm. 11211/16**, presentada pels Grups Parlamentaris Podem Illes Balears i MÉS per Mallorca, relativa a reclamar la titularitat del domini o d'altres drets reals immatriculats a favor de l'Església catòlica a les Illes Balears.. 3834
- 2) **RGE núm. 2297/17**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a iniciativa en suport a la democràcia i contra la judicialització del procés sobiranista de Catalunya... 3844
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores diputades i senyors diputats, començam la sessió d'avui. Bé, començam.

I.12) Pregunta RGE núm. 2548/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a bus de l'aeroport.

I.13) Pregunta RGE núm. 2553/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a suport al CETA.

I.14) Pregunta RGE núm. 2534/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a representant a la Comissió Europea.

I.15) Pregunta RGE núm. 2544/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a vagues en el transport públic.

Les preguntes, adreçades a la presidenta del Govern, RGE núm. 2548, 2553, 2534 i 2544/17, són ajornades, atesa la petició del Govern amb motiu de l'absència de la presidenta, escrit RGE núm. 2997/17.

Així mateix, atès l'escrit ja esmentat, RGE núm. 2997/17, de la directora general de Relacions amb el Parlament, i en virtut de l'article 73.1 del Reglament de la cambra, sol·licita al Ple l'alteració de l'ordre del dia d'avui en el sentit d'ajornar el punt 3, relatiu a la compareixença de la presidenta del Govern per tal d'informar sobre el contingut de la IV Conferència de Presidents.

Puc entendre aprovada per assentiment l'alteració de l'ordre del dia? Idò, passam al debat de les preguntes parlamentàries.

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes parlamentàries amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 2540/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dictamen del Consell Consultiu en relació al tractament de residus a Eivissa.

Primera pregunta, RGE núm. 2540/14, relativa a dictamen del Consell Consultiu amb relació al tractament de residus a Eivissa, que formula el diputat Sr. Miguel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Miguel Àngel Jerez i Juan.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President.

(Remor de veus)

Sr. Conseller, jo em situava l'anterior vegada que el requeria a vostè a un extrem de l'hemicicle, avui em situo a un altre tipus d'extrem distint, esper que a poc a poc vagi recuperant el lloc que em correspon, que és devora dels meus companys, que és el Grup Parlamentari Popular.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Com bé sap, Sr. Conseller, el Consell Consultiu ha emès un dictamen desfavorable sobre la modificació del contracte entre el Consell Insular d'Eivissa i la UTE que gestiona l'abocador de Ca na Putxa, contracte que cal recordar incloïa la construcció d'unes instal·lacions bàsiques, una planta de triatge i una de metanització pels fangs de la depuració.

Si bé preocupa, i de quina manera, els problemes que pot generar aquesta situació inesperada pel que fa al tractament de residus en general, altament preocupant és la situació relacionada amb el tractament de fangs de les depuradores. Tots els ajuntaments de l'illa i el consell insular tenien la mirada posada en la construcció de la planta de tractament de fangs, i la veritat és que aquesta notícia ha caigut com una autèntica pedrada sobre les seves aspiracions.

Atès el programa que se'ns presenta, Sr. Conseller, ens agradaria saber, quina opinió li mereix el dictamen del Consell Consultiu en relació amb el tractament de fangs de les depuradores d'Eivissa?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Jerez, esper que en el seu camí de l'esquerra cap a la dreta vagi agafant apunts i vagi aprenent coneixements i vagi canviant les seves opinions, i estic ben content que em demani sobre la gestió de residus.

Si em permet dir-li-ho, és un dictamen que va sol·licitar...

(Remor de veus)

... si m'ho permeten contestaré i em dirigeix al Sr. Jerez.

Sr. Jerez, compartim la preocupació sobre aquest dictamen, és un dictamen sol·licitat pel Consell d'Eivissa, que té les competències en gestió de residus, que té la competència en la gestió dels fangs de la depuradora. Com a condició de conseller o de president de l'Agència Balear de l'Aigua em preocupa el fet que encara no tenguem les instal·lacions pertinents.

Des del 2003, des del 2003 el Govern de les Illes Balears espera unes infraestructures per tractar els fangs a l'illa d'Eivissa, unes infraestructures que són necessàries, crec que tots veig que ara hi ha acord que són necessàries i que s'han de fer. Esperem, per al bé dels ciutadans d'Eivissa, que hi hagi

acords, que hi hagi camins i que el consell posi el necessari per poder tirar endavant aquestes infraestructures tan necessàries.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol la paraula, Sr. Diputat? Té la paraula, Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Com li he avançat la solució als fangs que generen les depuradores que són de la seva titularitat és altament preocupant. De moment estan vostès transportant els llots de les depuradores a la península per al seu tractament, la qual cosa comporta una despesa important, i vostè ho sap. Ho fan amb totes les depurades excepte amb una, la de Santa Eulària, i permeti'm que li digui, desenvolupa Santa Eulària un tractament agrícola dels fangs exemplar sense que vostè encara no s'hagi interessat a pagar la factura que els deu, la factura que els va comprometre i que encara esperen que sigui satisfeta.

Sigui com sigui, la veritat és que la planta de tractament de fangs patirà inevitablement un retard mentre no se solucioni els problemes relacionats amb la modificació del contracte de la UTE que afecta les tarifes del cànon i la durada.

Sr. Conseller, té vostè un pla B? Té vostè un pla A? Té vostè un pla? Té vostè alguna cosa? Davant d'aquest nou escenari, pensen vostès seguir enviant els llots a la península? Pensen vostès promoure el tractament agrícola per part de la conselleria dels llots de les depuradores d'Eivissa de la mateixa manera que ho fa Santa Eulària o pensen traslladar els fangs a l'illa de Mallorca per al seu tractament? Una altra solució que de cap manera es pot descartar.

Sr. Conseller, triï l'opció que vulgui de totes, però la triï ja en coordinació amb el Consell d'Eivissa, demà pot ser massa tard. Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Des del 2003 s'esperen les infraestructures, des del 2003 no s'han fet les infraestructures previstes, des del 2003 s'ha incomplert el que estava previst, des del 2003 el Partit Popular no ha posat els mecanismes per tractar els fangs. Estic content, li dic, jo som el responsable de la gestió per delegació dels ajuntaments d'Eivissa, la competència en depuració és dels ajuntaments que deleguen en ABAQUA perquè les gestionem i les gestionam, i ho farem el millor possible, evidentment. Però els fangs són un problema i estic content que vostè, per primera vegada, sigui conscient que el Consell d'Eivissa és qui ha de gestionar i ens ha de dir com fer-ho, si el Consell d'Eivissa em diu A faré A, si el Consell d'Eivissa em diu B faré B, si el

Consell d'Eivissa em diu C faré C i si el Consell d'Eivissa em diu D faré D. A diferència de vostès, jo respect les competències, el meu respecte al Consell d'Eivissa.

Evidentment, la solució d'emergència que ara empram, que és el vaixell, no és la solució definitiva, és una solució improvisada, és una solució per a un moment. Esper que, evidentment, el Consell d'Eivissa, que m'ha d'autoritzar a fer les gestions, em permeti fer qualsevol tipus de tractament molt més adequat. Esper, Sr. Jerez, tenir-lo al costat amb aquesta preocupació i no fent demagògia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT.

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 2542/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'obertura de l'escoleta de 0 a 3 anys de Can Nebot.

Segona pregunta, RGE núm. 2542/17, relativa a l'obertura de l'escoleta de 0 a 3 anys de Can Nebot, que formula la diputada Sra. Maria José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada Maria José Ribas i Ribas.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, bon dia a tothom. Sr. Conseller, ja fa temps que des del nostre grup li demanam sobre l'escoleta, l'obertura de l'escoleta d'educació de 0 a 3 anys de Can Nebot, a Eivissa, una escoleta acabada el gener de 2010 i que amb governs de diferents colors polítics no s'ha arribat mai a posar en funcionament per diferents motius, malgrat les necessitats que hi ha a Eivissa i, en concret, a Sant Jordi de disposar d'aquest servei.

Al projecte de pressuposts d'enguany, una vegada més, férem una esmena per dotar d'una partida suficient per obrir aquesta escoleta i, una vegada més, no ens la varen acceptar. En canvi sí que acceptaren l'esmena que va presentar el Grup Podem en el mateix sentit, i ja ens va bé a nosaltres, el que ens importa, l'important, és que l'escolta s'obri.

Però la pregunta és, Sr. Conseller, com tenen pensat obrir Can Nebot? Quan preveuen que estigui oberta? L'obrirà el Govern o serà mitjançant algun conveni amb el consell? Serà de gestió directa o pensen externalitzar la gestió? Pot informar-nos un poquet de les seves intencions?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Té la paraula el Sr. Conseller per respondre la pregunta.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, senyors i senyores diputats i diputades. Sra. Diputada, vostè ha dit bé que això és una cosa que ve de lluny, és a dir, l'escola de Can Nebot no és un problema d'ara, és un problema que distints governs, del seu color, de tots els colors, no han estat capaços de donar una resposta, el consell insular tampoc, l'ajuntament tampoc, i és evident que, vostè ho ha dit, que hi va haver en aquesta parlament als pressuposts una esmena de 80.000 euros per ajudar a posar en marxa l'escola de Can Nebot.

Per les converses que tenim amb el Consell d'Eivissa, és evident que el nostre objectiu és que enguany, aquest curs 17-18, es posarà en marxa. En aquests moments el Consell Insular d'Eivissa, d'acord amb les notícies que tenc, treballa en l'estudi econòmic definitiu i planteja la forma com durà a terme la gestió d'aquesta escoleta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula, Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, veiem que continua en la mateixa línia, el que passa és que no sé si el Consell d'Eivissa hi estarà massa d'acord o si podrà dur a terme aquestes actuacions, perquè, com vostè sap, el consell no té competències en educació i per això, precisament, tenen serioses dificultats per poder obrir-la.

El que no pot ser, Sr. Conseller, és que aquest govern, per a aquest govern els eivissencs siguem uns ciutadans de segona o de tercera, ens mereixem els mateixos serveis que tenen les altres illes. Li dic això perquè l'oferta que dona el Govern en matèria d'educació de 0 a 3 anys a Mallorca i a Menorca, per exemple, no és el mateix que a Eivissa i a Formentera, i vostè ho sap perfectament.

Per tant, seria el moment d'acabar amb aquesta discriminació i amb aquesta injustícia, ens sembla a nosaltres.

Una altra cosa és també que si ja es té la partida pressupostària consignada, ens agradaria saber per què esperar que sigui el moment de començar el curs escolar, una escoleta de 0 a 3 anys es pot obrir encara que no sigui coincidint amb el curs escolar, es pot obrir per donar un servei a l'estiu a les famílies que en aquesta època ho necessiten més que mai per poder treballar en la temporada turística. És una qüestió de voluntat política, però ja veiem que la voluntat política no la tenen.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ribas. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT:
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Voluntat política, que en quatre anys no varen fer res i que varen discriminar Eivissa d'una forma clara i absoluta i per tant, diguem,...

(Alguns aplaudiments)

... apliqui's vostè la pròpia medicina. Aquí, clarament, aquest govern posarà en marxa... nosaltres no només estam a favor de l'escola infantil, de l'educació infantil, sinó que ho demostram. Vostès a l'any 2015, zero euros, zero euros a Mallorca, a Menorca i a Eivissa, què és que realment els ciutadans de les Illes Balears no tenen cap... cap importància, aquesta qüestió sí?

El Govern de Rajoy, zero euros, Sra. Diputada, zero euros. Per tant, el Govern Zapatero sí que va donar doblers, el Govern Rajoy no ha donat un duro, el Govern de (...) pacte sí que dona doblers perquè realment es posi en marxa i cada unitat d'escola infantil tindrà 3.000 euros per donar suport a la feina que duen a terme, una feina, en definitiva, que no és assistencial, és fonamentalment educativa. Aquesta és la nostra política.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 2533/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a reforma de l'Hospital de Manacor.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 2533/17, relativa a reforma de l'Hospital de Manacor, que formula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula la Sra. Diputada Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats, molt bon dia. M'agradaria fer un poc d'història amb l'Hospital de Manacor durant aquesta legislatura. El Parlament va aprovar una proposició no de llei durant el 2015 que ja demanava que s'actuàs a l'Hospital de Manacor, explicàrem en aquella proposició duita per El Pi que unes 200.000 persones d'uns quinze municipis del Llevant, Pla i Migjorn eren ateses en aquest hospital, el més antic de les Illes, i que ja feia uns anys que era urgent fer-hi una actuació; demanàvem fer-hi un pla director i començar a actuar en menys d'un any, és a dir, dins el 2016. Tot i que vàrem tenir el suport dels grups que conformen el Govern no vàrem detectar cap partida pressupostària en els comptes del 2016.

Així, vàrem presentar una esmena on demanàvem 4 milions per fer aquest pla director i començar les obres. Se'ns va fer una transacció dient que acceptàssim 300.000 euros, ho vàrem

fer perquè així començaria la redacció del projecte, la licitació i l'adjudicació de les obres. Fins aquí molt bé.

Arribats a aquest punt, el passat mes de juny la presidenta del Govern l'acompanyava a vostè a la visita a l'Hospital de Manacor on anunciaven el pla director per a la reforma del centre sanitari, que contemplava una primera fase que tendria un cost aproximat d'uns 3 milions i mig. Crec que no anàvem tan mal encaminats. També anunciaren que aquesta primera fase s'iniciaria durant el darrer trimestre del 2016.

Ens pot explicar, no als mitjans, sinó als grups parlamentaris, Sra. Consellera, quin és el seu calendari d'actuació per a la reforma de l'Hospital de Manacor? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Bon dia a tothom, Sra. Diputada, podríem anar un poquet més enrere, però quatre anys de goteres, quatre anys de goteres a l'Hospital de Manacor que es varen solucionar l'agost del 2015, en el 2015 es varen fer aquestes primeres actuacions per reparar totes les cobertes de l'hospital.

I sí, és cert, no els agradarà, però a l'any 2011 hi havia una reforma prevista que fa tres anys que hagués estat acabada, i això tampoc no s'ha fet, si s'hagués fet com tocava fer-se.

Què hem fet fins ara? Idò, és cert, ens hem endarrerit un poc, hem cercat el diàleg, la participació dels professionals i el consens i pràcticament tots els serveis de l'hospital han firmat aquest nou pla director. Tenim permís de la Tresoreria de la Seguretat Social, que s'ha torbat un poc més del previsible també, per iniciar aquestes obres a la ressonància i a les urgències, que és la primera fase de l'hospital, aquest permís el tenim i ja va sortir el concurs del projecte arquitectònic per a les urgències i la ressonància magnètica.

Una vegada adjudicat disposaran d'uns vuit o nou mesos per dissenyar el projecte arquitectònic i començaran les obres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Sra. Consellera, jo mir dins aquesta legislatura, el que han fet els altres sincerament m'és igual, jo sé el que va prometre vostè i sap perfectament per què li faig aquesta pregunta, som dins el primer trimestre del 2017 i aquest govern no ha començat les obres i pel que m'acaba de dir ni les començarà dins el 2017. Sempre hi ha un motiu d'incompliment.

Per això els deman que deixin de fer promeses que després no compleixen, que deixin de generar expectatives perquè això només dur a la frustració.

Jo fa un mes hi era, a l'hospital, i hi havia menys 30 llits, i volien agafar firmes perquè les obres no havien començar. No em faci que no amb el cap perquè hi havia gent als passadissos en pneumònia i feia molt de fred, i jo hi era i ho vaig veure, no importa m'ho expliqui.

Crec que han de ser més seriosos en les seves polítiques. Aquest govern endarrereix la reforma de l'Hospital de Manacor com s'ha endarrerit la radioteràpia a Menorca, s'han endarrerit els aparcaments de Son Espases i Can Misses.

Aquest govern de la gent, aquest govern dels titulars, o simplement aquest govern que fa incompliments. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

A mi no deixa de sorprendre'm que parlin d'incompliments i que aplaudeixin, sincerament, quan l'hospital ja estaria fet, ja estaria reformat...

(Remor de veus)

...en aquests moments amb les seves promeses i incompliments.

Jo... miri, promeses, no en faig, el que puc fer són anuncis en funció de la informació de què disposam en el moment que en disposam...

EL SR. PRESIDENT:

Disculpi, consellera, (...) silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Tenim un projecte de reforma de l'Hospital de Manacor...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

...de 80 milions d'euros. En aquests moments el concurs arquitectònic està en marxa, el projecte quan s'entregui tindrà... ara, aquests vuit o nou mesos, fa aproximadament dos mesos, per tant, esperam que les obres puguin començar abans que acabi enguany, abans que acabi enguany d'aquesta primera

fase, i la realitat serà que totes les persones de l'àrea de Llevant disposaran d'aquest nou hospital.

I li puc assegurar que els compromisos els complim i els complim fent tota la feina que podem des de Salut i treballant i negociant amb tota la resta d'administracions que ens han de donar permís.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.4) Pregunta RGE núm. 2535/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a problemes de la depuradora de Binissalem.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 2535/17, relativa a problemes de la depuradora de Binissalem, que formula la Sra. Diputada Olga Ballester i Nebot del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Olga Ballester i Nebot.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Conseller, los vecinos de Binissalem están muy preocupados por el vertido continuo de agua mal depurada al Torrente de Almadrà que procede de la nueva depuradora del término, un vertido continuo donde se percibe exceso de espuma y muchas partículas en suspensión que se van acumulando en el lecho del torrente formando un sedimento oscuro, y esto lleva ocurriendo hace ya más de... casi un año.

Y la preocupación de los vecinos aumenta ya que la depuradora, según se les ha informado, carece de tratamiento terciario, tratamiento que es necesario para la eliminación del exceso de nitratos que se produce en el proceso de depuración de la materia orgánica.

Los vecinos temen por la contaminación del acuífero, conseller, y muchos de ellos han pagado de su bolsillo, ante la falta de información, las analíticas del agua de sus pozos registrándolas ante notario por lo que pudiera pasar y ante la inacción de ABAQUA, es decir, de usted, conseller.

Por lo tanto, le preguntamos: conseller, ¿nos puede explicar qué problemas tiene la depuradora de Binissalem?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester, té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Moltes gràcies, president. Sra. Ballester, li explicaré..., miraré de ser didàctic. Dos problemes bàsicament solen afectar aquests tipus de depuradores, un, la qualitat, la qualitat de

l'afluent, la qualitat de l'aigua que tractam. Bàsicament hem tengut incidents puntuals d'abocaments de materials provinents d'usos industrials o usos que no haurien d'arribar a la depuradora que ens han fet malbé el procés biològic un parell de vegades. Li he de reconèixer que hi ha hagut una sèrie d'incidentes, li hem demanat a l'Ajuntament de Binissalem que col·labori amb la conselleria i eviti aquesta arribada d'aquests abocaments puntuals que ens fan que el procés biològic es paralitzi i tardam entre dues setmanes, tres, a posar-ho en funcionament una altra vegada.

L'altre problema és quantitatiu, quanta aigua arriba a la depuradora. Els problemes d'aquests abocaments als quals vostè feia referència, que varen sortir publicats als mitjans de comunicació, era en ple temporal, en el moment en què hi va haver màximes pluges.

Li explicaré que el tractament terciari que tenim a Binissalem són unes basses d'infiltració que estan al final de la depuradora, quan aquestes basses no donen abastament hi ha un tub connectat que arriba al torrent. El problema és que va ploure molt, evidentment amb tota aquella pluja les basses no varen donar l'abast i a més a més hi hem d'afegir un problema: les pluvials. El fet que molts de municipis, com és el cas de Binissalem, on no se separen les pluvials de les fecals fa que la depuradora, per molt gran que sigui, en aquests dies de pluja els arriba una quantitat de cabal d'aigua que és inassumible per a les instal·lacions.

I quan deim també per quantitat, també hem de pensar l'antiguitat d'aquesta instal·lació i per a quanta gent estava pensada aquesta instal·lació, a part del fet de les pluvials.

També està pensada per a 5.000 habitants, aquesta infraestructura; ara mateix hi ha una ampliació que s'està executant; aquesta ampliació permetrà arribar fins a 15.000 habitants equivalents, una ampliació que es va començar a projectar el 2006, el projecte inicial és de 2006; les obres es varen contractar el març de 2015, i el maig d'enguany estaran finalitzades. Una vegada finalitzades aquestes obres, on doblam la capacitat de tractament, triplicam, perdó, passam de 5.000 habitants equivalents a 15.000, tendrem solucionat un dels problemes, la quantitat que hi ha d'arribar, però evidentment contra les pluvials no connectades i contra els vessaments puntuals, ens costarà molt lluitar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, conseller. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, conseller. Bueno, lo que está claro es que usted es el que gobierna, y me parece que desde aquí hubo una iniciativa de Ciudadanos que se aprobó y que era que se inspeccionaran las aguas residuales de las empresas. Si llega jabón a la depuradora el problema es de usted, es decir, usted tiene que inspeccionar.

Mire, conseller, la espuma y las partículas están; por lo tanto usted tiene que arreglarlo. No existe tratamiento terciario, no va a existir tratamiento terciario en la nueva depuradora, por eso los vecinos están muy preocupados; usted tiene que hablar con los vecinos y si me comenta que sí que va a haber tratamiento terciario dígaselo a ellos, porque la contaminación de los pozos empieza así, con la dejadez de los consellers de Medio Ambiente. Binissalem va a ser un caso típico dentro de unos años porque esos vecinos van a tener sus pozos contaminados de nitrato. Ponga medidas preventivas ahora, conseller, y no en el plan de emergencia de sequía, como quería hacer usted, y que el Consultiu le tuvo que llamar la atención. Las medidas preventivas para evitar la contaminación de los acuíferos se ponen ahora, y Binissalem va a ser un caso típico.

Usted es el responsable ahora de que los pozos de Binissalem no estén contaminados. Conoce el problema, conoce la solución. ¿Qué va a hacer el conseller?, ¿se lo puede decir a los vecinos de Binissalem? ¿Va a tener tratamiento terciario la nueva depuradora?, ¿está en marcha ya la nueva depuradora?, ¿todavía funciona la antigua? ¿Por qué todavía sale espuma y salen partículas? ¿Cuándo va a arreglar el problema, conseller?, ¿cuándo?, ¿nos puede dar una fecha?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ballester, se li està acabant el temps.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Usted dice... usted dice que no está en marcha la nueva depuradora. ¿Cuándo estará en marcha?, y si va a tener tratamiento terciario. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sra. Ballester, intentaré explicar-li el procés constructiu - tenc poc temps. Es va construir la depuradora damunt la depuradora antiga, per tant fins al maig, quan tenguem tot el finançament, no hi haurà una nova depuradora. Li he dit que hi ha unes basses d'infiltració que després estan connectades al torrent en cas que no hi hagi capacitat d'infiltració, i varen produir-se unes pluges excepcionals que varen fer que aquestes basses no donassin l'abast.

La mesura que fa aquest conseller? Li ho dic: acabarem les obres, les obres de Binissalem, unes obres projectades el 2006 que el maig estaran finalitzades...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Això és l'acció d'aquest conseller. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 2538/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació del Govern en els acords per elegir el president del Parlament.

Passam a la cinquena pregunta, RGE núm. 2538/17, relativa a participació del Govern en els acords per elegir el president del Parlament, que formula el Sr. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Antonio Gómez i Pérez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. La elección del presidente de esta cámara ha puesto de manifiesto la realidad del gobierno del pacto. Ha sido evidente que la confianza entre los socios más bien es poca y por tanto el consenso cuesta. El voto de la semana pasada no fue un sí al Sr. Picornell, fue más bien un sí al pacto o, lo que es lo mismo, un sí a mantener los sillones. El Sr. Picornell es presidente...

(Remor de veus)

...a pesar de que su perfil no gustaba a los socios, pero la contundencia mesiánica del Sr. Jarabo cuando dijo: "O Balti o se acaba el pacto..."

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats, guardin silenci, per favor.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

...la contundencia mesiánica del Sr. Jarabo cuando dijo: "O Balti o se acaba el pacto", hizo temblar los muros del Consolat. A partir de aquí todo fue mucho más fácil.

(Continua la remor de veus)

Por lo tanto todo apunta que tendremos a un presidente teledirigido desde el Consolat con la aquiescencia del Sr. Jarabo. Montesquieu debe de estar revolviéndose en su tumba.

Ante este panorama lamentable la pregunta es: ¿en qué medida ha participado el Govern en los acuerdos para elegir al presidente de esta cámara?

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Gómez. Crec que arriba una mica tard i malament. Sembla que quan governa el Partit Popular vostès no es preocupen de les cadires, només fan aquest discurs quan governa l'esquerra. Idò miri, Sr. Gómez, la democràcia és això, la gent vota i tria els representants del poble a les urnes cada quatre anys. I li he de dir que arriba tard i malament perquè aquest tema es va tancar la setmana passada.

Diuen vostès que la confiança era poca. Idò bé, li he de dir que el president d'aquesta institució va ser votat el dimarts passat amb el suport de cinc grups parlamentaris. Em sap greu que la seva candidata només va tenir el suport d'un grup parlamentari.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. La elección del Sr. Presidente fue la semana pasada, y el martes siguiente pues yo le..., nos interesa, a nuestro grupo, saber en qué medida ha participado el Govern en la elección del Sr. Presidente. Y, Sra. Consellera, no negará que tanto la Sra. Armengol como el Sr. Barceló, presidenta i vicepresidenta del Govern, han hecho todo lo posible para evitar que el Sr. Picornell sea presidente. Otra cosa es que no hayan tenido éxito. Se han tragado esta píldora como se van a tragar todas las que vengan para mantener los sillones.

Creo que es la primera vez en la historia de esta cámara que tendremos a un presidente secuestrado, producto del chantaje.

(Cridòria)

El acuerdo... el acuerdo de elaborar esa especie de manual...

EL SR. PRESIDENT:

Disculpi, Sr. Gómez. Guardin silenci, per favor. Té la paraula, Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. El acuerdo de redactar esa especie de manual u hoja de ruta a la que tendrá que ceñirse el Sr. Presidente avergüenza a quienes de verdad creemos en los principios y en la vertebración de los sistemas democráticos. Y una cosa, Sra. Consellera...

(Remor de veus)

...una cosa: a la Sindicatura de Cuentas, al Consell Consultiu, a la Abogacía, ahora se le suma la Presidencia de esta cámara.

La patrimonialización de las instituciones públicas en beneficio de intereses particulares continúa. Supongo que los ciudadanos cuando llegue las elecciones pensarán en ello. Todo muy lamentable, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Gómez, el que li puc dir és que aquest govern està satisfet que hi hagi en aquesta cambra la tranquil·litat institucional que pensàvem que hi havia d'haver des del principi. Jo no sé ara què li passa, a vostè, Sr. Gómez, que com li dic arriba tard i malament. El que sí li puc assegurar és que encara no he vist, com vaig veure la passada legislatura, on a l'expresidenta del Parlament, la Sra. Duran, li enviaven whatsapps per dir-li com havia de dirigir el ple. Vostè potser ens pot explicar...

(Alguns aplaudiments)

Vostè potser ens pot donar més lliçons de com dirigir un parlament a través dels whatsapps.

I per últim, Sr. Gómez, li he de dir que des del Govern i tots els grups parlamentaris i els grups polítics que donen suport a aquest govern seguirem per la via del diàleg i del consens, mal que els pesi, perquè efectivament quan es governa amb un govern plural, amb una coalició, evidentment això suposa que hi hagi més diàleg entre tots els socis, i aquest govern ho seguirà practicant, ara i en un futur.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera.

1.6) Pregunta RGE núm. 2541/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convenis que té previst el Govern en relació amb el protocol d'intencions signat el passat 3 de desembre del 2015.

Passam a la sisena pregunta, RGE núm. 2541/17, relativa a convenis que té previst signar el Govern en relació amb el protocol d'intencions signat el passat 3 de desembre de 2015, que formula el Sr. Diputat Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el passat dia 3 de desembre de 2015 la presidenta Armengol i el ministre Montoro van firmar un protocol d'intencions que

deia, entre altres coses, que l'Estat es comprometia a destinar a Balears fins a un màxim de 240 milions d'euros en compliment del conveni de carreteres de 2004, i deia també que aquests 240 milions d'euros arribarien entre 2016 i 2018, i que per materialitzar aquest protocol d'intencions les parts havien de promoure convenis o altres instruments destinats a executar noves inversions en carreteres dins els anys de referència, és a dir, els anys 2016, 2017 i 2018.

Tenim, per tant, 240 milions que ens esperen a Madrid. El protocol d'intencions diu que han d'anar destinats a actuacions noves a la xarxa viària, i diu també que aquests 240 milions d'euros vindran sempre que es firmin nous convenis de col·laboració amb el ministeri. La pregunta és senzilla: quins convenis té previst signar el Govern de les Illes Balears amb el Govern de l'Estat dins l'any 2017 a fi de donar compliment al protocol d'intencions signat el passat dia 3 de desembre de 2015?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Sr. Camps, el primer que li vull recordar és que gràcies a aquest protocol la comunitat autònoma ha pogut recuperar sis convenis en inversions estatutàries, com per exemple inversions s'han fet realitat com la fibra òptica de Menorca, o el Centre BIT de Menorca, o el Complex de Recerca de les Illes Balears, entre d'altres.

En relació al conveni a què vostè fa referència, als 240 milions de carreteres a què vostè fa referència, el protocol estableix evidentment allò que vostè explica en 3 anualitats. I el Govern d'Espanya ha estat de moment amb excuses per poder firmar els convenis que han de continuar en el protocol per poder-se concretar i arribar. En aquest cas el Govern sí que ha previst 120 milions en el pressupost de 2017 perquè evidentment esperam que aquests recursos arribin en forma de convenis, allà on els convenis només han de servir per justificar la inversió feta, que és un deute històric, o un deute antic. I evidentment són als pressuposts de forma incondicional per finançar inversions del Pla d'infraestructures del Govern balear.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Es nota que Sra. Consellera, Sra. Cladera, que vostè no ha llegit el conveni, és a dir, es tracta d'inversions noves, el conveni, el protocol d'intencions que vostè va firmar, o la presidenta va firmar, és molt explícit, són carreteres noves, no carreteres ja fetes, no inversions ja realitzades.

Per tant, el que ens sembla és que vostès van a Madrid, firmen un paper i després no saben què firmen. Després quan ja l'han firmat, voldrien que el que han firmat no sigui el que han firmat, sinó que volen dir una altra cosa. I açò Sra. Cladera no és així. La sensació que dona és que vostès van firmar un protocol d'intencions només per fer-se una foto i per poder venir aquí i dir que en quatre mesos havien fet més que en quatre anys del PP, cosa que és, i es demostra, totalment falsa.

Però és més, ja ha passat un any, el 2016, i no tenim cap conveni firmat, passarà el 2017 i no tindrem cap conveni firmat, Sra. Cladera. I vostès seran molt lliures de donar la culpa a Madrid, de donar la culpa a Montoro, o donar la culpa a la NASA, però el que està molt clar és que la realitat és la que és i els culpables i els únics responsables que no tinguem aquests 240 milions d'euros són vostès, primer perquè no saben què firmen i, segon, perquè són incapaçs de presentar convenis que van firmar a Madrid.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Té la paraula Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Sr. Camps, jo el primer que li hauria de dir és de part de qui està vostè, dels ciutadans de les Illes Balears o del Sr. Montoro?

(Remor de veus)

Perquè si està a favor dels ciutadans de Balears, respectaria aquest protocol i defensaria que el ministeri l'executés en forma de conveni i arribessin aquests recursos aquí, en comptes de fer aquest debat estèril que cada dos per tres ens du a la cambra. Perquè no pot consentir que aquest Govern firmés aquest protocol, perquè això sí que són passes que fa aquest govern per defensar els interessos de Balears. Això és el que li passa a vostè, Sr. Camps.

Això és una qüestió d'estat, aquest deute històric que deu el Govern de Madrid, 240 milions a Balears, és una qüestió d'estat i vostè hauria d'estar de part d'aquest tema, en comptes de fer demagògia cada dos per tres a la cambra. I això és l'únic que li puc dir en relació a això.

Evidentment aquests recursos vendran en forma de conveni, quan el ministeri estigui disposat a firmar aquest conveni. Ha estat l'any 2016 amb excuses perquè estava en funcions i en el 2017 torna tenir excuses perquè no té pressupost. Però nosaltres insistirem i el protocol serveix i per això serveix i per això l'hem pressupostat. No com va fer el Govern Bauzá, l'any 2015, que el va pressupostar sense tenir cap document per pressupostar-lo i va fer forat. En canvi a nosaltres no ens poden acusar de mala gestió, precisament li recordaré, el 2016 serà el primer any del pacte que tancarem complint els objectius de

dèficit, el gener el PMP ja està en 32 dies, el PMP més baix des que es va implantar aquest indicador. I el 2017 també l'AIReF també ja ha dit que és probable que complim el dèficit.

Per tant, no sé què està qüestionant cada dos per tres en relació a aquest conveni. El que ha de fer és posar-se de part dels interessos de Balears i reclamar al Sr. Montoro que compleixi amb aquest conveni, perquè amb aquests recursos es podran fer infraestructures tan necessàries a Balears que el Sr. Bauzá durant una legislatura no va fer.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies consellera.

I.7) Pregunta RGE núm. 2550/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a ampliació del port esportiu d'Alcudiamar.

Passam a la setena pregunta RGE núm. 2550/17, relativa a ampliació del port esportiu d'Alcudiamar que formula el Sr. David Martínez i Pablo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Diputat David Martínez i Pablo.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, treballadors i treballadores de la cambra i resta de públic present, bon dia.

El juny de l'any passat, gairebé fa un any, el projecte d'ampliació del Club Nàutic d'Alcúdia va començar a tenir uns problemes molt greus, tant en la seva situació administrativa i va ser molt poc transparent. Per una banda, la Conselleria de Medi Ambient li va demanar que era obligatori que hi hagués una avaluació d'impacte ambiental simplificada, perquè podria tenir repercussions ambientals perjudicials, per trobar-se dins Xarxa Natura. A més, el GOB, l'associació ecologista GOB, va demanar la paralització cautelada de les obres i el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears va admetre a tràmit el contenciosoadministratiu contra l'acord d'ampliació de la concessió d'aquest port, per no tenir les informes preceptius en temes urbanístics i per no tenir l'avaluació d'impacte ambiental.

A més, el passat 7 de febrer, el GOB va denunciar la realització d'obres de treball de camps, que consistien en la caracterització geotècnica del fons marí sobre el qual es fonamentarà l'ampliació de gairebé 12.000 metres quadrats que es guanyarà a la mar i que aquesta estan promogudes per Alcudiamar i que ja venia fent aquests treballs des de feia una setmana i aquesta situació podria tenir greus perjudicis per al medi ambient en no haver-hi control ambiental. Encara que existeix un projecte bàsic aprovat per Autoritat Portuària de les Illes Balears, és necessari que hi hagi una declaració d'impacte ambiental per al projecte executiu, per poder executar el projecte.

Per això li demanem, Sr. Conseller, per aquest assumpte, en quina situació es troba el tràmit?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martínez. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. President. Sr. Martínez, primer de tot una reflexió, tant el Port d'Alcúdia com el Port de Palma, com l'Aeroport, amb aquest interès general són competència de l'Estat i són com zones franques, on el Govern difícilment hi pot influenciar en les polítiques que allà dins es duen a terme. Són la nostra porta d'entrada, però no hi tenim la clau i això és un dels problemes més greus que tenim en aquesta illa.

Evidentment, a l'ampliació d'Alcudiamar els nostres tècnics varen valorar que aquesta ampliació podria tenir impacte damunt el LIC badia de Pollença-badia d'Alcúdia i el que varem dir és que s'havia de subjectar a avaluació d'impacte ambiental. Com es tracta d'un projecte en el marc de competències de l'Estat, és el ministeri qui durà el tràmit d'avaluació d'impacte ambiental. És una oportunitat en aquest procés, ens hauran de consultar, tant als responsables de Xarxa Natura 2000, com a la Comissió Balear de Medi Ambient, de saber quines modificacions hi haurà en el projecte, quin és l'impacte que valoren i fer les nostres aportacions.

Evidentment ens preocupa i fins ara l'Estat encara no ha fet aquest tràmit de consultes cap el Govern de les Illes Balears. Quan el tinguem evidentment els informarem puntualment i els trametrem tota la informació.

Però encara ens preocupa més, perquè a vegades parlem d'aquesta ampliació, però no parlem de tot allò que són els instruments que gestionen aquests ports. Hi ha els DUP, que són les delimitacions i que determina quins usos es poden fer en el port, que ara estam en debat amb l'Estat si això són plans, si això són instruments de gestió, que per tant, haurien d'anar a avaluació ambiental estratègica, això sí que ens preocupa, perquè és què faran amb els nostres ports i que ara com ara no hem aconseguit que l'Estat faci aquest tràmit.

Per tant, una victòria perquè Alcudiamar tindrà avaluació d'impacte ambiental i evidentment lluitarem perquè tots els ports d'interès general tinguin el seu pla director, tinguin els seus plans avaluats ambientalment.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller per la seva resposta. És cert que les competències són del Ministeri de

Foment en aquest cas, però també és cert que el Govern balear, en aquest cas la seva conselleria, té les competències de la vigilància ambiental i el control ambiental, tal i com he comentat i vostè m'ha ratificat, està afectat o podria estar afectat per una zona Xarxa Natura 2000, que sí que hi tenim competències. I ens alegra saber que hi ha aquest seguiment i aquest control d'Autoritat Portuària per garantir aquesta protecció, però no sobraria que hi hagués una activitat més contundent en aquest sentit.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martínez. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Martínez, si nosaltres no haguéssim aixecat el braç i haguéssim dit el juny, aquesta ampliació ha de passar perquè té possibles repercussions, el projecte ja estaria en execució. Per tant, crec que la conselleria s'ha banyat, ha dit que podria tenir repercussions i l'ha subjectat a avaluació d'impacte ambiental. Crec que hem fet una passa endavant i ara els tècnics hauran d'obrir el debat si és adequat o no aquest projecte.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 2551/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a rampa de Can Misses.

Passam a la vuitena pregunta RGE núm. 2551/17, relativa a rampa de Can Misses, que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia diputats, diputades, públic en general.

Bé, Sra. Consellera, el novembre del 2015 es va presentar una iniciativa a la Comissió de Salut, relativa a la millora de l'accessibilitat al nou Hospital de Can Misses, en aquesta es van aprovar unes mesures perquè, en un termini màxim de tres mesos, la conselleria presentés alguna millora.

Bé, el febrer del 2016, la consellera de Benestar Social, la consellera insular, perdó, de Benestar Social del Consell d'Eivissa, Lúcia Jurado, va reclamar aquesta millora demandada pels usuaris de l'hospital. A aquesta reclamació va contestar la consellera que es treballava en la construcció d'una

rampa o coberta per accedir des de l'aparcament, d'aquesta manera els usuaris tindrien un accés directe molt més curt.

És per això que demanem, en quin procés es troba el projecte d'accessibilitat del pàrquing de l'Hospital de Can Misses?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Maicas. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Doncs, miri, li he de dir que en aquests moments treballam per instal·lar un ascensor a l'aparcament, sí, que donarà accés directament a l'entrada principal de l'hospital, i esperam que estigui llest enguany.

És cert que varem contemplar, valorar la construcció de la rampa, però s'ha pensat que aquesta solució, tot i que ha endarrerit també la solució definitiva, doncs serà molt més favorable per als usuaris i amb un accés, ja li dic, directe a l'hospital.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Té la paraula la Sra. Marta Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sra. Consellera. Efectivament, a la comissió sí que es va explicar que era impossible que hi hagués un ascensor directe des del pàrquing fins a l'edifici. Em sembla molt oportú i, a més a més, crec que seria la solució més correcta, que arribés prop de l'entrada, perquè aquesta és una d'altres demandes que tenim, i és que, aprofitant que parlem d'accessibilitat, comentaré que seria necessària també una entrada més ajustada per a un hospital, un hospital en el qual les distàncies són interminables, com és l'entrada de l'hospital, on no s'han previst ni espais verds, ni ombra, a una illa on el sol és el pa de cada dia i més en els mesos de calor.

Per una altra banda, hi ha un cartell on diu "Espai lliure de fums", on els fumadors es posen a les portes de l'entrada per consumir, a més de no haver-hi cendres, per a no contribuir al consum, omplint-se de llosques i brutor. Agrairíem que se cercassin solucions per a aquestes qüestions i, com no, per a la gratuïtat d'un pàrquing que pertany a la població eivissenca i a l'hospital públic de tota l'illa d'Eivissa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Maicas. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. El cert és que estic totalment d'acord amb vostè, com no pot ser d'una altra manera, és una obra que sembla senzilla, però ha de ser un ascensor fet a mida, un elevador a mida, per tant això també retarda un poc la compra de l'ascensor i allarga els terminis. Però li he de dir que és una de les prioritats que està prevista en el pla d'inversió i que continuarem fent feina per tenir les millors instal·lacions, atesa, i ho he de dir, perquè a mi m'encantaria haver trobat una situació diferent, la nul·la capacitat de gestió del Partit Popular per solucionar problemes. Esperam solucionar-los aquesta legislatura. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.9) Pregunta RGE núm. 2552/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a Llei Montoro.

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 2552/17, relativa a Llei Montoro, que formula el diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Carlos Saura i León.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la cambra i resta de públic assistent.

No sé a qui m'he de dirigir, ja ho sé, bé, la setmana passada pensam que el Partit Socialista va traïr molta gent, ja vàrem sofrir la irrisòria pujada del salari mínim interprofessional i també el vergonyós bo social que ha pactat amb el Partit Popular. En dos dies, només dos dies, el Partit Socialista va votar sí a continuar amb la Llei de l'asfíxia dels ajuntaments i dels consells, amb la Llei Montoro al Congrés dels Diputats, i va votar no als drets humans i als drets essencials, amb el Tractat de lliure comerç CETA al Parlament Europeu.

Crec que no és una sorpresa el nivell d'indignació que podem tenir en aquest grup parlamentari, el Partit Socialista, a nivell estatal, ha agafat la via González i Díaz i s'oblida que a França ha guanyat Benoît Hamon i a Anglaterra tenen Jeremy Corbyn, els camins de la Gestora són inexpugnables i el poder de les elits econòmiques dirigeix el Partit Socialista a ser part activa de la triple aliança.

Jo no sé si han parlat amb els ajuntaments i han demanat perdó per això, però el que no entenem és que es voti aquí una cosa, als ajuntaments es voti una cosa, a les comunitats autònomes es voti contra la Llei Montoro i després la Gestora gestioni la misèria, com ho fa d'esquena a aquestes mateixes institucions.

Per això, li vull demanar, Sra. Consellera, què pensa el Govern del vot negatiu a la presa en consideració de la derogació de la Llei Montoro? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Saura. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Sr. Saura, crec que aquí som a una sessió de control del Govern i no venim a parlar del que fan els grups a altres cambres que no són aquesta.

(Remor de veus)

De totes maneres, el matisaré. El Partit Socialista el que va fer va ser abstenir-se, no es va negar a la tramitació i, en tot cas, el que va fer és que no va permetre que prosperés la iniciativa de Podemos.

Però jo li contestaré el criteri de govern que tenim aquí i que crec que s'ha manifestat en aquesta cambra i en moltes actuacions que ha fet, ho vàrem dir abans i ho diré ara: aquest govern està radicalment i rotundament en contra de la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, de la famosa Llei Montoro, perquè és un atac a l'autonomia local, perquè és una involució, la major involució que ha viscut l'àmbit local des del 1979, i perquè implica desmantellament de serveis, privatitzacions, acomiadaments dels serveis que presten les administracions més properes als ciutadans. Per tant, estam totalment i radicalment en contra d'aquesta llei.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sé que és una sessió de control del Govern i crec que és important que en aquesta cambra parlem del que passa a nivell estatal. Ara mateix hi ha un obstacle, que els ajuntaments no poden gastar doblers que tenen en els seus comptes i no poden donar serveis essencials. La nostra proposició de llei suposava que es derogaven dos terços d'aquesta llei, era només la presa en consideració; és a dir, si el Partit Socialista volia fer alguna modificació ho podia fer en el tràmit parlamentari.

No sé si el Govern té pensada alguna manera de compensar els ajuntaments per haver comès aquesta traïció a la ciutadania, perquè ho deia el programa electoral del Partit Socialista i s'havien compromès a derogar aquesta llei.

Sé que és una sessió de control del Govern, però crec que és molt important que en aquesta cambra diguem les coses pel seu nom i parlem de les coses que passen a nivell estatal, perquè afecten aquesta institució i totes les institucions que donen serveis als ciutadans.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Saura. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Sr. Saura, crec que aquesta cambra ha de continuar fent el paper que li pertoca, igual que aquest govern continuarà defensant els interessos dels ciutadans de Balears i, en aquest cas, dels municipis, amb l'exposició que li he explicat abans, que estam radicalment en contra de tota aquesta llei, de tot el que es refereix a la Llei Montoro, on hi ha la Llei d'estabilitat i legislació pressupostària, i crec que no es pot posar en dubte l'actitud reivindicativa que té aquest govern davant Madrid per reclamar qualsevol qüestió, entre d'altres les que fan referència a derogar o modificar la Llei Montoro, que vostè mencionava, la racionalització i sostenibilitat de l'administració local, però també conegudes com a llei Montoro la Llei d'estabilitat pressupostària i alguns articles de la Llei de pressuposts, que no deixen gastar als ajuntaments els seus superàvits o els seus estalvis que han anat acumulant - recordar que hi ha 5.000 milions de superàvits o d'estalvis que tenen els ajuntaments que en aquests moments no es poden gastar o no es poden invertir en serveis necessaris per a la ciutadania-, o també la inflexibilitat que hi ha, les limitacions que hi ha amb les taxes de reposició, que no permeten estabilitzar i millorar les plantilles dels ajuntaments.

Crec que tot això s'ha de treballar, nosaltres estam a favor que això sigui això i sobretot que no s'atempti l'autonomia local. I com a govern, que és el que aquí defens, i també s'ha defensat en aquest parlament amb diferents iniciatives, per exemple, a una interpel·lació del dia 2 de novembre jo ja ho vaig defensar, i li reiter: crec que no es pot posar en dubte l'actitud de demanar, de reivindicar davant Madrid el que pertoca als ciutadans de Balears i el que pertoca també als nostres municipis.

I crec que el que hem de fer aquí és feina plegats, units en aquest sentit i no qüestionar o no debat el que passa a altres cambres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera.

I.10) Pregunta RGE núm. 2539/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gratuïtat de l'aparcament de Can Misses.

Passam a la desena pregunta, RGE núm. 2539/17, relativa a gratuïtat de l'aparcament de Can Misses, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Vicent Serra i Ferrer.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull felicitar (...) de seguretat del pacient de l'Hospital de Can Misses pel Premi Ramon Llull i que vull fer extensiu a tots els que hi treballen i que ens dona una mostra del nivell dels nostres professionals sanitaris en la seva feina del dia a dia.

Sra. Consellera, ja el setembre del 2015 li vaig demanar si prendria alguna mesura respecte de les queixes pels preus del pàrquing del nou Hospital de Can Misses que el PSOE va privatitzar, i em va contestar que feien feina en un nou modificat perquè els usuaris, pacients i acompanyants d'Eivissa i Formentera poguessin tenir un pàrquing, entre cometes, a un preu més raonable, segons les seves paraules.

Per això, un any i mig després, li torn preguntar, encara que aquesta vegada d'una forma molt més concreta: es pot comprometre que el pàrquing de Can Misses a finals de legislatura sigui gratuït?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. No deixa de sorprendre'm la seva preocupació per la gratuïtat del pàrquing de Can Misses tenint en compte que durant quatre anys no han fet absolutament res per aconseguir aquesta gratuïtat, Sr. Serra.

(Alguns aplaudiments)

Aconseguir la gratuïtat de l'aparcament de Can Misses i de l'aparcament de Son Espases és un objectiu de legislatura, m'ho poden demanar cada setmana, però és un objectiu de legislatura, que té dues fases: una, negociar amb la concessionària, que hi negociam, i dos, canviar un contracte de concessió, que no és senzill, i aquest contracte de concessió dons s'ha de cercar l'interès general i s'ha d'aconseguir modificar. I tot això esperam fer-ho.

El compromís és clar, el compromís és clar: cercar alternatives i lluitar, que és el que fem cada dia.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, la seva contestació i la contestació a la pregunta de la setmana passada respecte del pàrquing de Son Espases, criminalitzant la seva concessió, em du que m'agradaria fer-li un poc de memòria a vostè, respecte del pàrquing de Can Misses. Qui va decidir que el model de finançació de la construcció del nou Can Misses fos precisament una concessió van ser vostès; qui van decidir que

pagariem durant 33 anys a una agrupació d'empreses privades constructores varen ser vostès; qui va decidir que a l'entrada de Can Misses no hi hauria rampa d'accés per a discapacitats varen ser vostès; qui va decidir que el nou pàrquing de Can Misses l'explotàs una empresa privada varen ser vostès i qui ha permès la subcontractació d'aquest pàrquing han estat vostès. I per tot això els usuaris continuem pagant un preu no raonable per l'excèssiu, malgrat que fa un any i mig que ens va dir que treballava en un nou modificat.

Però l'únic real, fins avui, és que el seu compromís amb el pàrquing, ha estat el seu compromís amb el pàrquing de Son Espases, del qual ja va expressar d'una forma clara que serà gratuït abans que finalitzi l'actual legislatura, però que encara i mentrestant el negoci se l'endurà la concessionària i ara, darrerament, gràcies a vostè, la grua.

Sra. Consellera, digui el mateix per al pàrquing de Can Misses, digui el que va dir del pàrquing de Son Espases, digui que serà gratuït abans que finalitzi la legislatura, d'una forma clara, ho digui quan ho comenta també del pàrquing de Son Espases, perquè ara mateix el preu del pàrquing de Can Misses, que vostès varen consentir, és una vergonya.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicent Serra. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Qui ens té acostumats a no complir els programes polítics són vostès, qui fan promeses que no compleixen, i no ho dic jo, afortunadament tenen qualcú raonable en el seu partit que ho reconeix, són vostès mateixos, que no compleixen els seus compromisos.

I sembla mentida que em demani, qui han deixat de desinvertir a Can Misses són vostès; qui no han fet la reforma del vell hospital de l'edifici J són vostès; qui han deixat d'invertir 12 milions d'euros són vostès a Can Misses. Nosaltres acomplim el que podem acomplir, amb els nostres compromisos acomplim. Varem prometre o vàrem..., jo no prometo mai, per això, però sí que compleix, vàrem assegurar que els ciutadans tendrien assistència sanitària i en aquests moments la tenen; vàrem assegurar que la targeta seria gratuïta i la tenen; vàrem assegurar que baixarien les llistes d'espera i han baixat; que incrementaria el nombre de professionals i s'ha incrementat.

Com veu, Sr. Serra, nosaltres sí acomplim aquests compromisos. I treballam per la gratuïtat de l'aparcament de Can Misses i de Son Espases i, com li dic, és un objectiu de legislatura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera.

I.11) Pregunta RGE núm. 2543/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a prestació de radioteràpia a Menorca.

Passam a l'onzena pregunta, RGE núm. 2543/17, relativa a prestació de radioteràpia a Menorca, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula...

(Remor de veus)

Doncs, decau aquesta pregunta perquè la Sra. Sugrañes no és al Plenari.

Passam a la dotzena pregunta, RGE núm. 2548/17, relativa a bus de l'aeroport, que formula la diputada Sra. Maria Consuelo Huertas i... no, queden ajornades.

Queden ajornades la pregunta dotzena, tretzena, catorzena i quinzena que abans he esmentat, a la presidenta del Govern.

II. Interpel·lació RGE núm. 1929/17, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a línies polítiques generals del Govern en matèria d'energia.

Doncs, passam al segon punt de l'ordre del dia d'avui, corresponent al debat de la Interpel·lació RGE núm. 1929/17, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a línies polítiques generals del Govern en matèria d'energia.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, ui!, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, bon dia, diputats i diputades. Sr. Conseller, la situació del sector energètic al nostre país és d'oligopoli i nosaltres sempre hem dit que hi ha una màfia, formada per exministres, expresident, exalts funcionaris de l'Estat i gent sense massa miraments, que controla l'energia al nostre país, i aquesta és segurament la font de tota la resta de problemes d'aquest sector.

El fet que les companyies elèctriques apostin encara per combustibles fòssils, pensam que té molt a veure amb les amistats d'alguns... amb famílies importants; el fet que no es dugui a terme un pla de transició energètica en el nostre país té a veure amb les portes giratòries i en com els representants del poble es troben en realitat al servei del lobby energètic on acaben treballant molts exministres i expresidents.

El fet que hi hagi un impost al sol té a veure amb la voluntat palpable i real d'un govern que vol acabar amb la possibilitat

i l'elecció de l'autoconsum per obtenir energia neta i autogestionar-la com es consideri.

Crec que a Europa i al món riuen de les nostres mesures del Govern espanyol que va a contra corrent, que es dirigeix cap a un precipici, el precipici de les energies fòssils, el lobby energètic i la pobresa energètica. El Govern intervencionista de Mariano Rajoy expropia l'energia del sol a les persones que volen col·locar plaques a la seva casa i mentrestant continuem amb la liberalització del mercat energètic, en aquest cas sense competència, amb subhastes opaques que han provocat que en plena onada de fred, fa ben poc, el preu de la llum pugés un 33%.

Molts parlaments autonòmics, en la línia que he fet la meua pregunta anterior, han aprovat proposicions per demanar que es canviïn les condicions del bo social. El Partit Socialista i el Partit Popular han pactat un bo social que pensam que beneficia, precisament, les tres energètiques més importants d'aquest país: Endesa, Iberdrola i Gas Natural Fenosa, que obtenen beneficis multimilionaris.

La política de la Gestora no és una sorpresa, però, malgrat tots els obstacles que posa el Partit Socialista a nivell estatal i el Partit Popular, pensam que podrien a terme mesures, aquí, a escala autonòmica, que podrien suposar un abans i un després quant a l'àmbit energètic.

Sabem que la Direcció General d'Energia fa esforços per dur a terme una transició energètica, però consideram del tot insuficients els recursos assignats a aquesta tasca. Si la importància que té per al Govern aquesta direcció general és proporcional a la seva dotació pressupostària, això significaria que per al Govern té un 0,08 d'importància aquest àmbit del Govern. Pensam que en els propers pressuposts hem de fer un esforç per posar recursos. Ja aconseguirem en el pacte de pressuposts augmentar la dotació d'aquesta direcció general i vàrem arribar a un acord perquè els impostos mediambientals nous que es creïn vagin a subvencionar aquest pla de transició energètica.

Pensam que aquests impostos han de ser inclosos a la nova llei de canvi climàtic i transició energètica del Govern.

Pensam, i crec que això va en la tònica, en la dinàmica que vol emprendre el Govern, que la nostra energia ha de ser cent per cent renovable en el futur. Però també pensam que els canvis que es fan són molt lents i hem de donar-nos més pressa no només per acomplir els objectius de París, per una qüestió quantitativa, sinó per una qüestió qualitativa, hem de fer un vot cap endavant i, lògicament, trobarà el suport que necessiti per part del nostre grup parlamentari.

El que passa és que no entenem com ciutats com Cadis i Barcelona duen a terme polítiques energètiques valentes i aquí anam amb tant retard. Pensam que la implantació del gas natural a Mallorca pot ser, precisament, un obstacle en aquesta transició energètica perquè no pensam que implantant el gas natural a l'illa de Menorca i a l'illa de Mallorca puguem reduir el consum de carbó i d'altres combustibles fòssils, precisament ara que estam en una situació de saturació turística.

Justament avui veiem en els diaris com s'anuncia que possiblement es pugui obrir una pista a l'aeroport. Fa molt de temps que dèiem que hi havia dues opcions: o construir una pista més a l'aeroport o intentar fer una política de contenció. Si no qüestionam el consum, si no qüestionam la demanda és impossible fer una transició energètica cap a unes energies netes que vagin prescindint de les energies fòssils.

A més, pensam que la implantació del gas natural és *pan para hoy y hambre para mañana* perquè els preus del gas natural pujaran a mesura que ens apropem al PIB del gas, que no queda molt per a això.

A més, no entenem una cosa, com és possible que ciutats com Amsterdam parlin ja d'acabar amb el gas natural i nosaltres parlem d'implantar-lo ara. Possiblement fa quinze anys tot això tenia sentit, però ara mateix crec que no es fa, no es gestiona bé aquest tema.

Pensam que una veritable transició energètica no és posar gas a la gent que d'aquí uns anys els exigirem que tinguin energia neta i, com he dit, no es qüestiona el tema de la demanda i el consum. Pensam que si volem tancar Es Murterar hem d'apostar per la contenció i el decreixement, de què ens servirà posar parcs fotovoltaics i obtenir certificats d'energia verda si el consum no deixa de créixer. Ja vàrem tenir 14 milions de turistes el 2015, l'any passat, 2016, vàrem tenir més de 15 milions, què passarà si en el 2017 tenim 16 i així successivament? Evidentment, la demanda augmentarà i aquesta transició energètica no anirà enlloc.

Sabem que al Govern li costa pronunciar la paraula bombolla turística, però és que la bombolla no s'ompl de l'aire que surt de les nostres boques quan parlem de saturació turística, la bombolla turística s'ompl de la falta de mesures a favor de la contenció.

En tot cas, també volem qüestionar el concepte que s'utilitza per part del Govern de sobirania energètica. Pensam que sobirania energètica no és posar parcs fotovoltaics al nostre territori sinó que sobirania energètica és rompre aquesta esclatxa entre els grans productors d'energia i la gent. Pensam que si vénen grans companyies a posar parcs fotovoltaics aquí, però els beneficis se'n van fora, pensam que no rompem, que no fem polítiques per rompre amb l'oligopoli energètic. En aquest sentit, està molt bé que els edificis públics comprin energia verda, però pensam que seria molt més valent rompre amb aquest oligopoli, com ha fet Barcelona fent petits lots per a petites comercialitzadores i que després possiblement una empresa pública pugui assumir aquestes concessions que s'han donat per un curt termini.

En tot cas, seguint amb el tema dels parcs fotovoltaics, ASIMA ja ha dit que entre Can Valero i Son Castelló es podrien instal·lar 50 hectàrees de plaques. Nosaltres ens oposam frontalment a l'ocupació del sòl rústic, sabem que vostè ha dit que sense ocupar sòl rústic no podem emprendre aquesta transició energètica, nosaltres pensam que primer hem de contemplar altres opcions. Hi ha un estudi que diu que hauríem d'ocupar un 2% de territori per tal de donar servei elèctric a les nostres Illes, bé, hi ha un 10% de territori urbanitzat a les nostres illes, si començam per les teulades i

començam pels polígons industrials després, quan aquesta situació estigui coberta, aquestes necessitats estiguin cobertes, podem pensar en altres implantacions o en comprar energia de fora. Per això, perquè, com li he dit, la sobirania energètica no és posar moltes plaques al nostre territori sinó que l'energia sigui de la gent, que es fomenti el cooperativisme i les petites comercialitzadores.

També volia fer menció de la política energètica en matèria de pobresa energètica, volia que ens contestés algunes preguntes i després sí que continuaré amb la meua intervenció. Per exemple, si encara és vigent la moratòria que es va dur a terme, que es va parlar en una mesa de pobresa energètica amb Càritas, Creu Roja i APN. Si s'han afegit més empreses al conveni que hi ha entre la FELIB i Endesa. Si aquestes empreses han contribuït al fons de pobresa energètica, que era una possibilitat i era una cosa que demanava la Mesa de pobresa energètica. I quines mesures, solucions innovadores s'han aportat a aquest problema de la pobresa energètica a la nostra comunitat autònoma, que també era un compromís de la Mesa de pobresa energètica.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Saura, vagi acabant, per favor.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Ja acab. Res més. Si em pot respondre aquestes preguntes i després continuaré comentant-li algunes coses.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Saura.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Saura, quan em preparava un poc aquesta interpel·lació d'avui, els meus col·laboradors em passaven paràgrafs que, en certa manera, volia resumir, no?, tota l'essència d'aquesta interpel·lació i de la principal política en matèria energètica i deia, "no, l'objectiu del Govern en matèria energètica és posar les bases per a la transició energètica cap un model fonamentat en les energies renovables i l'autoconsum sense emissions contaminants, just, accessible, sostenible per a tothom i que garanteixi una elevada qualitat de servei". De ben segur que amb açò estam totalment d'acord, entenc, amb aquests principis.

Ara, tal vegada, valdria la pena poder analitzar què representa cada un d'aquests objectius i qüestions que marquen aquestes principals línies. Què vol dir realment aquest paràgraf? Què vol dir que estigui fonamentat en les energies renovables i en l'autoconsum? Vol dir, per tant, que hem de produir el cent per cent de renovables que provinguin del sol

o del vent, bé sigui amb instal·lacions individuals i, per tant, afavorint l'autoconsum; bé sigui a través de parcs foltovoltaics o eòlics, essent conscients que açò implica que hem de tancar totes les centrals tèrmiques que en aquests moments produeixen el 98%, el 98%, de la nostra energia.

Quan haguem fet aquest canvi del 98% al zero i, per tant, del 2% al cent per cent, llavors haurem fet aquesta passa, que representa aquesta idea de transició energètica, amb la qual hem de ser conscients que aquí som a la cua de tot dins aquest trànsit, perquè la península produeix el 40%, quan nosaltres, malauradament, per decisions que ara analitzarem, estam només en el 2. Aquí hi ha una reflexió de fons que hem de fer si volem arribar a aquest cent per cent de quina manera ho hem de poder garantir.

Parlàvem també dins aquest mateix paràgraf de la necessitat de mantenir una elevada qualitat de servei, necessitam que les bombetes no s'encenguin i s'apaguin quan nosaltres no volem. Per açò, és necessari una xarxa elèctrica amb mitja i alta tensió molt ben construïda, molt ben mallada, que sigui capaç de transportar tota l'energia demandada amb total seguretat. Aquí hem de dir, tenim alguns problemes de connexió dins del nostre territori, entre Mallorca i Menorca, on resulta que tenim un sol cablejat que és antic, que l'hem de canviar i hem de construir un segon. On necessitam connectar bé i substituir l'actual cable que hi ha entre Formentera i Eivissa que està obsolet. On necessitam un segon cable entre Mallorca i la península si volem donar vertadera estabilitat i seguretat al sistema.

I amb totes aquestes mancances, en part -en part- podem donar la culpa a Madrid, del retard en algunes inversions i podem imaginar-nos que darrere hi ha algunes qüestions fosques que mouen determinades coses, però també hem de ser conscients, aquí no ho hem posat gens fàcil per afavorir-ho, cada nova instal·lació, cada nou cablejat ha suposat un vertader conflicte social que ha retardat molt els projectes, moltíssim, i que les altres regions en les comunitats autònomes tal vegada els han afavorit més.

Per tant, passem-nos també les mans pel pit a l'hora de donar i repartir culpes, Lluçmajor, Artà, Capdepera o el mateix Fornàs són exemples d'aquesta conflictivitat social que ens posam al costat dels ciutadans, però que a la vegada el que fem és dificultar les millores de les xarxes.

I finalment, hem d'aconseguir que aquest sistema sigui just i accessible per a tothom. Aquí sí, aquí l'Estat es reserva una capacitat molt grossa de dissenyar la política energètica i de ben segur que els interessos econòmics no ajuden per a res.

Quant al que representa la nostra capacitat d'influència, crec que hem fet les passes que tocava, duim dos hiverns on no s'ha tallat el llum a ningú que estigui en situació de pobresa energètica. Hem aconseguit que totes les elèctriques, les distribuïdores, se sumin a aquest pacte de la lluita contra la pobresa energètica amb recursos que han destinat ells mateixos i quan han fet falta els hem posat nosaltres.

Per tant, sí, hem fet algunes passes, però el que ens queda per fer quan ho comparam amb els altres indrets, el que ens queda per fer quan ho comparam amb les altres comunitats

autònomes peninsulars, ens adonam que és molt i la normativa realment és la mateixa. Crec que aquesta reflexió l'he de fer. Si a la península hi ha un 40% de renovables i aquí només estam en un 2, no és només culpa del Govern central, és perquè aquí hem decidit en un moment determinat dir que al sòl rústic no hi volíem ubicar cap tipus d'instal·lació, però si és així tenim un problema per fer la transició energètica i n'hem de ser conscients.

Ena deien vostès ara fa un moment, de l'estudi d'ASIMA que ha sortit; escolti, si ocupam totes les plaques, que em sembla molt bé, i ho hem d'afavorir, arribarem a 32.000 llars, tots els polígons, eh?, 32.000 llars per tres ciutadans a cada llar, són 100.000, està bé, però aquí hi vivim 1.200.000, i la resta?

Jo li deman, Sr. Saura, facem una reflexió: i la resta? Perquè si la seva proposta és el decreixement fins arribar a 100.000 llavors açò tampoc no acaba de quadrar, no, però siguem-ne conscients, de quan fem el plantejament del discurs aplicat a la realitat fins on ha d'arribar.

I nosaltres diem: com ho han fet a qualsevol territori del món, que ha estat capaç no només de complir Kyoto al 5%, sinó que ara estan escurant al 50 o a al 60% de renovables, el que han fet ha estat parcs eòlics en sòl rústic o fotovoltaics en sòl rústic i aquí devora hem de dissenyar, on?, de quina manera? Però si tancam aquesta porta el que ens demostra l'experiència, el que està succeint a altres bandes és que la transició no serà possible i aquí crec que hem de fer una reflexió tots junts i, evidentment, com deia abans, açò és de per si ja prou difícil; però si no la feim, si no compartim almanco un camí conjunt i en la part dels polígons hi estam totalment d'acord i tenim una part feta, el 10%, però tota la resta sí que hauríem de dir cadascun d'on troba que hem de ser capaços de produir-la.

Nosaltres, a partir d'aquí, tenim algunes línies d'importància fonamental i n'hi explico algunes. La primera, la Llei del canvi climàtic i de la transició energètica, el que hauria de ser el full de ruta per arribar i hi posam una data: a l'any 2050 haver passat del 2% al cent per cent per haver aconseguit del 98% al zero per cent, amb fites fixades, temporalment, que obliguin o que condicionin compromisos de tothom, de ciutadania, econòmics, institucionals per fer possible precisament aquest canvi, que a la vegada la llei incorpori mesures per temperar els efectes del canvi climàtic que també ens vénen damunt.

Nosaltres esperem que dins aquest semestre obrirem el debat d'aquesta llei el que ens permetrà de veritat aprofundir en la idea de la transició energètica.

Li diem també que hem aconseguit el compromís de Madrid, veurem ara com el materialitza, perquè ens donin una quota específica per a Balears de primes per a la producció de renovables de tal manera que parcs fotovoltaics de menors dimensions que en aquests moments no són rendibles econòmicament ho puguin ser i els puguem ubicar... no se m'ocorre altra banda que no sigui en sòl rústic, però que tenguin més fàcil encaix i aquí tenim el compromís de Madrid de treure una quota específica per a Balears.

Tenim damunt la taula el debat d'alguns projectes que en aquests moments s'estan tramitant i hem de decidir què fem i els coneixem tots, un, si volen vostès, Son Salomó a Menorca, si s'autoritza permetrà passar del 3 o 4% de Menorca al 20% de renovables, seria l'única illa capaç d'aconseguir el compliment de Kyoto a l'any 2020. Diem que no? Si diem que no, assumim la responsabilitat del que açò representa, però després no facem el discurs de la importància de transició energètica, perquè mentrestant Es Murterar funciona i Endesa funciona. I quina alternativa donam a tot açò? Jo crec que estaria bé poder-la escoltar també de primera mà, perquè si no, no fem passes.

I nosaltres ens... i aquí fem una anàlisi: si els que estan en aquests moments en tramitació, aquests parcs fotovoltaics, s'acabessin autoritzant, es posassin en marxa, a Balears arribaríem al 10% de les renovables, passariem del 2 al 10, en quatre o cinc anys, a la península estan al 40, estam enfora encara, molt enfora, però són qüestions que són fonamentals que nosaltres tinguem, haguem de decidir.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

...vaig acabant ja, (...) moltes altres qüestions, algunes més, l'administració ha de fer una passa cap endavant, tota l'energia que consumim és energia produïda per fonts renovables que no podem comprar aquí, (...) no és d'aquí, sinó que hem d'anar a la península a comprar-la, dels molins en sòl rústic que hi ha a la península.

Per tant, així funcionam en aquests moments i n'hem de ser conscients i si és aquest el model necessitam reforçar més cables elèctrics amb la península. Per tant, que algú també ho digui: hem de posar més cablejat amb la península, reflexionem de quina manera arribam a consumir tota aquesta energia que nosaltres volem i per tant, fem tota aquesta reflexió i hi ha després aquí tota una sèrie de mesures a la millora de l'eficiència energètica per a nosaltres també molt importants.

En qualsevol cas, dins el torn de rèplica esper poder continuar amb aquestes reflexions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Passam al torn de rèplica del Sr. Carlos Saura. Té la paraula, Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, podem parlar de percentatges i podem donar una foto fixa a la gent i dir que l'objectiu final és un 7% de renovables o que podem pujar un 8% en una legislatura o que podem... generar energia renovable en la nostra comunitat autònoma i fer-ho cada cop per a més gent.

Vostè ha fet una broma i ha dit que si el nostre decreixement suposa que la població de Balears passi a ser de 100.000 habitants, jo li faig la pregunta a l'inrevés: vostè amb la seva aposta pel creixement podrà fer que l'energia a la nostra comunitat autònoma passi d'un 2%, el renovable, a un 10%, si la quantitat de turistes, la quantitat de demanda, la quantitat de consum no deixa de créixer?

Jo crec que això és contradictori. Crec que si no feim polítiques de contenció i de limitació de consum... i la Llei de canvi climàtic por fer alguna cosa en això, pot regular que els hotels, que determinades superfícies comercials, que grans consumidors puguin gastar molt manco energia i que... que pugui disminuir el consum. Per això nosaltres pensam que haurem de fer un treball molt potent en aquesta llei.

Està molt bé reduir emissions contaminants, sabem que la nostra comunitat autònoma consumeix un 50% de carbó per a producció de la seva energia i nosaltres també volem tancar Es Murterar, el problema és com ho fem, perquè tenim pressa, perquè volem donar una foto fixa, perquè volem donar un percentatge al final de la legislatura donam les concessions a grans empreses elèctriques que tenguem el domini de l'energia, que treguin beneficis econòmics molt potents però que l'energia no estigui controlada per la gent. No és la nostra aposta, la nostra aposta és apostar per les cooperatives i donar a petites comercialitzadores aquestes concessions, i això es podria fer precisament amb petits parcs fotovoltaics que no siguin a sòl rústic o que siguin a les teulades de polígons industrials.

Per a nosaltres un canvi de paradigma no és apostar pel gas natural; pensam que el que hem de fer és iniciar el camí i dir a la gent que hem posat les bases per canviar el paradigma energètic a la nostra comunitat autònoma, perquè si ho feim tot amb presses, si el que volem és donar, com deia, un percentatge, el que passarà és que després pagarem tots per aquest problema. Si apostàssim pels parcs fotovoltaics i arribéssim a un 10% d'energia renovable, a qui pertanyen aquests parcs fotovoltaics?, tenen clàusules socials, ecològiques...?, tenen algun tipus de control públic? Nosaltres pensam que la nostra aposta on ha de ser aquesta.

I no hi ha cap problema a consumir energia renovable de la península. Per a nosaltres, com dic, la sobirania no és posar moltes instal·lacions fotovoltaiques al nostre territori; sobirania seria que la gent pugui controlar, que pugui decidir sobre la seva energia, no com ara, que el sector està privatitzat, liberalitzat, i passa el que passa, que els grans caps d'aquestes companyies elèctriques guanyen una doblurada a costa del preu de la llum, que no atura de pujar.

I 2050 ens pareix una data un poc llunyana. Entenc que moltíssims de territoris a Europa estan treballant en aquest any, a dir que s'han d'eliminar les energies de combustibles fòssils cap al 2050, però jo crec que precisament no hem de tenir pressa i hem de posar les basses en com feim aquesta transició energètica, no fer-la ara correnosos.

I després li volia demanar una cosa, també, sobre pobresa energètica: si s'ha fet qualque treball en el tema de reenganxament de Redexis, que com ja hem dit diverses

vegades costa 150 euros a la nostra comunitat autònoma, i és un dels reenganxaments més cars, amb el que això suposa per la situació de pobresa energètica de la nostra comunitat.

Res més. Jo li puc donar algunes claus i el que el nostre grup parlamentari pensa de com ha de ser aquesta transició energètica. Pensam que s'estan fent les coses amb presses i que després de la legislatura només es voldrà donar un percentatge, i pensam que aquest percentatge és impossible si no es posa en qüestió el sistema turístic, si no es fa una política de contenció en molts d'àmbits...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Saura, per favor.

EL SR. SAURA I LEÓN:

...idò no podrem arribar als objectius que ens fixem d'aquí a pocs anys.

Moltes gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Saura. Passam al torn de contrarèplica del Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Saura, evidentment hi ha tema per parlar i per debatre molt. No ens preocupa tant la xifra. Malauradament les inèrcies que duim són tan complicades i han suposat tenir aquestes demores, que si som capaços de canviar un poc el rumb i acabar aconseguint algun consens social de cap on hem de caminar per fer possible aquesta transició energètica ja haurem fet molt, jo creim de ver, perquè no hi és; aquest encaix entre territori i producció de renovables no el tenim resolt, en aquesta comunitat, malauradament, i mentre no el resolguem bé, d'una manera encertada, seguirem sense poder produir quantitats considerables de renovables.

Que siguin en parcs petits o més grossos..., d'acord que aquí haguem de posar condicions a les que vostè feia referència quant a si aquests han de ser amb clàusules socials, amb participació de fons locals... Parlem-ne, parlem-ne, però que açò no sigui l'impediment per dir no a la instal·lació de parcs fotovoltaics, que no sigui aquest el motiu, perquè llavors, si no, ens costa més avançar. Faig aquesta reflexió.

El gas. El gas no és cap canvi de paradigma ni cap model en si mateix. A mi m'agradaria deixar açò molt clar, però torn fer la reflexió que feia abans. En renovables no creixem, i la història ens ho està demostrant. Amsterdam fa 15 anys estava més endavant del que estam nosaltres ara en renovables; tenia molins, bastava que anessin on anessin els veies; nosaltres, no, vam dir que no els volíem aquí. Els hem viscut, aquests debats, fa 15 anys, aquí, eh?, els hem viscut, d'acord? Van dir que no.

El gas què ens pot permetre? Home!, en aquests moments cremar carbó o cremar fueloil no és només grans emissions de CO₂, és sofre, és òxid nítrós a l'atmosfera. Si tu, en tant no tenguis aclarida la producció de renovables, en tant a aquestes centrals els canviïs el sistema de producció i en lloc d'anar amb carbó van en gas, has reduït més d'un 30% d'emissions de CO₂, més d'un 30%, has suprimit emissions de sofre i has suprimit emissions d'òxid nítrós, en tant, en tant...

I ens deim: "és cert, açò pot tenir el perill que retardi la implantació de les renovables al final", però és que ja anam molt enrere, és que necessitarem moltíssims d'anys. L'any 2050, si un país..., açò són els objectius que s'han marcat, ambiciosos, en certa manera; les darreres cimeres mundials de canvi climàtic han fixat el 2050, els països que van més avançats, els que van més avançats. Nosaltres estam en aquests moments, Espanya, en el 40; té la hidràulica, d'acord, té moltes altres coses que ajuden; però aquí hem de marcar aquest full de ruta obligatòriament, i aquest full de ruta entenem nosaltres que passa per polígons, faltaria més, per impulsar al màxim l'autoconsum, i li he dit al ministre a la cara: "no estam gens d'acord, i l'has de llevar almanco a Balears per la situació en què estam", sense cap problema i sense cap complex, però mentre deim açò també deim: "I, en paral·lel, hem d'identificar determinades zones on puguem instal·lar espais de producció de renovables, perquè mentre no resolguem açò tindrem allò altre que seguirà cremant carbó". I açò no és un debat fàcil a nivell ciutadà, però si el feim i l'abordam amb maduresa evidentment crec que en podem sortir.

A partir d'aquí, algunes qüestions més que vostès ens demanaven. Què hem fet en matèria de pobresa energètica? Faig aquesta reflexió: la primera d'elles, hem aconseguit -aquest ha estat el segon hivern, per la informació que nosaltres tenim- que no s'ha tallat la llum a ningú en situació de pobresa energètica, que la defineix en aquests moments l'informe de Serveis Socials dels ajuntaments; una passa. Segona: la distribuïdora de gas, l'única que hi ha en aquests moments que és Redexis, no cobra el reenganxament a la xarxa de gas a aquelles llars que compten amb informes dels serveis socials corresponents. A més a més estam tramitant una modificació del decret -s'està tramitant en aquests moments- que regula els preus de reenganxament al gas, i es reduirà el preu i ens apujarem al llistó de les comunitats autònomes que el tenen més baix de tot, val?

Què hem fet més? Vam crear aquest fons de pobresa energètica, 200.000 euros que estan comptabilitzats en el pressupost. Hem posat en marxa un pla pilot d'auditories energètiques voluntàries per a aquelles llars vulnerables per ajudar-les a estalviar energia; per tant estam fent aquesta espècie de mesura. I després a més a més, en el context de la Mesa contra la pobresa energètica, estam finalitzant una guia per a treballadors socials en matèria de factures energètiques per ajudar-los en tot el que fa referència a l'assessorament. I a més a més tenim una llei d'habitatge on hi ha un títol específic en matèria de pobresa energètica que fixa...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor, Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Acab ja. ...que fixa que qualsevol comercialitzadora no podrà tallar la llum si no té la resposta de l'ajuntament que aquella família no està en situació de pobresa energètica, i açò també és un canvi en certa manera radical, quant a com s'ha entès fins ara, i açò està en aquests moments ja a la llei, amb exposició pública que ha finalitzat i (...) en aquests moments en fase de debat.

En qualsevol cas crec que també hem fet passes i hem fet passes importants. Ens deixam algunes qüestions de debat: la implantació del transport en general, la implantació elèctrica dins el transport públic també és un debat que dona evidentment per molt. En qualsevol cas a efectes nostres, seguim treballant conscients de la inèrcia que hem duit fins ara i de la necessitat de canviar determinades tendències, si de ver volem fer efectiva aquesta transició energètica.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Compareixença de la presidenta del Govern de les Illes Balears per tal d'informar sobre el contingut de la IV Conferència de Presidents, escrit RGE núm. 1705/17, presentat pel Govern de les Illes Balears.

Bé, el tercer punt de l'ordre del dia d'avui ha estat ajornat, és sobre la compareixença de la presidenta del Govern.

IV. Moció RGE núm. 2398/17, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a la millora de la futura normativa d'estades turístiques en habitatges, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 895/17.

Passam al quart punt de l'ordre del dia d'avui corresponent al debat i votació de la Moció RGE núm. 2398/17, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a la millora de la futura normativa d'estades turístiques en habitatges, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 895/17.

Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Molt bé, moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Com és sempre habitual i com toca, després del debat de la interpel·lació ve la moció que duim avui a debat i votació. Jo vull recordar que en el debat de la interpel·lació, el conseller de Turisme va dir que les nostres postures no estaven tan allunyades, que estaven a prop, que es podia arribar a consens, i és clar, en el debat genèric sempre passa això, sempre les bones paraules hi poden ser i nosaltres de fet les agraïm, ara bé,

ara hem de concretar i és on hi ha les dificultats a l'hora de concretar. I per tant, nosaltres hem presentat set concrecions que ens semblen interessants i que ens sembla que poden informar la feina que es fa, que vull recordar i vull insistir que nosaltres continuem tenint la mà estesa en relació al Govern, per fer feina en l'elaboració del text que ha de venir en el Parlament. Ja sabem que se'ns dirà que podem presentar esmenes, això només faltaria que no ho poguéssim fer!

Dit això i feta aquesta introducció vaig directament a aquestes set propostes concretes.

La primera, crec que és de sentit comú, però tal com està redactat l'avantprojecte del Govern, genera dubtes respecte d'això, la primera el que tracta i el que intenta marcar és que hi hagi una disposició addicional, o transitòria, que deixi ben clar que aquelles estades turístiques en habitatges que ja estiguin autoritzades, que ja estiguin d'alta a la conselleria, no se'ls exigeix aquests nous requisits que està marcant aquesta normativa plantejada pel Govern. És a dir, que hi ha una seguretat jurídica del senyor que té aquesta alta a Turisme i que per tant, podrà continuar fent les seves estades turístiques sense dificultats. Ho dic perquè clar, l'avantprojecte diu que per fer estades turístiques s'han de complir tota una sèrie de requisits, molts són nous i evidentment els que estan d'alta autoritzats no estan en condicions de complir aquests nous requisits, com tota nova normativa ha de ser exigible als que s'hagin de donar d'alta, no als que ja tenen el títol i ja tenen l'autorització corresponent. Creiem que això clarificaria prou la situació. Bé, aquest és el punt número 1.

El punt número 2 és un punt obert. El conseller de fet a la interpel·lació ens va dir que ell no era partidari, però que considerava que es podia deixar obert i que l'organisme gestor de places prengués les decisions que correspongués, és a dir que tengués un ampli marge de maniobra. I el que nosaltres plantejarem és que hi hagi la possibilitat que, si l'organisme gestor ho considera pertinent, pugui crear tres borses de places; és a dir, les places hoteleres, les places d'estades turístiques en habitatges unifamiliars i les places en habitatges plurifamiliars. Ens sembla que és una redacció prou oberta, no obligatòriament hi hauria d'haver aquestes tres borses, però sí que es donaria la llibertat que l'organisme gestor, si ho considerà pertinent, pogués fer que hi hagués aquestes tres borses, que evidentment nosaltres defensam que l'organisme gestor ho fes. Però bé, en aquest moment diguem que l'únic que plantejarem és que hi hagi la possibilitat de fer-ho.

El tercer punt és el tema del paper dels ajuntaments i de la zonificació. Nosaltres vàrem insistir i el conseller ens va dir que estava un poc en aquesta línia, que els ajuntaments han de tenir un paper més clau, més determinant a l'hora de fer la zonificació, nosaltres sostenim que els ajuntaments són els responsables màxims de la planificació urbanística i la zonificació es fa a través de la planificació urbanística. Per tant, que els ajuntaments només hagin de fer un informe que ni tan sols sigui vinculant, ens sembla absolutament insuficient i ens sembla que buida de competències els ajuntaments i ens sembla que fins i tot això genera problemes de constitucionalitat. Per tant, nosaltres el que volem és que quedi clar que els ajuntaments tendran un paper clau, determinant a l'hora d'establir les zonificacions.

El quart punt és relatiu que es defineixi què és un canal de comercialització turística, perquè aquesta és una qüestió clau, essencial. La normativa estatal el que diu és que serà lloguer turístic de regulació autonòmica aquell lloguer que es faci per canals de comercialització turística. Per tant, el primer que hem de fer és definir què és canal de comercialització turística i què no ho és. El que no ho és va per arrendament de temporada, normativa estatal d'arrendaments urbans. Aquell lloguer que es fa per canals de comercialització turística és competència autonòmica i per tant, hem de definir a quina banda estam. El plantejament de l'esborrany del Govern no és satisfactori, perquè diu que qualsevol lloguer per dies o per setmanes és lloguer turístic, i això xoca contra la normativa estatal. Podríem parlar de si s'ha de canviar la normativa estatal, això seria un altre debat, però en aquest moment ens hem de moure en el marc que ens podem moure i, per tant, entenem que és obligatori, que és imprescindible que la normativa, la regulació de la matèria estableixi què és un canal de comercialització turística, per deslligar els que són de competència autonòmica dels que són arrendament de temporada.

El cinquè punt és relatiu que nosaltres considerem que no s'han de mesclar les ofertes existents, una cosa és l'oferta hotelera, una altra cosa és l'oferta d'estades turístiques en habitatges unifamiliars, que ja tenen la seva regulació, i una altra cosa és la nova regulació que s'ha de fer de les estades turístiques en habitatges plurifamiliars. Per tant, nosaltres considerem que el projecte de llei podria perfectament regular les estades turístiques en unifamiliars i plurifamiliars, però entenem que no les ha de mesclar. Diguem-ho així, un capítol ha de ser per a unifamiliars i un altre capítol per a plurifamiliars, perquè pensam que són realitats diferents, que han tengut règim jurídics diferents al llarg dels darrers 20 anys. I per tant, que val la pena diferenciar-los, perquè si no acabam embullant la troca més del compte.

El sisè punt de la nostra moció és relatiu a la necessitat que aflori l'oferta existent, l'oferta que ja s'exerceix d'estades turístiques en plurifamiliars, sempre que hi hagi uns estàndards de qualitat. Per tant, nosaltres pensam que aquí hi hauria d'haver un mecanisme fàcil, àgil de fer aflorar aquesta oferta existent, ja dic, no tota, perquè tota serà impossible, perquè alguna no acomplirà aquests estàndards de qualitat, però sí la immensa majoria, que és el nostre plantejament i pensam que és un plantejament realista en relació amb el que existeix.

I el darrer punt és el tema dels requisits per a les noves estades turístiques en habitatges, unifamiliars o plurifamiliars, entenem que hi ha d'haver una sèrie de requisits. Nosaltres no discutim que hi hagi un requisit d'antiguitat, podríem entrar en el tema de si són 5 anys, que era allò que nosaltres plantejàvem inicialment, o 10 anys que és el que planteja el Govern. Però bé, d'això no en fem tanta bandera, el que ens preocupa és els requisits es puguin complir, perquè, tal com ve l'esborrany, per a nosaltres no es pot complir, de fet una entitat recentment deia que el 99,9% és impossible que ho compleixin. Per tant, nosaltres entenem que hi pugui haver un control de l'aigua que consumeix aquest pis, però aquest control de l'aigua que consumeixi aquest pis que farà una estada turística, no necessàriament s'ha de fer a través del comptador individual amb un subministrament de l'empresa concessionària municipal, perquè això tots sabem..., ho deia l'altre dia el

president del Col·legi de Propietat Immobiliària, a Palma el 90% no ho compleix, directament.

Per tant, posar aquest requisit ja elimina el 90% dels pisos existents. És un requisit absolutament irrealitzable, per tant. El mateix amb el tema de l'accessibilitat, a nosaltres ens sembla molt bé l'exigència que s'acompleixi la normativa d'accessibilitat vigent quan es va fer aquell edifici, però, és clar, no la vigent en aquest moment, perquè la vigent en aquest moment, la majoria de casos serà també d'impossible compliment. Per tant, nosaltres entenem que s'han d'adaptar aquests requisits a la realitat, perquè si no al final fem una regulació que no servirà absolutament per res, que haurem enganat a la ciutadania i que al final ningú no podrà complir aquesta carrera d'obstacles.

Per tant entenem que és una moció realista, és una moció que va a les coses concretes, i a més és una moció que, segons el conseller, hauria de demostrar amb el vot favorable d'aquesta cambra que efectivament estam més a prop del que en un principi podria semblar.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. En torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sr. Presidente. La verdad es que cuando uno lee el borrador de modificación de ley que ha propuesto el Govern no queda claro exactamente qué es lo que pretenden regular. No parece que tengan una predisposición concreta, como sí se decía cuando estaban en la oposición, de que cualquiera que quiera alquilar su vivienda pueda hacerlo, porque como muy bien decía ahora el Sr. Melià, hay tal cantidad de restricciones que en la práctica va a suponer la imposibilidad de que se pueda realizar el alquiler vacacional. Por tanto no ha quedado muy claro si lo que se pretendía era efectivamente que todos pudieran hacer un alquiler vacacional en aras a esa libertad que pueda tener cada uno de hacer con su vivienda lo que quiera, o si realmente lo que querían era restringir al máximo.

Lo que está claro es que donde no había problemas ahora existe un problema. Las viviendas unifamiliares no habían generado ningún problema, y sin embargo ahora aparece como un punto a parte en la normativa; y donde sí había problemas, que era en las viviendas plurifamiliares, ahora no sólo no desaparecen sino que se incrementan. Con esta regulación vamos a seguir teniendo el mismo problema de incremento de precios de alquileres en zonas que ya están con problemas serios, como es el caso de Palma o el caso de Ibiza; vamos a seguir teniendo problemas en cuanto a la necesidad que hay de viviendas disponibles, porque evidentemente a los propietarios les es más interesante alquilar en base al alquiler vacacional

que no alquilar en base a la Ley de arrendamientos urbanos; vamos a seguir teniendo problemas de convivencia con vecinos cuando los turistas estén en urbanizaciones utilizando servicios que son de todos los... del resto de vecinos, o cuando generan molestias como es el ruido. Por tanto tampoco queda muy claro cuál era la intención.

Es evidente que es una normativa absolutamente arbitraria. Se pone como requisito que aquellas viviendas de más de 10 años sí se puedan alquilar, pero al mismo tiempo se pone el requisito -también lo decía el Sr. Melià- de que tienen que tener contador individual, con lo cual acaban de anular, al menos en el caso de Palma, a la inmensa mayoría de las viviendas, puesto que no era obligatorio en ese momento tener contadores individuales.

También se habla de eficiencia energética, de tema de accesibilidad; se hace una arbitrariedad: en suelos rústicos protegidos no se podrá, cuando esa vivienda se puede utilizar para otros fines, pero curiosamente para alquiler vacacional no.

Y luego es un caos a la hora de dar de alta, porque primero tendrá que decidirlo el consell insular, luego tendrá el ayuntamiento que dar su visto bueno, y por último será la comunidad de vecinos la que con el pulgar hacia arriba o el pulgar hacia abajo le den vida o muerte a esa vivienda. Y se dará el caso de que en una misma calle se puedan dar todos los escenarios posibles, con lo cual esta ley no parece que tenga un mínimo de coherencia: en la misma calle el número 2 de la vivienda estará autorizado, pero el 4, que está al lado, no, y el 5 que está en frente sí. I si ponemos a..., si entramos en mayor detalle se podría dar la circunstancia de que una vivienda estuviera autorizada en un bloque de edificios y sin embargo otra vivienda que vaya a intentarlo dos años después no, porque no dice claramente que sea todo el edificio donde se tenga que utilizar o autorizar el alquiler vacacional, sino que habla de que requerirá autorización especial de la comunidad de vecinos.

Nosotros pensamos seriamente que la ley que nosotros teníamos aprobada funciona bastante mejor; al menos deja claro que las viviendas en unifamiliar sí se pueden, con carácter absolutamente general, y las viviendas en alquiler plurifamiliar no se pueden con carácter general, pero sí deja abierta la posibilidad que a través de los PIAT de los consejos insulares se pudiera llegar a acuerdos concretos en aquellos municipios que sí consideraran que el alquiler vacacional en plurifamiliar pudiera ser una alternativa importante para su municipio.

Por tanto va a ser difícil que esta modificación salga con un mínimo de consenso, veo al Sr. Melià especialmente optimista en cuanto al consenso, pero la realidad es que para lo único que ha servido esta ley es para poner de acuerdo a todo en el mundo en el sentido de que esta ley no va a funcionar de ninguna de las maneras, y a día de hoy llevamos perdidos pues... la primera recaudación del impuesto de turismo sostenible, y el año que viene también la segunda, porque estas viviendas no están pagando, cosa que sí estarían pagando si se hubiera estado aplicando la ley aprobada por el Partido Popular.

En cuanto a la propuesta concreta del Grupo Parlamentario El Pi, sin entrar en los detalles de los distintos puntos, en los que podríamos estar de acuerdo pero nuestra filosofía es que

funciona mejor la ley aprobada por el Partido Popular y por tanto vamos a defender nuestra ley, porque a día de hoy se ha demostrado que tiene mejores argumentos y al menos tiene una claridad de ideas en cuanto a lo que se pretende autorizar y a lo que no, no obstante sí que estamos de acuerdo con el punto 1 y el punto 4. Parece que es lógico que aquellas viviendas que ya están autorizadas se mantengan al margen y por tanto sigan obteniendo esa consideración de viviendas autorizadas; por tanto ese punto lo votaremos a favor. No estamos de acuerdo con el tema de la creación de las bolsas de plazas, porque es que realmente es un caos, tal y como está pensado actualmente el proyecto. Tampoco estamos de acuerdo en que..., no es que no estemos de acuerdo en que sean los ayuntamientos los que tengan un papel clave, pero lo que sí que parece lógico es que si la normativa parte del Govern, que sea una administración la que toma las decisiones; pueden ser los ayuntamientos, puede ser el consell insular o puede ser el Govern, lo que no puede ser es que aquí se estén pasando la pelota de unos a otros, y nosotros seguimos pensando que nuestra propuesta de ley aprobada en este parlamento sigue siendo mejor que la que se está proponiendo en estos momentos.

En cuanto al punto 4, en eso estamos de acuerdo. Eso creemos que sí fue algo que se debería haber regulado en la ley aprobada por el Partido Popular. Es verdad que hay que especificar y definir claramente qué es un canal de comercialización turística para así evitar las malas interpretaciones en cuanto a qué se está alquilando y en concepto de qué. En el punto 5, si tiene que haber una regulación separada de las viviendas unifamiliares i plurifamiliares, estamos de acuerdo, pero es que nuestra ley ya lo contempla y por esto creemos que es mejor nuestra ley y votaremos en contra de esto. El punto 6, un régimen específico más simple y sencillo, creo que esto sería volver a rehacer otra vez el borrador de ley, porque, sinceramente, creo que no ha dejado contento a nadie y además va a ser un serio problema intentar aplicar esta ley y, si no, al tiempo.

Y en cuanto al punto 7 estamos absolutamente de acuerdo; son medidas tan arbitrarias que se tenga un contador individual de agua y que no se haya contemplado la posibilidad, que ustedes contemplan, evidentemente, de que no necesitas un contador individual de agua, lo que sí necesitas es saber qué consume esa vivienda de agua, sea mediante un contador individual o sea mediante otros procedimientos que también existen; pero en cualquier caso seguimos pensando que no es un criterio por el cual se debería autorizar o no el alquiler vacacional. Hay que pensar más en la calidad y todo lo que sea profundizar en la calidad de las viviendas que se tienen que alquilar, en eso sí que estamos de acuerdo, pero la realidad es que la arbitrariedad con la que se trata en este borrador no parece que tenga mucho sentido, y por tanto nosotros no lo apoyaremos.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gijón. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, el Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Gràcies, president. Senyores diputades, senyors diputats, treballadores i treballadors de la casa i públic que ens visita, un dimarts més El Pi fa present una iniciativa parlamentària que té les estades turístiques en habitatge com a protagonistes.

Les diverses forces que avui tenim representació parlamentària en aquesta cambra portem mesos esperant la futura modificació de la Llei turística que el Govern està preparant. El vicepresident del Govern i conseller de Turisme, Sr. Gabriel Barceló, fa unes setmanes enrere, a la interpel·lació presentada per El Pi, ens va informar que s'havien presentat un total de 370 al·legacions a l'avantprojecte de la llei del lloguer turístic. Avui per avui la conselleria està treballant per donar resposta a aquestes al·legacions i veurem quines s'incorporen finalment al document inicial.

Sr. Melià, haurem d'esperar encarar unes quantes setmanes, per no dir almenys un mes o més d'un mes, perquè aquesta modificació de la Llei turística entri via parlamentària, i uns quants mesos per al seu debat, però vostès... Agraïm al seu partit, com sempre, que provoquen aquest debat, però podrien haver esperat a presentar aquestes set propostes com a esmenes quan arribi el moment. Però ja estem avesats que en Ple o en Comissió de Turisme presentin iniciatives en matèria de lloguer turístic.

(Se sent de fons el Sr. Melià i Ques de manera inintel·ligible)

Revisam la interpel·lació, Sr. Melià, a la seva interpel·lació hi ha uns quants elements que vostè va intentar, almenys va destacar, que m'agradaria comentar i hi vaig directament. La primera qüestió que voldria posar de manifest és que es produeix frau de llei, torno repetir, es produeix frau de llei quan avui en dia es fan molts contractes de temporada, d'acord, sap perfectament que al final molts d'aquests contractes s'estan llogant a estades turístiques. Aquest forat que tothom té molt clar, almenys des de Podem ho tenim molt clar, esperem i desitjam que es pugi, via estatal, resoldre. Per tant, instem les forces polítiques que tenim representació a Madrid, en el Congrés, perquè facem tot el possible per dur a terme aquesta modificació de la llei que es demana des d'algunes institucions i concretament de la LAU.

Una segona qüestió a què vostè feia referència també en la seva interpel·lació, parlava de la propietat horitzontal. Ens preocupa molt, moltíssim que finalment sigui la comunitat de veïns la que decideixi si al seu edifici finalment es puguin llogar apartaments a aquestes estades turístiques. Com vostè sap perfectament, al final estem canviant un ús residencial per un ús turístic. Al final els problemes de convivència, i li coment que jo, com ja he manifestat en algun moment a la Comissió de Turisme, visc a Sant Antoni de Portmany, i això de vegades és insuportable. Per tant, moltes vegades parlarem de què sí els turistes tenen un comportament cívic, però en molts de casos no. I per tant, ens preocupa, ho torn repetir, molt aquesta qüestió que es deixi en mans de la comunitat de veïns, que al final puguin admetre o no aquest tipus d'establiments.

Una tercera qüestió que feia vostè també, parlava de l'autonomia local i de la possible zonificació. A la futura modificació que ja ha presentat el Govern, es parla que siguin els consells els que puguin decidir finalment tota la seva zonificació, o la decisió final d'on aniran. Sr. Melià, ha vist què ha passat durant aquests últims lustres a les nostres illes, davant la construcció i la bombolla immobiliària? Jo el convit que vingui a Eivissa i es passegi per Sant Josep, concretament, i vegi realment què ha deixat fer l'Ajuntament de Sant Josep, a l'hora que a qualsevol lloc es pot fer o construir. Per tant, a l'illa d'Eivissa estem molt preocupats, entre altres elements, per tota aquesta qüestió que es deixi en mans dels municipis que pugui construir-se.

I per últim, i no menys important, parlava de la transitorietat, què passarà fins que els diferents consells aprovin els PTI i els PIAT. Aquí a l'illa de Mallorca aquesta qüestió està molt avançada i sí que realment això ens preocupa molt i veurem què fan cada un dels diferents consells des del moment en què s'aprova, fins que realment puguin tenir els seus corresponents plans que regulin tota aquesta qüestió.

Més qüestions Sr. Melià. Dins del seu discurs del seu partit hem pogut escoltar molt i moltes vegades, tant vostè com el seu partit, tot és susceptible de ser comercialitzat... Bé, moltes vegades aquí és campí qui pugui...

(Remor de veus)

..., sí, sembla ser que la proposta del Govern davant dels requisits que es podien demanar i vostè hi feia referència i segur que els diferents portaveus aquest matí ho farem, en aquesta intervenció ho comentarem, sembla ser que és missió impossible el requisit que ha posat damunt la taula, m'imagin que el tema el comptador li preocupa molt, perquè al final el 99,9 diu vostè que no el compleix. No ho sé, és una qüestió que haurem de veure i nosaltres no compartim determinats elements i li coment que esperarem a què la llei es presenti i en el debat presentar les corresponents esmenes.

Però no tot és possible de ser llogat. Vol una illa Sr. Melià més sostenible? Vol que els seus edificis siguin sostenibles? Vol realment que quan arriba el turista, el seu habitatge on dormirà sigui accessible? Idò al final no qualsevol cosa és susceptible, ho torno repetir, de ser llogat.

Una qüestió que ens preocupa moltíssim i ho hem denunciat públicament, és l'accés a l'habitatge per a moltes persones residents, persones que vénen a fer la temporada i persones que són professionals i que durant un temps vénen a fer feina a les nostres illes. Veiem com la demanda turística en aquests darrers anys provoca una bombolla turística i (...) d'una bombolla del lloguer turístic. Què vol dir això? Que les illes d'Eivissa, Formentera i com no, a la ciutat de Palma, hi ha molta gent que ha de deixar el seu habitatge perquè no pot pagar un lloguer. És escandalós! És indignant! És vergonyós! Els preus que s'estan demanant a l'illa d'Eivissa per exemple. Parlem des de Podem de treballadors sense habitatge, problemes per trobar lloguer per a les persones que som residents, per als joves, per a la gent més gran; problemes per a les persones que vénen a fer la temporada i persones que l'any passat tenien treball, però que no varen trobar un lloc per dormir i per tant, no varen poder

venir a l'illa d'Eivissa o a Formentera. Problemes per a professionals com sanitaris, docents, forces de la seguretat i professionals del turisme per trobar aquest lloguer.

Per tant, Sr. Melià, Sr. Barceló, què fem davant d'aquesta emergència habitacional que tenim avui per avui a les nostres illes i que anirà *in crescendo*?

(Remor de veus)

No llogar tot l'any perquè és més rendible només llogar-ho durant dies o setmanes, o uns quants mesos. Però nosaltres posem damunt la taula l'article 27 damunt del 33, perdó, 44 damunt del 33, el dret a un habitatge digne versus el dret a la propietat. Per tant, per a nosaltres l'accés a l'habitatge és fonamental.

Una última qüestió ja per acabar. Quan el Govern va presentar el primer esborrany de la futura modificació, va presentar dues qüestions fonamentals, d'una banda, era fixar sostre de places, i l'altra, regular plurifamiliars que avui sembla ser que ens estem centrant en aquest segon punt. Però avui per avui ens preocupa moltíssim aquest límit, aquest fixar places. Vostès parlen de crear tres borses, però avui per avui hi ha un nombre determinat de places turístiques i vivim dia rera dia i any rera any, com a determinats moments de l'any és insuportable davant la massificació, saturació, aclaparament, és insostenible en ports, aeroports, carreteres, infraestructures hídriques, platges, que puguin aguantar aquesta pressió humana. Per tant, què feim davant d'aquesta situació? Podem créixer?

I ja per acabar, dir que votarem com he comentat anteriorment, agraïm la seva proposta, però votarem en contra, perquè el moment de debatre serà d'aquí a unes setmanes, un parell de mesos i segur que serà molt enriquidor en el seu moment com queda la llei i veure realment si part del seu partit polític està content o no amb el que pugui sortir d'aquest Parlament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Aguilera. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Els grups de la majoria, mitjançant els acords pel canvi, arribarem a un compromís de regular el lloguer turístic de vacances. Existeix també un mandat parlamentari a instàncies, ja he dit, d'una proposició d'El Pi, que es va aprovar amb prou consens, sobre les línies generals d'aquesta modificació; consistia, deia la proposta, en un canvi legislatiu en matèria de turisme per determinar què es pot oferir en arrendament turístic, habitatges unifamiliars aïllats, aparellats, entre mitgeres i edificis plurifamiliars. Parlava de tots. Ho dic perquè El Pi en determinades ocasions s'ha dedicat a dir que si el Govern només havia de parlar sobre plurifamiliars i de res més, i no és el que aprovarem, aprovarem parlar de tot.

I aprovarem una sèrie de punts que els havíem de tenir en compte mitjançant unes mesures que es proposaven o d'altres que cercassin la mateixa finalitat. Quines eren aquestes finalitats? La primera, el control administratiu, que és evident que a l'esborrany de la llei hi és.

La segona finalitat que se cercava, evitar excés d'oferta i impacte territorial innecessari. Es proposava en aquest sentit una antiguitat mínima de cinc anys, en aquest cas aquest mínim s'arriba en els deu anys a la proposta actual de l'esborrany, dedica una proposta mínima.

Tercera finalitat, evitar la massificació dins l'habitatge amb un nombre de places màxim. La llei opta en aquest cas per complir aquesta finalitat d'adequar-se al nombre de places de la cèdula d'habitabilitat, que creiem que és una solució pràctica i raonable.

Quarta finalitat, la qualitat. En aquest cas l'esborrany de llei per complir aquesta finalitat estableix tot un seguit de mesures de qualitat amb els serveis que s'han d'oferir o amb les característiques de l'habitatge.

Cinquena finalitat, la zonificació per evitar la saturació de determinades zones per política d'habitatge o d'altres. En aquest cas es proposava la unificació dels ajuntaments i la mesura que es proposa és un equilibri entre les competències urbanístiques i d'ordenació turística dels consells insulars i les de plantejament urbanístic dels ajuntaments.

I la sisena finalitat, mesures per evitar la massificació i les molèsties als veïnats. L'esborrany de llei aquí proposa l'aplicació efectiva del sostre de places turístiques i mesures dins les comunitats de propietaris, com el permís de la comunitat.

Per tant, tenim un esborrany de projecte de llei en tramitació per part del Govern que compleix les finalitats que havia marcat aquest parlament. I vostès, els d'El Pi, s'han dedicat a demanar que es retiri l'esborrany de llei que compleix amb tot allò que li havien demanat.

Les mesures per aconseguir les finalitats que he marcat pot ser no són les que vostès voldrien i el Govern podrà afinar més en coses, en determinats aspectes amb la resolució d'esmenes així com els parlamentari en la tramitació de la llei, però l'esborrany compleix amb allò que havíem aprovat en aquest parlament, que eren unes mesures determinades o altres que aconseguissin aquelles mateixes finalitats.

El Sr. Melià ha dit que avui, ell ha trobat que avui és el moment de concretar, el moment de concretar serà quan aprovem la llei, evidentment. De totes maneres, jo li concretaré quina és la nostra opinió respecte dels punts que proposa El Pi en aquesta ocasió.

Ja li avanço que votarem en contra de totes les propostes, alguna amb matisos, però el nostre vot serà contrari.

Primer, les places ja autoritzades no s'han de veure afectades per l'exigència de nous requisits? Sí i no. Per a nosaltres les places ja autoritzades és evident, per una banda,

que no s'han de veure afectades per la zonificació que s'aprovarà, per exemple, això per a nosaltres és evident que ha de ser així, el contrari no tendria sentit i fins i tot podria donar lloc a indemnitzacions. Per una altra banda, pensam que les places ja autoritzades han de complir, per exemple, el requisit de nous serveis que han d'oferir, per exemple el requisit d'oferir atenció telefònica 24 hores que marca la nova llei. En qualsevol cas, estam d'acord que la nova llei aprofundeixi en aquests casos per dir exactament en què, concretar aquests efectes.

Segon, permetre a l'òrgan gestor la creació de tres borses de places. Creiem que la regulació que es proposa dona prou marge ja als organismes gestors de places. El nostre grup particularment no és partidari de fer diferències entre els diferents tipus d'habitatges respecte del còmput de places. Per això, votarem en contra de la proposta.

Tercer, el paper clau i vinculant dels ajuntaments. Nosaltres creiem que l'esborrany de la llei el paper dels ajuntaments és clau, és clau, però no podem obviar les competències que tenen els consells insulars en urbanisme i ordenació turística. Sense anar més lluny, els ajuntaments tenen les competències de planejament, però es mouen dins els paràmetres que marca el pla territorial, evidentment, no poden créixer on volen, per exemple, han de créixer a les ATC, Àrees de Transició de Creixement, que va marcar el pla territorial. Creiem que es pot afinar més la redacció de l'esborrany per deixar més clar el paper determinant dels ajuntaments, però sense donar missatges, el que no podem fer és donar el missatge que el consell, que té l'ordenació turística, no hi pugui dir res.

Quart, definir que és un canal de comercialització turística. Fa un parell de dies vaig voler mirar una cosa, vaig entrar a l'Airbnb i la veritat és que no surt en tot el portal ni la paraula "turisme", ni tan sols la paraula "vacances". Això, la veritat, és un embolic que va crear l'Estat amb la Llei d'arrendaments urbans i que ni amb la Llei turística de 2012 ni amb el reglament es va ser capaç de resoldre-ho. El que caldria seria que ho resolgués l'Estat, fer una regulació pràctica de la definició en aquest sentit, crec que no ens en sortirem, l'esborrany opta per un sistema expeditiu, però pràctic i aplicable, que és considerar que és comercialització turística quan no es pugui demostrar que és arrendament urbà. Serà una solució... la trobarem bona o dolenta, però aquesta és pràctica i aplicable, perquè si no fem coses que siguin pràctiques i aplicables no en sortirem.

Cinquena, regulació separada dels habitatges unifamiliars i plurifamiliars. En essència nosaltres creiem que com està a l'esborrany la regulació ha de ser la mateixa, amb algunes particularitats en el cas dels plurifamiliars que és en el sentit que va l'esborrany.

Sisena, afluència l'oferta existent. En aquest cas estam amb desacord sense matisos. Aquí El Pi planteja una amnistia d'aquells que han estat fent una comercialització turística en plurifamiliars no permesa per la llei. Vénen a proposar que aquell que ho ha fet malament, que ha fet una cosa que ara mateix no està permesa passi per davant d'aquell que no ho ha fet perquè estava prohibit i que a partir d'ara s'ho podria plantejar.

Setena, llevar requisits de qualitat als plurifamiliars, com el cas dels comptadors individuals. Nosaltres creiem que la previsió dels comptadors individuals és una bona previsió, creiem que els comptadors individuals és vera que no estan instal·lats, però no vol dir que no es puguin instal·lar, i s'ha de promoure la seva instal·lació, i no només pel tema del lloguer turístic, per exemple també per al foment de les tarifes progressives d'aigua que s'implanten a molts de municipis i que això fomenta també la instal·lació de comptadors individuals.

Sabem que és una regulació complexa, però hi ha un compromís d'afrontar-la, s'està afrontant, de reformar aquesta normativa, la del Partit Popular que tant li agrada al Sr. Gijón no funciona, però hi havia algunes coses, com el lloguer a plurifamiliars, però a la vegada no donava les eines per perseguir-ho. Passam a una normativa que obri la possibilitat de lloguer turístic a plurifamiliars, però a la vegada ho fa des d'un punt de vista de sostenibilitat tenint en compte el global de l'oferta turística, eliminant excepcions que permetien el creixement il·limitat de places en molts de tipus d'establiments i també ho fa tenint en compte el vessant social per atacar els problemes de convivència i amb eines per evitar crear una pressió excessiva sobre l'habitatge.

Per tant, creiem que és una normativa que va en la direcció adequada i que l'afinarem més durant la tramitació.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies. Gràcies, Sr. President. Ara no el trobava, Sr. Melià, tan acostumat a veure'l allà. Bé, miri, abans del debat de pressuposts, crec que era el mes d'octubre, vostè ja va presentar a la Comissió de Turisme una proposició no de llei sobre aquest tema i en aquell moment, no sé si ho recorda, jo ja li vaig dir: "no li diré quina és la nostra opinió perquè creiem que no és el moment", creiem que ja hi ha un projecte de llei, ja s'està parlant d'això, ho ha recordat el Sr. Reus, anteriorment hi havia hagut una moció sobre aquest tema.

Estic d'acord amb vostè, evidentment, eh?, no li diré que ja poden presentar esmenes perquè només faltaria, però bé, la veritat és que això ja avança, ja estam en tràmit d'al·legacions, també poden presentar al·legacions, però bé, tenen tot el dret també de portar el debat a aquesta seu parlamentària.

Jo ja li avanço, però, que votarem en contra. Votarem en contra bàsicament per aquesta... pel moment processal i no perquè cregui que vostès no tenen dret a plantejar aquest debat, perquè evidentment aquí venim a això, a debatre, però és clar, què passa? Quan vostès varen plantejar la primera moció no hi havia ni tan sols projecte de llei, aleshores era un debat d'idees, semblava... ho recordava ara el Sr. Reus i vostè hi feia

referència també quan el conseller li deia l'altre dia que podem arribar a un acord, no?, doncs, bé, és clar, quan el debat és més difús sembla que és més fàcil arribar a un acord, a mesura que es va concretant es van veient els punts de desacord.

Per això jo no som partidari ara de donar-hi gaires voltes perquè ara ja tenim el debat concret sobre la taula, que és un avantprojecte que ja està en tràmit d'al·legacions, i aviat el tindrem aquí com a projecte de llei i per tant, serà el moment ja de fer el debat definitiu amb tota mena de detall.

I per tant, cada vegada per a mi té menys sentit anar debatent cada vegada amb més detall en aquesta seu parlamentària perquè realment... bé, com més anem concretant més es veuen els desacords i els desacords els haurem de ventilar en la ponència, en la comissió i finalment en aquest ple quan discutim totes les esmenes.

Com que la darrera vegada ja li vaig donar carabasses i li vaig dir que no entrava a debatre-ho, després del que li he dit li podria dir altra vegada el mateix, però precisament com que veig que cada vegada que anem concretant... el que jo també... jo també tenia la sensació del conseller, que estàvem molt d'acord, però cada vegada que anem concretant veig que estem menys d'acord i per tant, ni que sigui per això és bo posar-ho sobre la taula i confrontar els arguments de cadascú.

Aniré punt per punt, no sé si tindrè temps d'arribar a tots, però li explicaré... li he de dir que votarem en contra bàsicament per la qüestió processal, però també li he de dir que cap de... gairebé cap dels punts que vostè ha posat aquí ens satisfà, en gairebé cap d'aquests punts estem totalment d'acord, però probablement en algun aspecte podrem estar d'acord.

I ara li ho explicaré. Punt primer, la disposició transitòria... demana que hi hagi una disposició transitòria d'acord amb la qual les places autoritzades no es vegin afectades pels nous requisits. És clar, per a mi això no és un règim transitori. És com una amnistia o una doble vara de mesurar, entre els que ho varen demanar abans i els que ho demanen ara, sí, sí, sí perquè vostè diu: "ja tenen el títol", com si el fet de tenir el permís per fer aquesta activitat econòmica fos com a un concessió administrativa a cinquanta anys.

Miri, pensi que actualment, la llei actual, en l'article 52.5 de la llei actual ja diu que reglamentàriament es podran establir uns plans de qualitat i reglamentàriament es regularà la periodicitat i els efectes. És a dir, podríem ni tan sols fer la llei, només que féssim reglamentàriament uns requisits de qualitat, que s'haguessin de complir, els que no els complissin i els que no s'hi poguessin adaptar haurien de deixar de fer l'activitat. Per tant, això és perfectament legítim, que establím uns estàndards de qualitat, i si de cas el règim transitori hauria de consistir a donar als que ja tenen la llicència per fer aquesta activitat un termini transitori per adaptar-se a aquests requisits, però crec que evidentment si determinem que hi ha uns requisits per exercir aquesta activitat, igual que passa amb qualsevol altra activitat econòmica tots els que l'estan exercint ha d'adaptar-se a aquesta activitat.

Punt 2, una borsa o tres borses, jo, potser és per desconeixement, ho veig com a una discussió bizantina perquè

m'imagino que vostè vol tres borses perquè veu que cadascun dels tres objectes té uns requisits diferents o hauria de tenir un règim diferent. Això és perfectament gestionable amb una sola borsa. És clar, quin és el principal avantatge d'una sola borsa?, la comunicació de places entre un i un altre. Si estam parlant d'un sostre de places en conjunt, el fet que hi hagi una sola borsa ens permet que hi hagi comunicació de places entre un i un altre.

Per tant, les dues coses poden ser, tant pot ser una única borsa amb règims diferents per a cadascun dels objectes com tres borses, borses comunicades. Dit això, per a nosaltres em sembla que és més adequat el concepte de sostre i (...) del sostre l'existència d'una sola borsa.

I de fet hi ha una cosa en el seu discurs que no entenc, perquè ja li ho he sentit dir diverses vegades, diu... "és clar, hi ha d'haver una borsa a part per als plurifamiliars perquè no hi ha places per intercanviar". Bé, això no ho veig així, si establim una borsa, perdó un sostre per a places en unifamiliars, no sé per què no hi ha d'haver places per intercanviar, s'haurien de comprar igualment, aquest és un altre concepte, el preu, el preu que establim en la compra d'aquestes places si és que l'establim.

Jo per això, i aquest seria el moll de l'os de la meua desconfiança en aquest punt, tinc por que vostès el que estiguin plantejant o el que volen és que no hi hagi un sostre per a aquest tipus de places en plurifamiliars, és que si no, no entenc el perquè d'aquesta proposta i per això tampoc no hi estic gaire d'acord.

Respecte al paper clau dels ajuntaments, sí, el paper dels ajuntaments és important, per això també li ho vaig dir en comissió, per a nosaltres encara ho és més els dels consells, li vaig dir: "som municipalistes, però també som insularistes", perquè el paisatge, el territori és un bé... bàsicament és un conjunt insular, és un bé de tutela insular. Sí, perquè el que no té sentit és que una activitat en un municipi es pugui fer d'una manera i al municipi del costat es pugui fer d'una manera totalment diferent. A part, si tenim un sostre per illa hi ha d'haver una gestió d'aquestes places per illa. Aleshores pot haver-hi aquesta zonificació, però hi ha d'haver una regulació en l'àmbit d'illa.

Quant al punt 4, i ara aquí m'estendré més i per tant, tinc por de poder-li parlar de tots els punts, el punt 4, el canal de comercialització turística, bé, aquest és un debat molt interessant, però no estic d'acord amb vostè i de fet em sembla que tampoc amb alguns dels portaveus que m'han precedit, que el concepte canal de comercialització turística sigui essencial, i li diré el perquè: perquè quan vostès interpreten l'article 5 de la Llei d'arrendaments urbans crec que ho fan d'una manera una mica... superficial, perquè la Llei d'arrendaments urbans diu que està exclosa la cessió temporal de, i aquí comencen els requisits: habitatge moblat i equipat en condicions d'ús immediat, comercialitzat en canals d'oferta turística amb finalitat lucrativa, ep!, quan estigui sotmès a un règim específic derivat de la seva normativa sectorial, és a dir, aquest article el que fa és establir la LAU com a règim per defecte, és a dir, quan hi hagi un règim específic, que compleixi els altres requisits, aquest lloguer quedarà exclòs, si no hi hagués aquest

règim específic és quan no quedaria exclòs i per tant, seria un lloguer per a ús diferent d'habitatge... dels regulats a la mateix Llei d'arrendaments urbans.

Llavors, com ho sotmetem a un règim específic?, bé, delimitant i regulant aquesta delimitació, però podem delimitar d'altres maneres, no només amb el canal de comercialització turística. Per exemple, hi pot haver altres criteris, pels serveis que s'ofereixen, pel fet d'oferir una neteja periòdica, per la reposició de la roba de llit, pel servei d'atenció al públic, que per a mi això és el que realment diferencia estar fent un lloguer turístic d'estar fent un lloguer encara que sigui a l'estiu, perquè l'article 3 de la LAU ja ho diu, fins i tot encara que sigui a l'estiu un lloguer de temporada de caràcter no turístic.

Com delimita ara la llei?, de fet..., com delimita ara la llei i com delimitarà o com delimita el projecte de llei, també ho ha recordat el Sr. Reus, es presumeix que si no hi ha contracte LAU hi ha una estada turística i així ho fa l'article 50 de l'actual llei o també, per exemple, un referent que podem tenir que és la llei bàsica a l'article 53 que defineix, en aquest cas defineix el concepte, defineix el concepte, però fixi's, després no el fa servir per delimitar què entra a la llei, no el fa servir, fa servir el mateix criteri que fem servir en la llei balear, deu ser que per... per algun motiu deu ser, segurament perquè és prou difícil definir el que és objecte de regulació de la llei només per aquest criteri.

Bé, amb el temps que em queda intentaré respondre-li els punts 5, 6 i 7, que de fet planteja el debat dels requisits, crec que vostè amb aquests tres punts està plantejant el debat dels requisits bàsicament a la baixa. Està dient: "no siguem tan estrictes en el tema dels requisits". Quan ens parla de règims diferents per a unifamiliars i plurifamiliars és perquè considera que els plurifamiliars han de tenir menys requisits, entenc; quan ens parla de la necessitat que aflori és perquè ens està dient que hem de baixar els requisits perquè més... més de l'activitat que es fa pugui entrar dintre de la llei, i quan ens parla del tema dels comptadors, que suposo que se'n poden posar de comptadors també, es deu poder contractar un nou comptador, però bé, quan vostè ens parla dels comptadors..., bé, no és tan difícil, eh?, demanar un comptador, no és tan difícil, m'imagino, il·lustri'm, potser a Palma és molt difícil demanar un comptador, jo als llocs on he viscut demanar un comptador d'aigua no és tan complicat.

Bé, com li deia vostè aquí planteja el debat sobre els requisits i per tant, el debat sobre la qualitat. Jo crec que aquí hem de diferenciar molt clarament, una cosa és, miri, jo tenc una casa, un pis, el lloger per obtenir unes rendes, aquest és un concepte, i un concepte molt diferent és jo tenc un pis i el lloger per fer un negoci, són coses totalment diferents i per tant, els requisits de qualitat han de ser totalment diferents, no, és totalment diferent perquè quan vostè està llogant per fer un negoci hi ha... no, no, això és totalment diferent perquè a més hi ha una llei que es diu de consumidors i usuaris que ho regula perfectament...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Castells, per favor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sí, acabaré, Sr. President, però li agrairia que, com a mínim, aquella flexibilitat que es donava a les mocions i PNL, la mantinguem, però acabaré de seguida, eh?

És molt diferent, perquè quan vostè tenia una relació mercantil i està fent un negoci i està dirigint-se a un consumidor i usuari li hem de garantir, a aquest consumidor i usuari, una qualitat, i en principi nosaltres som partidaris de criteris exigents, criteris exigents perquè sempre estarem a temps d'obrir l'aixeta. En canvi si comencem obrint massa l'aixeta després sí que serà difícil tancar-la.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells.

(Alguns aplaudiments)

Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula el Sr. Pericay per un... No, la Sra. Olga Ballester, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Melià, en Ciudadanos hemos defendido la regulación del alquiler vacacional turístico en viviendas de uso residencial, siempre, y también en plurifamiliares, y defendemos su regulación porque es una realidad que existe, son plazas que ya vienen siendo ocupadas desde hace tiempo por los turistas, y porque hace tiempo también que los propietarios de estas viviendas estaban pidiendo su regulación para tributar por su actividad y salir de la inseguridad jurídica que les comportaba la ilegalidad.

Además es una actividad que a nuestro entender significa una ayuda importante en la economía de las familias, es buena para el comercio en los pueblos de interior, ayuda a la rehabilitación de los pisos antiguos de los cascos viejos de las ciudades, y permite abrir la puerta a otro perfil de turista que aporta más a la economía al buscar lo cotidiano y organizar sus propias excursiones. Pero somos conscientes también que es una actividad que ha de convivir en equilibrio con el derecho de acceso a la vivienda, pero por eso mismo, por eso mismo, se hace más necesaria su regulación, porque la exigencia de unas calidades y de un techo de plazas va a impedir esta ascendente especulación de la que hablaba Podemos ahora, pero por eso mismo hay que regularlo. Además no debemos olvidar que para solucionar el problema de alquiler habitual de la vivienda lo que urge también es dar más seguridad jurídica a los propietarios que alquilan para vivienda habitual, así como otros problemas que me imagino abordaremos en la Ley de vivienda.

En principio este govern parecía que coincidía con El Pi y con Ciudadanos en la necesidad de regular esta realidad, pero visto el borrador del anteproyecto de ley no podemos más que dudar de cuáles son las verdaderas intenciones del mismo, y es que el Govern ha redactado una normativa que prácticamente

hace imposible el alquiler vacacional, ya no sólo en plurifamiliares sino también en los unifamiliares, que los sumerge en un mar de incertidumbres e inseguridad jurídica al querer legislar a la vez dos realidades diferentes, cuando hoy por hoy funcionan perfectamente con la normativa de la Ley 2012. El anteproyecto es confuso, de difícil aplicación a corto y medio plazo, contradictorio con normativas estatales, y contiene unas medidas y requisitos para poder ejercer esta actividad que reflejan que este govern es más favorable a su prohibición que a su regulación, es decir, a que todo continúe igual como hasta ahora, desdiciéndose de sus convicciones cuando eran oposición y que tanto le echaban en cara al Partido Popular.

Por lo expuesto, y en cuanto a la moción, desde Ciudadanos apoyaremos los puntos, a excepción del 1, el 3 y el 6, que nos abstendremos. En cuanto al punto 6, en principio El Pi pide una normativa que permita aflorar toda la oferta existente que cumpla con los estándares de calidad; lo que pasa es que nosotros vemos este punto contradictorio con la existencia de la zonificación, es decir, ¿cómo va a aflorar todo lo existente hoy en día que cumpla los requisitos de calidad cuando también estamos poniendo una zonificación? Es imposible, va a aflorar aquello que esté dentro de la zonificación.

También, en cuanto al punto 1, nosotros sí que estamos de acuerdo que las viviendas unifamiliares que ahora operan legalmente mediante una ley, obviamente sí que vemos que deberían continuar su actividad, ya que aparecieron con una ley diferente, pero sin embargo sí que consideramos que habrá unos requisitos que tendrán que cumplir; por ejemplo uno de los requisitos es (...) las plazas; es decir, es un punto demasiado genérico que puede... que puede echar fuera algunos requisitos que sí que serían importantes.

I después, en cuanto al punto 3, sí que creemos nosotros que es muy importante el papel de los ayuntamientos, que es clave y que ha de tener un peso importante, pero también es cierto que el ordenamiento general de la isla tiene que organizarse a través también del consell. Por lo tanto nosotros sí que propondremos en la ley que si bien el peso de los ayuntamientos ha de ser importante obviamente ha de haber una coordinación con los consells para que el ordenamiento general de la isla sea correcto.

Así pues... por otra parte, como le digo, apoyaremos el resto de puntos, pues van en consonancia a las objeciones que desde Ciudadanos encontramos en este proyecto de regulación.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Pel Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera, té la paraula la Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, president. Bon dia a tothom, diputades, diputats, públic assistent i tots els que som aquí en aquest moment.

En principi, adreçant-me en concret a El Pi, els he de dir que vull començar pel fons de la qüestió que es planteja aquí; llavors en tot cas ja aniré detallant un per un els punts que vostès plantegen. Pel que fa al fons diferim ja de base; per què?, perquè crec que en el fons el que tenim són dues maneres diferents d'entendre què han de ser en el futur de les Illes Balears les estades en habitatges turístics; d'una banda, perquè entenc que allà on vostès volen facilitar i permetre que la nova llei deixi les portes obertes a regularitzar com més cases i com més estades, millor... Perdoni, Sr. Font, és que tenc molts pocs minuts, deixi'm acabar. Jo el rerafons..., no s'enfadi, el rerafons que jo veig en la seva iniciativa és sobretot el d'ampliar tots els requeriments de permissivitat per tal que com més cases i com més habitatges estiguin actualment fent aquesta activitat, ho puguin fer, ho puguin continuar fent.

En canvi nosaltres partim d'una base diferent, i és que entenem que de fet les estades turístiques en habitatges són una anomalia. Tal vegada jo els dic això perquè tenim un punt de vista diferent, marcat, i segurament influenciat en aquest cas pel lloc meu de residència, que és l'illa de Formentera, però quan dic anomalia em vull explicar bé. Dic anomalia perquè el sector turístic té ja uns canals de serveis, que són per norma general hotels, apartaments, apartohotels, etc., etc. El fet que estiguem plantejant la regulació d'estades turístiques en habitatges és fruit del fet que és una activitat que ha anat proliferant fins a tal punt a les Illes Balears que ara per ara ens trobam amb una situació que requereix una regulació.

Però parlem també de les distorsions que ocasionen les estades turístiques en habitatges. Suposen una especulació urbanística innegable, a nivell urbanístic, a nivell immobiliari i pels efectes que té sobre el preu del sòl, fins a tal punt que ha fet gairebé impossible que moltes de les persones que residim en aquestes illes puguem accedir a comprar un habitatge a un preu moderat i accessible. Suposa un estrès sobre el territori per la disponibilitat dels recursos: llum, sanejament, aigua, línies telefòniques, etc., etc.; per tant sobre aquest impacte ningú no hi fa referència però és un impacte importantíssim a tenir en compte. I després, evidentment, un conflicte innegable de convivència, que l'estam veient en mitjans de comunicació dia rere dia, un conflicte de convivència entre l'ús residencial d'aquests indrets i l'ús turístic d'aquests indrets, que quan es posa en combinació evidentment suposa generalment més font de conflicte que d'altres coses.

Per tant, tenint en compte que no acabam d'estar d'acord amb el fons, però tenint en compte que hi haurà una regulació i que volem que aquesta regulació s'adeqüi el màxim possible al model de sostenibilitat que han de tenir aquestes illes i al creixement sostenible que han de tenir aquestes illes, els pas a enumerar els punts que vostès plantegen i per què no hi estam d'acord.

Punt primer. Vostès pensen que les places ja autoritzades no s'han de veure afectades per l'exigència de nous requisits. Mirin, nosaltres no hi estam d'acord per una raó molt simple: tots els sectors empresarials, absolutament totes les activitats econòmiques d'aquestes illes estan sotmeses a canvis de normativa, i per tant si vostès volen que això sigui una activitat que estigui afectades per requisits de qualitat, per força ha

d'estar afectada també pels canvis normatius que es vagin aplicant successivament, així com canvia la llei.

Per altra banda plantegen també que la regulació es faci de forma separada per a unifamiliars i plurifamiliars, i no acab d'entendre molt bé a què obeeix aquesta demanda seva; tal vegada ens ho poden explicar millor, però no acab d'entendre realment quin és l'interès perquè es faci de forma separada quan al cap i a la fi es tracta d'estades en habitatges privats; per tant una cosa és la mateixa que l'altra.

Plantegen també que aquest projecte estableixi un règim específic més senzill que permeti aflorar l'oferta existent d'estades en habitatge plurifamiliars. Què significa això?, significa simplificar la norma fins a tal extrem que absolutament tothom pugui llogar la seva casa com a estada turística i pugui fer-ho amb tots els requisits legals? Jo no hi estic d'acord francament, ni jo ni la majoria de persones a les quals representam.

També que els requisits que es plantegen en els casos en els habitatges que tenen una antiguitat superior als 10 anys també es relaxin, amb quina finalitat? Entenc que és amb la mateixa finalitat que els he dit abans. Per tant, un rera l'altre els punts que vostès aquí plantegen crec que només tenen un objectiu que és obtenir una laxitud total en la normativa i que per tant, permeti que quantes més cases millor es puguin incorporar a aquestes borses.

Em sap greu però aquesta és la interpretació que es fa, després de com està redactada la seva iniciativa i per tant, no els donem suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Tur. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Bel Oliver, per un temps de deu minuts.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, President. Bon dia a tots. Sr. Melià, li he de dir que ens trobam amb un debat absolutament atípic. Amb aquesta moció vostè fa al·legacions a un avantprojecte de llei quan el termini ja ha acabat. Està fora de termini, està fora de termini d'un tràmit extraparlamentari, però ho debatem en el Ple del Parlament, una qüestió ben curiosa.

Crec Sr. Melià que ha fet tard a les al·legacions i ha fet prest a les esmenes. Sembla que el que pretén és fer passar aquesta moció, com si fos una al·legació, aprofitant la seva posició dins la cambra. I no és una qüestió formal sense importància, jo crec que en té i en té molta. Les formes són molt importants, Sr. Melià, vostè ho sap, perquè se situa amb aquesta moció per davant de les mes de 300 al·legacions que ara el Govern estudia, ja que, si s'aprovàs aquesta moció, s'haurien d'incloure dins l'avantprojecte.

És molt clar que El Pi té tot el dret del món d'haver presentat al·legacions en el tràmit que ja ha acabat, no sé si ho ha fet. També...

(Remor de veus)

... -ah, mirin, no ho ha fet, idò!- ... també podrà presentar, per suposat, esmenes, faltaria més!, quan hi hagi el tràmit parlamentari. Res a dir a cap d'aquestes dues possibilitats, però drecceres pensam que no, Sr. Melià.

Per això nosaltres entre altres coses entenem que incidir en una moció sobre un avantprojecte de llei que no ha estat ni aprovat per Consell de Govern no és adient. Aquesta moció d'El Pi és una al·legació fora de termini com unes cases Sr. Melià. No sé si varen fer..., ara he sentit a dir que no, que no n'havien fet, no passa res, però ha acabat aquest termini d'exposició pública que tothom que ha volgut ha pogut fer les seves aportacions al text. Ara toca aquesta resolució d'aquestes 300 i busques d'al·legacions que estaven en termini.

Però a més del moment procedimental, també té la part de contingut. Li puc avançar que votarem que no, pel que li he dit i perquè majoritàriament no estam d'acord amb el que proposa.

Deixi que entri el projecte de llei, estudiarem si feim esmenes i estic ben segura que podrem arribar a acords amb El Pi i amb altres grups de la cambra. En qualsevol cas veiem que hi ha una clara voluntat d'abordar la realitat, realitat que el Partit Popular va negar un pic i un altre, va negar la realitat d'una nova demanda; va negar l'evidència de la revolució que ha suposat el correu electrònic, el comerç electrònic, perdoni.

El compromís d'aquest govern, Sr. Melià, és la regulació, no és, però, la barra lliure d'aquesta activitat turística tan important. Sabem que és complexa, en dóna una idea comprovar que totes les administracions públiques, l'europea, l'estatal, l'autonòmica, la insular i la municipal tenen competències que de forma directa incideixen sobre aquesta activitat. Però és un compromís del Govern i aviat tindrèm el text. Mentrestant fem un petit repàs als punts que vostè ens proposa.

El punt número 1. El nostre grup entén que qui té la llicència, segueix amb la llicència. Ara bé, claredat i seguretat jurídica són dos conceptes que el nostre grup exigirà al text, a aquest i a tots. Si el text que entra en aquest Parlament no és prou clar i genera inseguretat, farem esmenes per tal de corregir-ho, la redacció que coneixem entenem però que no es veuen afectats.

El punt número 2. La redacció de la llei vigent a l'article 91 ja permet un ampli marge en el text proposat i en el text proposat no hi ha cap canvi. Cada consell insular pot crear o no crear la borsa. Tampoc tanca el nombre, ni el preu, ni les places, ni de quin tipus han de ser. Són qüestions que cada ens gestor pot determinar, segons les necessitats. De fet ara mateix a cada illa s'ha regulat de forma diferent i per tant, tenim situacions diferents. A Mallorca tenim una borsa creada des de fa 8 anys. A Eivissa i Formentera va ser més recent. I Menorca no en tenen. Que els consells tinguin aquest marge per a nosaltres és essencial.

El punt número 3. Els ajuntaments han de tenir el paper que legalment els correspon i s'han de respectar les seves competències, però els ajuntaments també han de respectar les

competències de les altres institucions i jo diria que especialment les insulars. Vostè coneix més bé que jo l'edifici jurídic, urbanístic i territorial, que és molt complex, és una estructura que va de dalt cap a baix i cada institució té les seves competències, però ha de respectar i està encaixat dins una estructura que ha de respectar les dels altres. No té sentit que cada ajuntament, prescindint del criteri que marquen els plans territorials o els PIAT, o les lleis, faci els informes que ell consideri de forma vinculant. I no es tracta de furar competències als ajuntaments, es tracta d'encaixar les necessitats dels ajuntaments dins els PIAT.

I tampoc no és passar la pilota d'aquesta competència a una altra institució, és exercir les competències de cada una d'aquestes institucions. D'aquesta forma els informes dels ajuntaments podrien ser vinculants, no ens negam que fossin vinculants, sempre i quan siguin més restrictius que la proposta que facin els consells, però només en aquest cas. La unitat territorial és l'illa i per això hi ha d'haver una institució supramunicipal, que són els consells, que coordini i vetlli per a la coherència de l'aplicació de les normes, però no per no sobrepassar les referències dels PIAT que hi hagi. No té sentit parlar de contenció, no té sentit parlar de sostre de places, si cada un dels ajuntaments pot fer exactament, sense tenir aquesta referència, allò que vol dins el seu planejament, de ser així no faria falta fer ni PIAT ni pla territorial. És un altre model que potser s'hagi de plantejar, però ara mentre tant tenim aquest. De fet, vostè recordarà que el POOT eren per a illes i dins cada illa era per zones evidentment. Mai la unitat territorial no ha estat turística, la unitat turística no ha estat mai a un ajuntament, a un municipi, i és que no té sentit que ho sigui. Per això el nostre parer és que l'informe dels ajuntaments no ha de ser vinculant.

Punt número 4. Sap perfectament, Sr. Melià, que aquesta llista és un impossible, ho sabem tots això dels canals turístics, però li faig la següent reflexió: apareix aquest concepte a la modificació de la LAU de l'any 13, crec que el més sensat i adient és exigir a qui ha posat aquest concepte a la llei sigui qui defineixi el seu abast. Per ara, el Sr. Rajoy no ho ha fet, el Sr. Rajoy va tirar la pedra i va amagar la mà, i ja està. I la realitat jurídica va per darrera i molt de la realitat del ciberespai, el comerç electrònic, les xarxes, diguin-li-ho com vulguin. Segons la legislació actual que no ha estat modificada, canals de comercialització turística són majoristes de viatges, agències de viatges i centrals de reserves. Aquesta definició evidentment, amb les possibilitats que avui ha obert internet, està totalment desfasada.

També li he de dir que pens que hi ha un error de concepte important en aquesta qüestió i és que, segons la LAU, el canal, de comercialització turística, determina l'activitat en aquest cas turística. Jo entenc que no és així, una activitat serà o no serà turística independentment del canal usat per comercialitzar-la. Aquesta identificació canal amb l'activitat jo crec que és un error i que no du res de bo, sinó fixi's on hem arribat.

El punt número 5. És ben cert que nosaltres ens demanàvem per què unifamiliars sí i plurifamiliars no. El text que ara es proposa canvia aquesta concepció, vostè ho ha vist, deixa la tipologia d'habitatge com a criteri decisiu i passa a ser zonificació, de forma que qualsevol tipologia es pot llogar, amb

una sèrie de requisits, entre d'altres trobar-se a les zones permeses. Deixam la tipologia i, per tant, no té sentit seguir regulant per tipologia.

Punt número 6. Estam d'acord que ha de ser regulació clara i el més senzilla possible, totalment d'acord, i que deixi marge als consells insulars per desplegar-la reglamentàriament. La llei entenem que no ha d'esgotar tot el contingut, cada consell, segons les seves particularitats, ha de poder fer la regulació. Estam d'acord també que els requisits han de ser de qualitat i nosaltres diem també que de seguretat, per als consumidors i per als propietaris o per a l'empresa. Mai no hem dit que s'hagi d'aflorar tota l'oferta, perquè és una qüestió de sentit comú, hi ha lloguers que es feien i ara, amb la regulació, no es podran o no es voldran fer, n'hi ha que no en feien i ara sí en faran, i d'això es tracta, d'establir unes regles de joc clares per a tothom, perquè puguin saber a què s'han d'atendre. Però ni tothom voldrà ni tothom podrà, aflorar l'oferta no ha de ser una pretensió, de fet no ho és, crec que és un plantejament equivocat, el que volem és fer un marc jurídic clar, perquè qui vol fer aquest tipus de lloguer tengui els requisits clars i el pugui fer amb seguretat, però no barra lliure.

Setè punt. Ja li he comentat que pensam que els requisits que ha de marcar la llei han de ser bàsics i no han d'esgotar-se en sí mateix a la llei, perquè els consells insulars puguin fer el seu desplegament.

Dit tot això, i atès que encara no ha començat el tràmit parlamentari, el nostre grup votarem que no a aquesta moció d'El Pi.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Oliver. Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sr. President. Es diuen tantes coses que no sé d'on les treuen i que no estan escrites que sigui la nostra posició, que, la veritat, és que no tenc temps de rectificar totes les seves falsedats.

Primer de tot,...

(Remor de veus)

... primer de tot, vostès deuen saber que els parlaments, entre d'altres coses, un sistema parlamentari serveix per controlar el Govern, a vostès, que ara governen, els deu semblar molt malament que intentem controlar el Govern, però és que resulta que és la nostra funció, em sap greu, vostès ens diuen esperin, no facin res, es relaxin, no ens empenyin, que nosaltres tenim la majoria. Molt bé, però, com comprendran, aquesta no serà mai la nostra actitud.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

El Sr. Conseller de Turisme s'ha cansat de dir que érem uns demagogs, només intoxicau, sou uns demagogs, com podeu dir que afectarà els que tenen autorització! No, avui s'ha demostrat que afecta els que tenen autorització, que era del que es tractava, perquè vostès ens diuen a nosaltres intoxicadors perquè dèiem coses, com s'atreveixen que afectarem els que tenen autorització; això és el que vostès han dit, vostès rebutgen la nostra proposta, vostès volen que afecti els que tenen autoritzacions. I avui ho han dit clarament, però fins ara el que ens deien era que nosaltres érem uns intoxicadors i uns demagogs.

Hi ha, bé, jo és que..., Sr. Aguilera, bé, primer començaré pel Partit Popular, és vera que la llei és clara, però que no ha funcionat, no ha funcionat gens, ha estat un fracàs absolut, perquè la quantitat d'oferta existent fora de la seva normativa és immensa, i no deixa de créixer, per tant molt bé no funciona aquesta normativa, eh! Clara ho és, però no serveix absolutament per a res, i aquesta és una realitat.

Segon, Sr. Aguilera, és clar, vostè, tal vegada desconeix que els consells insulars tenen competència en disciplina urbanística, perquè vostè em diu aquí: què passa amb la construcció? Vostè ha vist el que han deixat fer els ajuntaments? El que han deixat fer els ajuntaments i els consells insulars, perquè els consells insulars també tenen competència en disciplina urbanística, per tant a mi no em serveix aquest argument, és un argument fal·laç i fals, que quedi clar. Perquè els consells insulars poden actuar per subrogació, competència des de fa molts anys, des del 76, per tant no em vengui amb històries que tot és culpa dels ajuntaments; que vostès, molt de municipalisme de boca, però al final res als ajuntaments.

(Remor de veus)

Nosaltres mai no hem dit que tot es pugui comercialitzar, mai no hem defensat la barra lliure, mai. Vostès ho poden repetir totes les vegades que vulguin, mai no ho hem defensat, i aquesta moció és un clar exemple que no ho defensam. Hem dit que ha d'aflorar aquella oferta existent que compleixi qualitat, això no és barra lliure, que compleixi qualitat, per tant una part no podrà aflorar, això no és barra lliure; i hem dit que la nova ha d'anar a intercanvi de places i que hi ha d'haver sostre.

Per cert, jo ja sé que a vostès els deuen costar molt les matemàtiques, però és exactament igual el sostre si hi ha mil places a una única borsa, que si n'hi ha 500 i 250 i 250 a tres borses, el sostre és exactament el mateix, per tant no és molt difícil aquest concepte, és prou facilet.

Equilibri de places, equilibri de competències, vull dir. Miri, vostès..., això és molt llarg d'explicar, però és clar, els ajuntaments tenen la competència pura de planificació urbanística, la competència del consell insular és de control de legalitat i d'interessos supramunicipals; la zonificació és la típica competència exclusivament municipal. Sr. Reus, no és de creixement que va això, això va sobre pisos existents, on la llibertat de zonificació dels ajuntaments és plena, com vostè hauria de saber. Per tant, aquí vostès diuen: equilibri de competències. D'equilibri res!, donen tota la competència als

consells i els ajuntaments només faran un informe que, diguem-ho així, no servirà per a res si al consell insular no li interessa, d'equilibri de competències res, vostès desapoderen els ajuntaments.

I la nostra moció no deia que els consells insulars no poguessin tenir competències o no poguessin intervenir, el que diem és que els ajuntaments tenguessin un paper. Què el consell insular també l'ha de tenir? En podem parlar, no hem dit que no el tinguin; nosaltres no diem... paper clau dels ajuntaments i que els consells no pintin res, perquè, és clar, jo el sent a vostè, i és clar, diuen el que no diu la nostra... i reinterpreten i s'inventen les coses, que no tenen res a veure amb el que nosaltres defensam.

Sr. Castells, jo, és clar, vostès venen aquí ens fan la gran defensa del sostre, de tal, però vostès bé s'han encarregat que a l'avantprojecte de la llei del Govern hi hagi una excepció de sostre per a Menorca en el PIA, és clar, això està escrit, està en el seu esborrany, i clar vostès vol donar lliçons però a mi que no m'apliquin massa, jo em fic a un règim especial per a Menorca.

(Remor de veus)

Sí, sí, però vostès el mantenen, no el volen canviar. Què jo els entenc i bé què fan! Però ho diguin tot, perquè d'això no en parlen, del seu règim excepcional, aquesta és la qüestió.

La qüestió és que vostès volen negar la realitat, la qüestió és que no volen dir les coses clares i la qüestió és que vostès faran una normativa que no servirà tampoc per arreglar el problema el qual, per cert, era el seu compromís electoral.

Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Accepta votació separada dels punts?

Doncs passam a la votació del punt 1. Votam.

21 vots a favor; 33 en contra; 2 abstencions.

Passam a la votació dels punts 3 i 6. Votam.

3 vots a favor; 51 en contra; 2 abstencions.

Passam a la votació del punt 4. Votam.

23 vots a favor; 33 en contra; cap abstenció.

Passam a la votació de la resta dels punts 2, 5 i 7. Votam.

5 vots a favor; 51 en contra; cap abstenció.

V.1) Proposició no de llei RGE núm. 11211/16, presentada pels Grups Parlamentaris Podem Illes Balears i MÉS per Mallorca, relativa a reclamar la titularitat del domini o d'altres drets reals immatriculats a favor de l'Església catòlica a les Illes Balears.

Doncs, passam al cinquè punt de l'ordre del dia d'avui, que correspon al debat de les proposicions no de llei i, en primer lloc, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 11211/16, presentada pels Grups Parlamentaris Podem Illes Balears i MÉS per Mallorca, relativa a reclamar la titularitat de domini o d'altres drets reals immatriculats a favor de l'Església catòlica a les Illes Balears.

Intervenció dels grups parlamentaris que han presentat la proposició no de llei, pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president, bon dia a tothom. La iniciativa que presentam avui en aquest parlament Podem Illes Balears i MÉS per Mallorca és una proposta valenta, necessària i que requereix també de molta voluntat política. El que fem aquí avui és posar fil a l'agulla per posar solució a un problema que pensam que és greu, que s'ha allargat molt en el temps, que és una qüestió relacionada amb normalitat democràtica, amb la transparència i amb la lleialtat amb els ciutadans i les ciutadanes de les nostres Illes, dels pobles de les nostres Illes.

És un problema que té les seves arrels fa moltes dècades, però els efectes de tot el que va passar es deixen sentir en el present. Es tracta de l'entramat de les immatriculacions de l'Església catòlica a la nostra comunitat autònoma, és un tema que pensam que és important i és greu perquè afecta una quantitat molt àmplia de patrimoni públic, literalment, expropiat per una entitat privada anomenada Església catòlica; parlariem, segons certes informacions, de més de 500 immobles, esglésies, ermites, convents i santuaris que l'Església podria haver inscrit a favor seu. Tenim exemples que són coneguts, com ara el Convent de Sant Jeroni a Palma; les murades i el recinte de Sant Salvador a Artà, fa només un parell d'anys que sabem sobre aquesta situació, és un immoble que l'Ajuntament d'Artà defensa com a seu, com de la seva propietat; o també, s'ha conegut l'intent de venda de l'Oratori de Son Orlandis a Andratx.

Aquests fets han provocat preocupació, també indignació, entre sectors diferents de la ciutadania...

(Remor de veus)

... que parlam d'apropiacions a favor d'una organització privada de béns que són de titularitat pública i fins i tot algun d'aquests béns protegits.

A l'any 1933, el Govern democràtic de la Segona República va decretar que tots els béns de l'Església eren de propietat pública i que l'Església només podia disposar dels temples per qüestions de culte. Malauradament, durant el temps de la dictadura feixista, a l'any 1946, l'estreta relació entre l'Església i la dictadura va facilitar que els bisbes tinguessin la potestat

d'immatricular els béns sense cap justificació, fent així que milers de propietats poguessin quedar en mans de l'Església.

El 1978 es va aprovar la nova Constitució, que separava clarament els poders de l'Església i de l'Estat, encara així, les immatriculacions varen continuar vigents de manera descarada, fent d'un bisbe un notari, com si la separació no tingués cap vigència. L'Església, per tant, va experimentar un bum immobiliari molt particular, sobretot a partir de l'any 2003, amb una... fent valer una reforma de la Llei hipotecària de l'any 1998, durant el Govern d'Aznar, que permetia que l'Església, i només l'Església, pogués inscriure llocs de culte i altres propietats que no estiguessin registrades.

La conseqüència d'aquesta reforma va ser una mobilització dels ecònoms de les diòcesi, alguns dels quals varen arribar a contractar aparelladors o fins i tot personal tècnic. En aquest procés, l'Església va registrar al seu nom una quantitat més o manco de 4.500 propietats a tot arreu de l'Estat, segons fonts fiables, properes al Registre de la Propietat. Aquests registres es varen fer sense necessitar altre requisit que una certificació del bisbe, sense estar obligat a fer-ho públic per edicte i sense pagar l'impost de transmissió patrimonial.

Si el Govern Aznar va liberalitzar el sòl, també va concedir aquest privilegi a l'Església catòlica, fent així que existís una escltxa legal que va permetre fer-se amb temples, ermites, cases parroquials, cementiris, camins, fins i tot muntanyes, com hem sabut en el cas de Navarra, i finques de tot tipus, algunes de les quals va vendre amb posterioritat al seu registre, la qual cosa li va permetre obtenir corresponents plusvàlues per una quantia desconeguda, perquè ni tan sols tenen l'obligació de rendir comptes a la Conferència Episcopal en aquest assumpte, parlem, per tant, d'una qüestió relacionada amb opacitat.

No faré una definició de l'acte d'immatriculació, només vull dir que està relacionat amb el fet que una propietat, mitjançant un notari, que exigeix certificacions i testimonis, passi a ser propietat, en aquest cas de l'Església.

Nosaltres pensem que aquest procés no és compatible amb els principis constitucionals d'igualtat religiosa, de neutralitat i sobretot de separació d'Església i Estat. També hem conegut casos relacionats amb aquestes situacions, com ara el cas de la Mesquita de Còrdova, no entraré tampoc en el detall, però sí que voldria esmentar el cas de Navarra, perquè aquesta proposició no de llei que presentem avui està i continua la petjada que vàrem obrir en aquest parlament precisament navarrès. És la comunitat on el fenomen de les immatriculacions ha estat més estudiat i ha donat lloc al naixement d'una plataforma en defensa del patrimoni navarrès a la qual s'han adherit 117 municipis. En aquesta plataforma s'han arribat a censar fins a 1.087 propietats a nom de les diòcesi navarreses, nosaltres parlem del voltant d'unes 500, segons les informacions que deia al principi que havíem obtingut. I es va descobrir que la diòcesi de Navarra immatriculava massivament tot tipus d'edificis religiosos i tota la resta de patrimoni que he esmentat abans, més de 1.000 escriptures des de l'any 1998.

Precisament, aquesta proposició no de llei que presentem avui, juntament amb MÉS per Mallorca, va en la mateixa línia

de la que es va presentar en el Parlament navarrès i el que tractem de veure és quants béns s'han immatriculat per part de l'Església catòlica a les nostres Illes per tal que els municipis afectats puguin reclamar el que sempre ha estat un bé públic.

De moment, tenim constància, i és un dels casos més mediàtics, com ja saben tots aquí, del cas de les murades de Sant Salvador d'Artà, on el consistori precisament d'Artà ja ha dut a terme una sèrie d'iniciatives, en principi o en primera instància, per part d'Els Verds i després, ara, per Alternativa per Artà, i precisament des de l'any 2013 varen parlar de l'apropiació, de la immatriculació per part de l'Església de les murades del recinte de Sant Salvador amb responsabilitat, amb poca responsabilitat de l'equip de Govern que era en aquells moments al capdavant del consistori, a l'any 2014, que és quan es du a terme la sol·licitud d'aquesta immatriculació, encara emparada per la Llei hipotecària d'Aznar.

Tothom sap que les murades res no tenen a veure amb les funcions que representa l'Església, a un moment donat les murades són clarament per a la defensa dels pobles, per a la protecció dels ciutadans i ciutadanes de possibles atacs que arribaven per mar i, a més a més, hi ha informes públics, històrics, que demostren clarament la propietat pública d'aquestes murades de Sant Salvador.

La Parròquia de la Transfiguració del Senyor, el 9 de març de l'any 2015, inscriu les murades de Sant Salvador d'Artà com a seves. El nostre dubte, i la nostra aposta, per tant, amb aquesta proposició no de llei, és conèixer quantes propietats més, a les nostres Illes, no només a Mallorca, hi pot haver amb el mateix cas d'aquestes murades de Sant Salvador. Pensam que els abusos d'aquest tipus, que són completament il·legítims, han estat i són encara molt nombrosos arran de la geografia espanyola. I també un dubte que tenim és saber què és el que s'ha fet aquí, encara que el bisbat afirmi que ells mai no han abusat, i nosaltres crec que tenim la fermesa i la voluntat que aquest parlament, que aquest govern s'impliquin amb donar solució a aquests dubtes que tenim sobre quants béns han corregut la mateixa sort que les murades de Sant Salvador d'Artà.

Per acabar, m'agradaria deixar clar que no es tracta d'una qüestió d'ideologia, com pots dir alguns, sinó de separació absolutament bàsica, democràtica, de l'Església i de l'Estat. Per a la gent que sigui creient, també el mateix evangeli ho diu, parla d'aquest manament, no robaràs. Però sobretot parlem de què la Constitució diu clarament que hi ha una separació entre aquests dos poders i que les immatriculacions incompleixen flagrantment aquest precepte, fent dels bisbes fedataris públics, i pensam que totes aquestes qüestions no són qüestions d'ideologia, són absolutament qüestions, com deia al principi, de normalitat democràtica, de lleialtat amb els ciutadans i les ciutadanes, de la protecció dels seus béns i de transparència per part d'una entitat que, si no té res a amagar, clarament podria haver fet públics tots els seus béns i no hauríem de dur iniciatives per cercar transparència, com aquesta que duen a terme ara.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camargo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Capellà.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Hola, bon dia a tothom. Aquesta proposició no de llei té com a objectiu solucionar els dos problemes següents.

En primer lloc, estan immatriculats béns immobles a tot Espanya en el període 1998-2015 sense publicitat, sense informació pública, sense passar per notaria ni publicar cap edicte, en definitiva, sense transparència, només amb una certificació de l'eclesiàstic on el bisbe diu que *posee en plena propiedad y en pacífica posesión desde tiempo inmemorial sin que exista título alguno que lo acredite* temples, ermites, basíliques, això entra dins del que és previsible, però també habitatges que no són rectories, locals comercials, camins, places, finques, solars on hi pot haver aparcaments i també, fins i tot, cementiris, cementiris municipals. Això ho sabem per les informacions que ja tenen les comunitats autònomes de Navarra i del País Basc.

L'article 206 de la Llei hipotecària preveia fins l'any 2015 que això fos possible per facilitar, com es va explicar a l'Església catòlica, al màxim la primera inscripció d'una sèrie de béns i això es va fer, també es va explicar, per seguretat jurídica. Probablement, probablement, és necessari immatricular la majoria de béns que fins a les hores no constaven enlloc i probablement, probablement, repetesc, en la majoria de casos aquestes immatriculacions són correctes i estan ajustades a la possessió real d'aquests béns destinats o relacionats amb el culte catòlic.

Quin és el problema, idò, que tenim amb aquestes immatriculacions? Que no sabem què s'ha immatricular. Com es pot saber que un bé d'ús públic, perquè aquests en principi són els que ens interessin perquè afecten els ajuntaments, ha estat immatricular per l'Església catòlica? Hi ha bàsicament dues maneres, una, per casualitat. Això va passar a un grup, a una coral a un poble de Navarra, a Tafalla, que va veure com sempre havien anat a cantar a l'església perquè era el local on sempre es feien aquestes activitats socials i un bon dia els va dir el capellà d'aquella església que havien de pagar per utilitzar aquell espai.

Dues, un altre exemple, al municipi d'Artà, com ja ha explicat la Sra. Camargo, descobreixen que el capellà de l'església de Sant Salvador considera que les murades són de l'Església i el recinte també, no deixa penjar una pancarta verda en contra del TIL, no deixa penjar tampoc una senyera i, després, dos anys després, immatricula aquestes murades i el recinte a nom, en aquest cas, de la parròquia. Per casualitat s'assabenten que això ha estat així i des d'aquell moment Iniciativa i ara Alternativa per Artà, i ara també, bé, això amb el PSIB, i ara també a l'ajuntament han fet un front comú per tal d'aclarir el domini públic d'aquest espai. Aleshores, per casualitat és possible saber que s'ha immatricular un bé.

I l'altra manera de saber aquesta immatriculació és demanant, sol·licitant aquesta informació on s'immatriculen aquests béns, que és, com tothom sap, al Registre de la Propietat. Així de fàcil? No, no és tan fàcil perquè s'ha de sol·licitar aquesta informació a cada registre, municipi per municipi i bé per bé. Aleshores, hi pot haver béns sobre els quals podem tenir la suposició que s'han immatricular, com les esglésies, les ermites, amb això no hi hauria d'haver cap problema, però a ningú no se li acudiria comprovar si s'ha immatricular la plaça de l'església, que és el que passa en alguns municipis.

O bé, o bé, a cada municipi es podrien demanar els béns immatriculats per l'Església catòlica, però, i aquí hi ha un altre dels problemes, no només en nom de l'Església catòlica sinó que s'hauria de demanar a nom de la Diòcesi de Mallorca, a nom del Bisbat de Mallorca, dic només les dades de Mallorca perquè desconexem aquesta realitat a les altres illes, a nom també de l'Ermita Diocesana i també a nom de la parròquia o les parròquies que hi pugui haver a cada municipi perquè l'Església catòlica, almanco a Mallorca i a altres comunitats autònomes, per facilitar les coses, no ho sé, ha fet immatriculacions almanco sota cinc titulars i, per tant, cinc CIF diferents. Per tant, les coses no són tan fàcils com sembla.

Aleshores, un ajuntament pot sol·licitar aquesta informació, és clar, però ja sabem que el registre és públic, però haurà de pagar, haurà de pagar, primer 9 euros per treure una nota de localització de cada titular, per tant, 45 euros com a mínim, si només hi ha una parròquia en aquells municipis i llavors de cada titular ha de pagar 9 euros per cada propietat que tengués, que no sabem quantes són, per tant, vostès vagin sumant.

Però hi ha una altra manera, sol·licitar aquest llistat al Ministeri de Justícia, que és el que havíem previst inicialment en aquesta proposició no de llei. Què passa? Que el Ministeri de Justícia fa uns mesos va dir que no donava aquesta informació, de fet no la donava, però a una pregunta al Senat el Govern va contestar que aquesta informació no la té el ministeri ni el Govern ni tampoc els deganats autonòmics o territorials, els registradors de la propietat, sinó que s'ha de demanar a cada registre, és a dir, que cadascú s'espavili. Idò no, aquesta informació la tenen els deganats dels registradors de la propietat i així han obtingut aquest llistat tant Navarra com el País Basc. Per això, agraïm l'esmena que ha presentat MÉS per Menorca que permetria canviar el destinatari de la sol·licitud, aquest és el principal objecte de la proposició no de llei.

Voldria finalitzar dient que hi hauria una altra manera molt més senzilla per conèixer l'estat actual de les immatriculacions i també, ja que hi som, per conèixer quin és el patrimoni de l'Església que és amb transparència; és a dir, amb la publicació per part de l'Església, ells mateixos, del llistat d'immatriculacions que es van fer, és a dir, posant-se a disposició dels ajuntaments en cas que hi hagués cap dubte i aclarir aquesta situació davant el dubte que s'ha creat, com a mínim, a un municipi a Mallorca i tenint en compte la situació a altres comunitats autònomes.

No ha estat així, a mi personalment em sap greu, i aleshores s'haurà d'anar al jutjat a aclarir el domini públic d'uns béns que sempre han estat considerats així i que haurien de continuar

sent de domini públic. La justícia ja dona la raó als particulars, als ajuntaments, en alguns casos no es dona la raó, aleshores la via judicial està oberta, les immatriculacions no suposen un títol de propietat, el recurs judicial està obert, el problema és la manca d'informació, i precisament el Tribunal Europeu de Drets Humans ha condemnat Espanya precisament per aquestes immatriculacions, en el cas d'unes immatriculacions realitzades pel Bisbat de València i el Govern espanyol haurà d'indemnitzar amb 600.000 euros una societat per una immatriculació realitzada sobre una finca que estava fins i tot inscrita en el Registre de Propietat.

Per tant, crec que per una qüestió de transparència, per una qüestió de fer les coses bé per una vegada, hauriem de tenir aquesta informació i facilitar les coses al màxim als ajuntaments que ja tenen prou problemes com per encara haver d'anar perseguint un domini públic que tenen els seus béns.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Capellà. Intervencions dels grups parlamentaris que han presentat esmenes. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, i per defensar les esmenes RGE núm. [2943](#) i [2944/17](#), té la paraula la Sra. Patrícia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Bon dia. Gràcies, Sr. President. Des de MÉS per Menorca hem presentat dues esmenes de modificació als punts 1 i 2, de manera que la nova redacció seria, al punt 1 es tracta de substituir "Ministeri de Justícia" per "Deganat dels registradors de la propietat, mercantil i béns mobles de les Illes Balears", perquè és el Deganat dels registradors qui posseeix aquesta informació, i quedaria: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a recaptar del Deganat dels registradors de la propietat mercantil i béns mobles de les Illes Balears totes les immatriculacions realitzades per l'Església catòlica de les Illes Balears des de 1946 fins avui".

Al punt 2 es tracta d'afegir: "Aquest informe serà enviat a les administracions públiques afectades i al Parlament de les Illes Balears amb la finalitat de facilitar les actuacions que corresponguin".

Respecte de les altres esmenes presentades per El Pi i pel PSIB, des de MÉS per Menorca votarem a favor de totes a excepció de l'esmena RGE 2976/17, que és al punt 5, perquè ens agrada més la redacció que té actualment la proposta.

Aquesta PNL té sentit des del moment que no existeix un inventari públic amb el nombre de béns registrats per l'Església Catòlica. No és possible que l'Església continuï tenint un tracte de favor i més quan parlem d'apropiacions molt dubtoses. Crec que l'Església, facilitant aquest registre, serà la més beneficiada, ja que esclarir dubtes és sempre la millora manera de sortir de situacions que condueixen al desprestigi. Però d'on surt aquesta suposada potestat de l'Església catòlica? L'article 2006 de la Llei hipotecària assenyalava que una de les vies per

procedir a la immatriculació d'una finca en el Registre de la Propietat és la certificació; es tracta d'un procediment senzill i ràpid que el legislador ha admès perquè les diverses administracions públiques territorials i l'Església catòlica puguin immatricular les seves finques i accedir, per tant, a la condició de titular registral. Ara bé, la legitimació que la Llei hipotecària concedeix a l'Església catòlica per immatricular les seves finques conformement amb aquest procediment específic ha suscitat dubtes sobre la seva constitucionalitat, amb dos preceptes constitucionals que en comprometen la seva validesa, en concret, l'article 14 de la Constitució Espanyola, que recull el principi d'igualtat i no discriminació, i l'article 16.3, relatiu a l'aconfessionalitat de l'Estat.

El professor de Dret Civil Antonio Manuel Rodríguez incideix en la importància de mantenir les modificacions registrades a la modificació de la Llei hipotecària de l'any 1998, ja que fins aquesta data, diu el professor: "els temples de culte tenien les condicions de béns públics, perquè en la majoria dels casos van ser construïts pel poble, passant a partir d'aquesta data l'Església a registrar per primera vegada propietats que no estaven en el registre, mitjançant l'autenticació per mitjà de la jerarquia eclesiàstica que aquest bé no estava en el registre".

La Llei 13/2015, de 24 de juny, de reforma de les lleis hipotecària i del cadastre immobiliàries, va modificar l'article 206, immatriculació per certificació administrativa de domini. Per aquest mitjà es permet a les administracions públiques la inscripció al seu favor d'obres noves, segregacions, etc. Al principi la reforma va introduir la novetat de la supressió de la possibilitat que l'Església catòlica empri aquest mitjà privilegiat, emperò aquesta reforma no canvia tant les coses, ja que no elimina cap sistema elitista que l'Església catòlica tingué, perquè podrà seguir immatricular i es consoliden les immatriculacions ja fetes.

Ho han dit les meves companyes que m'han precedit: altres parlaments autonòmics ja s'han pronunciat al respecte, com són el d'Aragó, que l'any 2015 va aprovar una resolució que insta el govern autonòmic a cercar els mitjans per intentar revertir aquesta anotació registral i reclamar la seva titularitat com a bé de domini públic, així com a efectuar un inventari dels immobles immatriculats per les institucions eclesiàstiques des de 1998. El Ple del Parlament de Navarra va aprovar l'abril de 2016 una resolució per la qual s'insta el govern navarrès a complir la resolució del mateix parlament el juny de 2012 per recaptar del Ministeri de Justícia totes les immatriculacions realitzades per l'Església catòlica a Navarra des de 1946 fins a avui; així mateix s'emplaça el Govern de Navarra a sol·licitar a les diòcesis de Pamplona i Tudela que retornin els béns immatriculats, i en cas de no ser així al fet que procedeixin d'un en un de forma pública i notòria, a fi de preservar els drets que poguessin ostentar tercers sobre aquests béns. I també el Parlament del País Basc va aprovar el juny de 2015 una proposta a la qual reclamen amb urgència un llistat de tot allò immatricular per l'Església des de 1978, amb la finalitat de recuperar els béns adquirits indègudament.

Hi ha, però, una sentència que és molt important i molt interessant, la sentència de la demanda 38963/08, del Tribunal Europeu de Drets Humans d'Estrasburg, que constitueix una

fitja jurídica de gran importància en la reivindicació dels béns immatriculats per la jerarquia catòlica, perquè és la primera vegada que un òrgan jurisdiccional internacional es pronuncia expressament contra l'article 206 de la Llei hipotecària afirmant la seva incredulitat davant el silenci sobre la qüestió de les instàncies judicials espanyoles, i declarant que els actes realitzats a la seva empara vulnereu la Convenció Europea dels Drets Humans, entre altres arguments, per tractar-se d'una norma arbitrària i difícilment predictable al privar altres interessats de les garanties processals bàsiques per a la protecció dels seus drets.

MÉS per Menorca votarà a favor d'aquesta PNL en el benentès que les nostres esmenes puguin ser acceptades. Consideram que és important promoure la identificació i la difusió dels béns immatriculats entre 1946 i 2015, i fer una avaluació de la seva repercussió econòmica i el seu cost social, així com demanar a l'Església catòlica una actitud més transparent, més d'acord amb els temps que vivim, amb la necessària consagració de l'estat laic.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, per defensar les esmenes RGE núm. 2974, 2975 i 2976/17, té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, en general estam d'acord amb la proposta.

Molts sabem que som d'Artà i allà s'ha donat un dels casos més coneguts d'immatriculació a Mallorca, al meu parer totalment injusta. Com s'ha dit és el cas de les murades de Son Salvador. Sra. Camargo, no coneix la realitat i la feina que es va fer des del consistori anterior, perquè el que no es volia era fer les coses mal fetes i passar l'arada davant el bou, i per tant, davant els dubtes de la titularitat quan es va penjar, com s'ha dit, una tela verda i una senyera, que podem parlar en un altre moment de si era el lloc més idoni o no, en aquell moment l'Ajuntament d'Artà encarrega un informe a un historiador de la UIB, Antoni Picazo, qui, a base d'una exhaustiva documentació, determina que el recinte i les murades de Son Salvador són de propietat pública. Llavors l'Ajuntament d'Artà, quan té clara la titularitat, posa en marxa la tramitació necessària per registrar el domini municipal al Registre de la Propietat perquè quedi constància escrita en base als articles 205 i 206 de la Llei hipotecària. Hi ha documentació històrica i està demostrat el caràcter comunitari de la construcció, però tot i així mesos després l'Església registrava la murada com a seva emparant-se en la possibilitat que concedeix la Llei hipotecària a l'Església per inscriure al seu nom els béns que no estan registrats a nom de ningú. Això passava dia 9 de març de 2015. L'ajuntament té dos anys per bregar per un patrimoni que és seu, si bé és cert que ha optat primer per esgotar els terminis d'esmenes per tal que l'Església s'ho repensi.

Aquest és l'exemple de com un municipi que ha demostrat que un bé patrimonial és municipal veu com se l'apropia l'Església, quan hi ha proves històriques i quan l'ajuntament sempre s'ha fet càrrec de les despeses de manteniment, tot perquè el Govern de Mariano Rajoy decideix que l'Església pot fer seus els béns immatriculats. Estam d'acord amb la proposició no de llei perquè l'exemple d'Artà és el millor exemple que he trobat jo personalment, però se n'han posat d'altres, però hem presentat esmenes de correcció.

La primera afecta el punt número 3; modifiquem la redacció de l'esmena perquè tal i com està redactada no té gaire sentit. Compartim l'essència de la petició, que és la de fer un estudi en un termini màxim de sis mesos sobre l'estat de gestió, conservació i difusió dels diferents béns immatriculats que es troben a nom de l'Església catòlica i que, a més, són béns d'interès cultural, però hem volgut millorar la redacció perquè la seva proposta no queda clara, és a dir, per a nosaltres les immatriculacions no tenen cap impacte possible en la gestió dels béns, d'aquí la nostra esmena.

En segon lloc, també proposam la modificació del text al punt 4, perquè no s'obligui el Govern a personar-se a cap procés judicial si no ho requereix l'ajuntament, és a dir, les institucions competents en aquest cas són els consistoris, el Govern no hi ha de passar per sobre. Si des del consistori, que és qui coneix més i millor la realitat de cada municipi, es decideix recuperar un bé immatriculats per l'Església el Govern sí que l'ha d'assessorar jurídicament.

L'esmena insta l'executiu a assessorar jurídicament, com he dit, les entitats locals de Balears que ho sol·licitin pel que fa a la recuperació de béns immobles immatriculats per l'Església catòlica, en cap cas, personar-se en un procediment judicial per sobre de la voluntat dels ajuntaments.

I finalment, hem fet una esmena al darrer punt, al punt 5, on també hem detectat un problema de redacció ja que no és el mateix el significat de "cultural i històric dels béns" que el significat dels "béns culturals i històrics", que és una cosa que la nostra esmena corregeix, i a més suprimim el fragment que diu "convertint-los en privatis, entesa la protecció dels béns immatriculats com a part integrant i fonamental de la pròpia activitat de conservació i protecció de patrimoni històric religiós", perquè de nou està mal formulat. La protecció d'uns béns no és una part integrant de la conservació del patrimoni, que és el que diu la proposició no de llei.

En qualsevol cas, el patrimoni s'ha de protegir i s'ha de conservar i no ha de patir un canvi d'usos i ens sembla bé que sigui el Govern l'encarregat d'establir unes línies directrius per a presentació i difusió dels béns, així com que es garanteixi que no se'n pot fer un canvi d'ús.

Per aquest motiu els demanam que acceptin les nostres esmenes i tendran el nostre suport a la seva proposició no de llei. En cas contrari demanariem el vot per separat.

Pel que fa a les esmenes presentades pel PSIB, la que fa referència al punt 3, on es demana que el termini de sis mesos quedi supeditat a la data en què s'obtingui el primer estudi, res a dir, trobam que és una petició raonable.

També estam d'acord amb l'esmena al punt 4 perquè el seu fons és com el nostre, qui ha de decidir són les entitats locals, en tot cas el Govern i els consells insulars han de donar el suport que calgui als ajuntaments que així ho sol·licitin, a més amplia la nostra esmena perquè parla d'assessorament jurídic i també d'informació i assessorament a la part d'història.

Finalment, pel que fa a les esmenes presentades per MÉS per Menorca, la que proposa modificar el punt 1 no està malament, perquè ja s'ha donat el cas de fer una petició al Ministeri de Justícia qui contestà que no es disposava d'aquesta informació. Així doncs, les immatriculacions es poden demanar directament al Deganat dels Registradors de la Propietat Mercantil de les Illes Balears. I també estam... que la informació que s'obtingui es faci pública ja sigui com a un exemple de transparència o per si els resultats són d'utilitat per a actuacions posteriors.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari Socialista, per defensar les esmenes RGE núm. [2989/17](#) i [2990/17](#), té la paraula el Sr. Jaume Garau.

EL SR. GARAU I SALAS:

Gràcies, Sr. President. Molt bon dia a tothom, seré breu perquè ja s'han dit moltes coses amb les quals estam bàsicament d'acord. És evident que ens trobam davant un fenomen a nivell nacional, però també aquí té una realitat clara, un fenomen d'un procés una mica complicat, però que tots més o manco ens n'assabentam poc a poc de les immatriculacions fetes per l'Església a tota Espanya, i aquí també, que és un procés al qual falta claredat, falta opacitat i segurament li falta una mica de... de mà esquerra, no? Per tant, com més aviat posen ordre en tot això, hi posem claredat i hi posem una mica de seny millor.

Per tant, respecte del text que s'ha presentat, per tal d'adaptar-lo una mica més a la nostra realitat institucional, nosaltres proposam al punt 3 que l'estudi que s'hagi de fer, en el termini de sis mesos, comenci a comptar una vegada que puguem tenir el llistat que ens ha de transferir el Deganat dels Registradors de la Propietat per tal de poder saber a què ens hem d'atendre. Per tant, sis mesos una vegada que tinguem el llistat a què fa referència el punt 2. Aquesta és la nostra esmena número 3.

A l'esmena número 4 fem dues coses: una és dir: a causa de la importància fonamental de totes aquestes immatriculacions des del punt de vista públic són totes aquelles que tenen un interès cultural o patrimonial rellevant, són els consells insulars els que tenen aquesta competència i per tant són els consells insulars els que, juntament amb els ajuntaments, han de fer la feina d'anàlisi, de veure, de gestionar, d'entendre com s'ha tractat aquest bé immatriculats i per tant, són ells els que han de conduir d'alguna manera els casos que es puguin donar i tenir el Govern com a un element de suport quan sigui necessari, en cap moment participar en els plets que es puguin donar, ja que no és funció institucional d'aquest govern.

Pel que fa a les esmenes que han presentat MÉS per Menorca, hi estam d'acord perquè són clarament tècniques i molt adequades al text.

I referent a les que ha presentat El Pi als punts 3 i 4, crec que es poden integrar a les propostes existents.

I la cinquena, idè crec que la redacció actual crec que també està bé i és correcta.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Garau. Passam al torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. *"Arderéis como en el 36, vamos a quemar la Conferencia Episcopal, la única iglesia que ilumina es la que arde"*, són només alguns dels eslògans que alguns càrrecs públics de Podemos han pronunciat a diferents aquellarres anticlericals, prou coneguts per tots i dels quals -ja dic- alguns membres de Podemos han estat els seus principals protagonistes. Però no hem d'anar massa enfora, en aquest mateix parlament una diputada socialista va comparar la missa dominical que emet IB3 amb una pel·lícula porno i va criticar la setmana passada...

(Remor de veus)

...que s'emetés també a IB3 l'ordenació episcopal del nou bisbe de Menorca. Fins i tot els partits d'esquerres van votar en contra d'una proposició no de llei del Partit Popular a favor del dret fonamental a la llibertat religiosa, tant és així que es varen oposar fins i tot a un dels punts d'aquella proposició no de llei que reproduïa exactament un article de la Constitució, una esquerra que no té cap respecte a un dret fonamental, com és el dret a la llibertat religiosa, i que no té cap tipus de respecte tampoc ni a la mateixa Constitució.

I què hem de dir també de la protesta proavortista que va interrompre la missa dominical a l'església de Sant Miquel a Palma, el passat mes de febrer de 2014? Els partits d'esquerres, en lloc de posicionar-se a favor de les víctimes, d'aquells pobres feligresos que es van veure intimidats i insultats per aquelles manifestants, incomprendiblement van sortir a defensar els seus botxins. I açò només són alguns exemples que il·lustren, que posen en antecedents l'ambient anticlerical i guerracivilista que es promou des de l'esquerra més radical aquí a Balears.

(Remor de veus)

I dins aquest ambient, molt semblant al que hi havia a l'any 36, hem d'emmarcar aquesta proposició no de llei que avui ens plantegen partits d'extrema esquerra com podrien ser Podemos i MÉS per Mallorca, un ambient anticlerical i cristofòbic...

(Remor de veus)

... que té molt a veure amb la persecució per part de la Conselleria d'Educació dels professors de religió...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Antoni Camps. Silenci, per favor!

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...o la persecució per asfíxia a l'escola concertada, majoritàriament regentada per institucions de l'Església catòlica, i també té molt a veure aquest anticlericalisme que IB3 amb els doblers de tots produeixi ara un *culebrón* sobre l'anterior bisbe de Mallorca, tot sigui per ridiculitzar i per fer mal a l'Església, i açò que el director d'IB3, Andreu Manresa, deia que no convertiria IB3 en un *Sálvame*. Idò, *que baje Dios y lo vea*, mai millor dit...

(Algunes rialles)

... si aquesta minisèrie sobre el Bisbe de Mallorca no és sinó un *Sálvame* a la balear.

La proposició no de llei que avui debatem va ser presentada en aquest parlament per la Sra. Capellà i per aquell que ara és el president d'aquesta cambra, pel Sr. Picornell, i ho van fer acusant l'Església de robar-nos, i deien "tot el patrimoni públic". Ahir i avui, la Sra. Camargo ha tornat a dir que l'Església havia robat, una acusació que certament és molt greu, una acusació que és molt injusta i que només cerca fer mal de forma gratuïta i que certament demostra l'ànim venjatiu i revengista de qui la fa.

Som, per tant, davant una proposta que l'únic que cerca és satisfer els sectors més ultres, els sectors més extremistes i més anticlericals de l'esquerra balear. És una proposta que no té cap tipus de rigor, ni històric ni jurídic, és una pura exaltació de les vísceres i dels instints més bàsics d'un sector radicalitzat que encara avui viu ancorat a l'any 36.

(Remor de veus)

Volen criminalitzar l'Església catòlica, la volen recloure a les sagristies, li volen llevar tota legitimitat, la volen, en definitiva, assenyalar com la culpable de tots els mals d'aquesta societat, fins i tot de robar tot el patrimoni públic.

Ja que parlem de patrimoni, quan realment s'ha produït el major espoli que hi ha hagut a Espanya, quan realment s'ha produït la major destrucció del patrimoni cultural del nostre país va ser quan grups, molt semblants als que avui presenten aquesta proposició no de llei, cremaven esglésies...

(Remor de veus)

... destrossaven retaules de gran valor artístic, destruïen biblioteques senceres, rompien quadres d'artistes de reconegut prestigi, etc. I vostès que defensaven i defensaven el patrimoni no diuen res de tot açò.

Però és més, jo faria una pregunta, algú ha vist mai cues de persones a les portes de les seus de Podemos o de MÉS per Mallorca o de MÉS per Menorca demanant una bossa de menjar?

Aquells que els de Podemos i els de MÉS per Mallorca diuen que tant els preocupen, quan aquells tenen una necessitat no van a ca seva no, no van a la seu d'aquests partits, van a les portes dels Caputxins, van a les portes de Càritas...

(Alguns aplaudiments)

... van a l'Església catòlica perquè els ajudin. Aquesta és la realitat. De qui es fien les persones necessitades? De la Sra. Capellà? Del Sr. Abril? Del Sr. Picornell? De Superman? De Batman?

(Algunes rialles i remor de veus)

No, no, no...

(Alguns aplaudiments)

... es fien de l'Església catòlica, aquella que aquests partits avui volen criminalitzar i ridiculitzar.

La proposició no de llei que debatem avui és la demostració més evident de la manca de rigor, de l'excés d'ideologia i la irracional aversió que determinats sectors extrems tenen contra l'Església.

En qualsevol cas, val a dir que aquest procés especial d'immatriculacions de béns immobles va permetre, és cert, inscriure en el Registre de la Propietat un bon nombre d'immobles que no tenien escriptura pública, en molts casos perquè havien estat adquirits des de temps immemorial, molt abans que existissin registres públics i amb anterioritat, fins i tot, a l'existència del mateix Estat.

Aquest dret d'immatriculació no era un privilegi exclusiu de l'Església catòlica sinó que també estava obert a l'Estat, a les províncies, als municipis, a les corporacions de Dret Civil, etc. És més, aquest procés s'ha dut a terme amb totes les garanties legals, no és cap robatori, de fet, la certificació expedida pel Bisbat, sol·licitant la inscripció d'un bé a favor de l'Església, no té efectes immediats: primer de tot, està sotmès a la qualificació del registrador de la propietat que ha d'emetre un judici positiu de legalitat, però davant les inscripcions practicades en virtut d'aquesta normativa especial tenen efectes respecte de tercers una vegada han transcorregut dos anys des de la seva inscripció.

Per tant, si algú creu que ha pogut ser perjudicat per la immatriculació d'un immoble per part de l'Església ha pogut, i pot, exercir les accions judicials oportunes en defensa dels seus drets. La llei, en aquest cas, és molt garantista i els empara.

Per una altra banda, la proposició no de llei parteix de premisses falses, no és cert que el programa de les immatriculacions comenci l'any 1946, és fals que Franco atorgués a l'Església catòlica el privilegi i la potestat

d'immatricular finques al seu favor. De fet, és amb el Reial Decret 1867/1998 quan es permet a l'Església i a totes les entitats públiques inscriure els béns immobles que no estaven inscrits. De fet, el Reglament Hipotecari de 1947, en temps de Franco, prohibia aquestes immatriculacions. Contràriament al que diu l'exposició de motius, Franco no només no va privilegiar l'Església catòlica sinó que li va prohibir...

(Remor de veus)

... li va prohibir poder inscriure les seves propietats. El mateix reial decret de 1998 diu, el reial decret diu: "*Por otro lado se suprime, por inconstitucional, la prohibición de inscripción de los templos destinados al culto católico*". Hi havia una prohibició d'inscriure aquells temples destinats a l'Església catòlica i el reial decret, per inconstitucional, *lo suprime*.

És, per tant, entre 1998 i 2015 quan l'Església es va poder posar en nom seu aquells béns que de forma immemorable i tradicional ja eren seus. No eren públics, com diu la Sra. Camargo o la Sra. Capellà, els edificis religiosos sempre han estat de l'Església, no eren públics. És més, en el cas del Bisbat de Mallorca tots els béns que ha inscrit, gràcies a aquest reial decret 1867/1998, són propietats immobiliàries que formen part del llistat elaborat dia 30 de novembre del 1865, entre l'Estat i la Diòcesi, i que es titula *Relación de las fincas pertenecientes a la iglesia que no se incluyen en los inventarios de permutación por estar exceptuados de ésta, con arreglo al convenio celebrado con la Santa Sede*.

L'Església, així com la resta d'entitats públiques, ha actuat conforme a llei i si en alguns casos hi ha hagut discrepàncies han de ser els tribunals els que hauran de resoldre, tal com vengui marcat per la legalitat vigent, i no aquest parlament o no el propi govern. Fer una generalització per un cas concret, com puguin ser les murades...

EL SR. PRESIDENT:

Concloqui, Sr. Camps, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... -concluc-, les murades d'Artà, etc., em sembla que és una generalització molt simplista i molt poc afortunada. Aprofitar una circumstància que s'ha desenvolupat de forma transparent, precisament ara estaran inscrits i, per tant, ara hi haurà publicitat i hi haurà transparència, que s'ha seguit la legalitat i sobre la qual estan garantits els drets d'aquells que es puguin sentir perjudicats, utilitzar açò per fer batalla contra l'Església catòlica ens sembla un profund error, una injustícia i que només respon a l'interès per satisfer l'afany de venjança de determinats grups ultres i de partits d'extrema esquerra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Gràcies, Sr. Camps. Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. Desde Ciudadanos apoyaremos los puntos 1, 2 y 3 y votaremos en contra del 4 y 5, a no ser que se acepten las enmiendas de El Pi.

Como muy bien se ha explicado aquí, la Ley Hipotecaria, aprobada por decreto el 8 de febrero de 1946, en su artículo 206, se ocupaba de la inmatriculación de las fincas por parte de las administraciones públicas, las entidades de derecho público y la Iglesia católica. Este artículo otorgó a estos entes el poder utilizar un procedimiento especial para la inmatriculación de bienes cuando se carecía del título escrito de dominio. Así bastaba con realizar la inmatriculación, redactar un certificado en el que simplemente constara por escrito una declaración de su pertenencia y con este certificado, sin ser necesario aportar ningún documento probatorio más y si la inmatriculación no vulneraba ninguna otra inscripción realizada con anterioridad, se realizaba la efectiva y real propiedad del bien.

Como dice la reforma de la Ley de 2015, la autorización para que la Iglesia católica utilizara este procedimiento, ha de situarse en un contexto socioeconómico muy diferente del actual y que estaba influenciado por los efectos todavía de las leyes desamortizadoras, de hecho el Reglamento hipotecario dedicaba cuatro artículos todavía a dichas leyes. Así pues, dichas inmatriculaciones se hicieron bajo el amparo legal, aunque hoy nos resulte incomprensible y, de hecho, si se han producido abusos o no por el beneficiario esto hoy en día, si un particular o entidad cree vulnerado su derecho a la propiedad, esta inmatriculación se puede llevar a la justicia, como, de hecho, se está haciendo, que es la que tiene que resolver con las pruebas aportadas.

Así pues, en cuanto a la moción, el punto 1 y 2 nos parecen bien, es un ejercicio de transparencia y conocimiento sobre bienes que en algunos casos podrían tener interés cultural o histórico, y nos parece correcto tenerlos identificados y localizados, aún siendo de titularidad privada.

En cuanto al punto 3, también nos parece bien, estamos de acuerdo que el Govern elabore un estudio sobre el estado de conservación de los BIC inmatriculados a nombre de la Iglesia, así como un estudio de cómo se lleva a cabo su gestión y su difusión cultural, de hecho es cumplir, en lo referente a los BIC, con la Ley del 98, de 21 de diciembre, de patrimonio histórico de las Illes Balears. Aunque también tengo que decir sobre este punto, el punto 3, que la redacción no es nada clara, quizás es algo capciosa, que, sinceramente, da un poco de risa, porque esto de poner "un estudio del impacto de la Iglesia sobre el BIC", parece que no se pide un estudio del estado de conservación, sino del impacto que ha tenido la conservación por el hecho de que se ha realizado por la Iglesia. Y, la verdad, creo que también es *filar molt prim*, porque yo le recuerdo cómo están los molinos de Mallorca o las torres de vigía o los muchos yacimientos o la salinera de Formentera, donde la conservación la tiene que realizar la administración, y también podríamos estudiar el impacto de la administración sobre la conservación de este patrimonio. Es decir, yo creo que es muy importante estudiar el estado de conservación de los BIC, pero también la redacción de los artículos tiene que ir al grano, a lo que queremos.

En cuanto al punto 4, sí que nos gusta más la redacción de El Pi, nosotros creemos. Este punto 4 insta al Govern a personarse en todos aquellos procedimientos judiciales iniciados a instancias de particulares que reclamen algún bien inmatriculado por la Iglesia. Desde Ciudadanos, no creemos que la comunidad, y con el dinero de todos los ciudadanos, tenga que personarse por causas que atañen a particulares, la Abogacía de la comunidad autónoma solo puede personarse si son causas que atañen a los intereses de la comunidad. Sin embargo, sí que estamos de acuerdo en que el Govern asesore jurídicamente y ayude, en el caso de las entidades locales, cuando tengan éstas algún litigio. Por lo tanto, sí que apoyaríamos la enmienda del PSOE o la enmienda de El Pi.

Y en cuanto al punto 5, la redacción... o sea, no estamos de acuerdo con la redacción, porque en ella propone que todos los bienes inmatriculados de la Iglesia, todos, tienen que ser difundidos bajo unas directrices, protegidos; yo creo que no todos los bienes inmatriculados son un patrimonio histórico relevante, eso no es así, los hay que sí y los hay que no, sin embargo, sí que estamos de acuerdo en que todos aquellos que sean un patrimonio histórico relevante tenga que cumplir la normativa de patrimonio histórico. Por lo tanto, sí que estaríamos de acuerdo con la redacción que propone El Pi, ya que es importante que lo que sea un patrimonio histórico relevante cumpla la normativa de patrimonio histórico, pero no todos, porque no creo que sea lo correcto.

Y comentarle también a la Sra. Capellà que, para nosotros, aquellos que sean un patrimonio histórico relevante, como unas murallas, pues creemos que ni siquiera se han de colgar pancartas o *estelades*, incluso si son de los Verdes, porque me parece que aquí creo que todos hemos de cumplir con las leyes de patrimonio histórico, con la normativa.

Nada más. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Passam a la intervenció dels grups proposants. Qui intervindrà? Té la paraula la Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Sr. Camps, avui vostè em semblava Antoni Trump, era com sentir el protagonista de *El día de la bestia* parlant del naixement de l'apocalipsi, la veritat...

(Remor de veus)

... la veritat és que la seva dèria no coneix límits, jo crec que quan vostè ha acabat fins i tot ha expressat amb un gest del que ha estat capaç, no?, jo crec que fins i tot s'estranyava vostè mateix del que havia estat capaç de dir i fer aquí. Sincerament,...

(Remor de veus)

... sincerament jo crec que no sé com vostè pot parlar dels ultres, perquè vostè és precisament un representant del

“trumpisme” i de l'essència del més ultra que hi ha a l'extrema dreta d'aquest país.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Jo crec que hauria també de fer un recordatori històric sobre qui eren que cremaven llibres i quadres i hauria també de pensar en l'amic, en l'aliat del Sr. Franco, Adolf Hitler, que era qui es dedicava a fer precisament aquestes pires crematòries de llibres i de cultura, precisament no érem nosaltres.

(Remor de veus)

I també jo li recomanaria llegir, això que vostè respecta tant la literatura, llegir, sí, sembla un poc contradictori potser, *Mala gente que camina*, un llibre de Benjamín Prado, que parla precisament sobre la impunitat del franquisme i sobre tots els delictes que es varen cometre en nom de la religió durant aquest temps fosc de la dictadura franquista, jo li recoman encariadament que vostè pugui llegir aquest llibre, *Mala gente que camina*.

Després també m'agradaria recordar-li, tant que vostè reclama i reivindica la feina que fa l'Església, els seus béns, les seves propietats, indegut o indegudament apropiats, que recordi el fet que durant el Govern Bauzá precisament varen llevar 300.000 euros a Càritas, per qüestions... que aquest govern ha recuperat i se subvenciona per tal de donar ajudes que el Govern del Partit Popular va llevar.

(Alguns aplaudiments)

També ajudes que es donaven a entitats com Mallorca Sense Fam o per tal de poder assistir l'església dels Caputxins, també precisament el Partit Popular va llevar aquestes ajudes, jo no sé si la seva església es caritativa, però sempre aquest govern té més en compte qüestions relacionades amb aquestes situacions de necessitat.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Bé, respecte de... -no em queda molt de temps-, m'havia referit Maria..., Sra. Sureda -perdó- m'havia referit al fet que ni Alzamora ni Gili feren una inscripció a temps, això es va demanar, en Tolo Gili ho va demanar el març de l'any 2015, que va actuar tard i és al que jo m'he referit, en Tolo Gili va actuar tard i ja no va tenir efectes, jo crec que es va trigar molt i es podia haver fet abans.

Respecte de totes les esmenes presentades, ara em centraré en això perquè no hi ha molt de temps, les esmenes de MÉS per Menorca, com ja s'ha dit, són esmenes tècniques que agraïm, perquè han millorat qüestions que varem passar per alt, la veritat és que afegirem o acceptam l'esmena al punt 1 i acceptam també l'esmena al punt 2.

Respecte de les esmenes del Partit Socialista i d'El Pi, farem qualche transacció per tal de veure si es poden acceptar així, acceptam l'esmena al punt 3 del Partit Socialista. I estariem disposats a canviar la paraula “impacte”, que ha estat esmentada per la Sra. Sureda a la seva exposició, per “sobre els efectes de les immatriculacions”, si això és possible acceptam

aquesta esmena transaccionada per la proposta del PSOE i d'El Pi.

L'esmena al punt 4 que ha fet el PSOE també, la transaccionaríem, a proposta també del que ha explicat la Sra. Sureda, per tal que els consells insulars presentin a les entitats, col·laborin amb... -perdó-, que el Govern col·labori amb els consells insulars per prestar a les entitats locals de les Illes Balears "que així ho sol·licitin"; és a dir, ho han de sol·licitar per tal que el Govern col·labori amb els consells i aquests col·laborin alhora amb les entitats locals, és a dir, estam d'acord amb aquest matís que es proposa per part d'El Pi, i l'afegiríem a l'esmena al punt 4 del Partit Socialista.

Respecte de l'esmena que fa El Pi al punt 5 de la nostra proposició no de llei, per a nosaltres, i això també afecta Ciudadanos, tal i com ha explicat la Sra. Ballester, que només aprovaria el punt 5 si s'incorpora l'esmena d'El Pi, ens estimam més mantenir el punt 5 tal com està en aquests moments.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camargo. Sr. Garau, ens pot dir com queda la transacció feta al punt número 3 i també si l'accepta?

EL SR. GARAU I SALAS:

Sí, accept la transacció i queda de la manera següent: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a procedir a dur a terme l'elaboració d'un estudi interinsular, en el termini màxim de sis mesos, -i aquí afegiríem- des que disposi del llistat a què fa referència el punt 2."

No, era així o no?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Sí, gràcies, president. I després s'hauria de canviar la paraula "impacte" per "els efectes".

EL SR. PRESIDENT:

No, perdoni, Sra. Camargo, això és la número 4, l'esmena d'El Pi al punt número 4.

Accepta la transacció al punt número 4?

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. És al punt número 3, que després, a l'esmena del Partit Socialista, després que posa "el punt 2",

"sobre l'impacte de les immatriculacions", ha de dir "sobre els efectes de les immatriculacions". Així ho acceptam.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, Sr. Garau.

EL SR. GARAU I SALAS:

Nosaltres hi estam d'acord també amb aquesta transacció.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord.

EL SR. GARAU I SALAS:

El que ha de quedar molt clar, a la nostra que hem fet, a la número 4, a la número 4 ha de quedar molt clar que el Govern no es personarà en els plets, perquè això no és el seu paper institucional, sinó que col·laborarà... no?, em sembla que era així en aquest sentit que ho dèiem, no sé si na Margalida...

EL SR. PRESIDENT:

Fem un petit recés i ho aclarim tot. Gràcies.

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Bé, té la paraula, Sra. Camargo, per dir si accepta les esmenes.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Per tant, acceptam votació separada, i les diferents esmenes quedarien de la manera següent: s'accepten les esmenes al punt 1 i al punt 2, proposades per MÉS per Menorca.

S'accepta l'esmena al punt 3, proposada pel Partit Socialista, amb la transacció d'El Pi, la qual quedaria "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a procedir a dur a terme l'elaboració d'un estudi interinsular, en el termini màxim de sis mesos, des que disposi del llistat a què fa referència el punt 2, sobre els efectes de les immatriculacions per part de l'Església Catòlica, etc."

S'accepta també l'esmena del Partit Socialista al punt 4, amb la transacció proposada per El Pi, la qual queda de la manera següent: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a col·laborar amb els consells insulars per prestar a les entitats locals de les Illes Balears que

així ho sol·licitin la informació jurídica i històrica relativa a l'origen, etc.”

I el punt 5 queda talment com apareix a la proposició no de llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camargo. Doncs passam a la votació dels punts de la proposició no de llei.

Votam el punt 1, votació del punt 1, amb l'esmena de MÉS per Menorca. Votam.

38 vots a favor; 18 en contra; cap abstenció.

Passam a la votació del punt número 2, amb l'esmena de MÉS per Menorca. Votam.

38 vots a favor; 18 en contra.

Passam a la votació del punt número 3, amb la transacció d'El Pi i del PSOE. Votam.

37 vots a favor; 18 en contra; cap abstenció.

Passam a la votació del punt número 4, amb la transacció d'El Pi i del PSIB-PSOE. Votam.

38 vots a favor; 18 en contra.

Passam a la votació del punt número 5. Votam.

32 vots a favor; 20 en contra, i 3 abstencions.

V.2) Proposició no de llei RGE núm. 2297/17, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a iniciativa en suport a la democràcia i contra la judicialització del procés sobiranista de Catalunya.

Finalment, passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 2297/17, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a iniciativa en suport a la democràcia i contra la judicialització del procés sobiranista a Catalunya.

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per defensar-la té la paraula la Sra. Margalida Capellà.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Hola, bon dia a tothom. Diuen que ja no es pot dir allò de què s'han de trencar els ous abans de fer una truita, no sé si una truita a l'espanyola, però jo, com a mínim, voldria dir que molts de nosaltres ens trencam el cap per entendre com hem arribat a la situació actual que es viu a Catalunya. Els dic només dos exemples.

Dia 6 de febrer, l'expresident Artur Mas, l'exvicepresidenta Joana Ortega i l'exconsellera Irene Rigau, van seure al banc dels acusats en el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya,

acusats de prevaricació i desobediència en relació a la convocatòria i realització d'una consulta popular, celebrada dia 9 de novembre de 2014 i en la que van votar 2.300.000 persones a Catalunya.

Dia 15 de febrer el Tribunal Constitucional va acordar donar part a la Fiscalia de la decisió dels membres de la Mesa del Parlament de Catalunya, de sotmetre a debat i votació dues resolucions aprovades pel Parlament català, el passat 6 d'octubre. I ara el fiscal haurà de decidir si actua contra ells per desobediència, com ja ha fet contra la presidenta de la cambra.

En dos anys, només en dos anys, hem vist com s'obria el que, des de MÉS per Mallorca, pensam que és una autèntica causa general, per haver organitzat una consulta popular, de manera pacífica i sense violència. Hem pogut veure tots en el banc dels acusats i a les portes dels jutjats, un president de la Generalitat, consellers, regidors municipals i batles. I ara la presidenta del Parlament de Catalunya i membres de la Mesa poden ser jutjats per haver permès un debat parlamentari com aquest i per haver permès la votació de les conclusions d'una comissió parlamentària.

Som a un estat democràtic? Som a un estat de dret? I un dels elements essencials del sistema democràtic és la separació de poders, a MÉS per Mallorca ens preocupa la vulneració d'aquests principis bàsics, són principis bàsics, que també són principis constitucionals, democràcia i separació de poders. Nosaltres, a MÉS per Mallorca, entenem que aquests principis són tan importants, o potser més, que el principi de legalitat, perquè es poden tenir lleis i no tenir democràcia. I justament aquesta proposició no de llei va de democràcia.

Nosaltres, a MÉS per Mallorca, entenem que actualment es vulnera el principi de separació de poders, perquè les opinions i les discussions dutes a terme en el Parlament de Catalunya o en aquest parlament, mai no han de poder ser perseguides pels tribunals de justícia. Totes les idees poden ser defensades, sempre que sigui de manera pacífica i en especial si això es fa en seu parlamentària. Una cosa és que el Tribunal Constitucional tenguí capacitat per anul·lar lleis aprovades democràticament, per impedir els excessos i els abusos del poder estatal i autonòmic, i una altra cosa molt diferent és perseguir judicialment, o sancionar els membres d'un parlament. Això simplement no estava previst fins a la reforma del Tribunal Constitucional. I això a MÉS per Mallorca consideram que és democràticament inassumible. I pot ser legal, però consideram que no és legítim des del principi de separació de poders, perquè, en primer lloc, els diputats i les diputades actuant com a representants del poble, no poden cometre delictes com els que s'estan jutjant; són inviolables, no poden ser jutjats pels vots i les opinions emeses en l'exercici del seu càrrec, és una garantia bàsica per protegir la democràcia i la separació de poders. Si es criminalitza l'activitat dels parlaments, s'està criminalitzant la democràcia.

En segon lloc, mirin, tots ho sabem, hi ha un conflicte polític, l'encaix de Catalunya dins Espanya és un problema polític i el conflicte de legitimitat entre poder judicial i poder legislatiu també és un problema polític. I els problemes polítics es resolen sempre amb diàleg i sempre amb procediments pactats, no per la força.

Nosaltres pensam, i ho volem dir en aquest Parlament, que negar-se a negociar, negant el conflicte polític de fons i tractant-lo com a un tema purament penal, és més que una irresponsabilitat, és més que una covardia, és una actitud autoritària, perquè no s'està impartint justícia, s'està només exercint el poder. I el poder democràtic és una altra cosa.

També entenem que s'està vulnerant el principi de democràcia, quan es persegueix penalment la celebració d'una consulta popular, pacíficament i exemplarment celebrada. La judicialització del procés sobiranista és un fet i per a nosaltres és una vergonya per a la democràcia espanyola. El Govern central ha posat en marxa el Tribunal Constitucional, la Fiscalia, la brigada Aranzadi, que per als que no la coneixen, són els advocats de l'Estat, les clavegueres de l'Estat i fins i tot el Consell General del Poder Judicial, per aturar unes idees. N'hi ha prou a destacar, a més del processos pel 9 de novembre, el cas de Joan Comes, regidor de Vic, que està sent investigat a l'Audiència Nacional per dir que "per fer una truita s'han de trencar els ous"; el cas de l'alcalde de Berga, per un delictes electoral per no despenjar l'estelada a instàncies de la Junta Electoral. I tots els casos engegats per l'Advocacia de l'Estat, que els voldria indicar només per veure la magnitud d'aquesta activitat: 259 contenciosos administratius de casos contra ajuntaments catalans per afiliació a l'Assemblea de Municipis per la Independència; 140 contenciosos contra ajuntaments per incompliment de la Llei de banderes; 106 requeriments i posteriors contenciosos contra ajuntaments per declaracions a favor de la sobirania fiscal de Catalunya; 65 requeriments i posteriors contenciosos contra ajuntaments, per declarar el municipi territori català lliure i sobirà.

És urgent parlar de democràcia, de legitimitat, de separació de poders. Si no se'n parla aquí, si no se'n parla en aquest Parlament, donam per bona i donam per legítima la resposta judicial a un problema polític i validam políticament la persecució dels representants a les institucions catalanes. Per això presentam aquesta proposició no de llei.

Des de MÉS per Mallorca volem exposar públicament la nostra preocupació i volem debatre aquesta situació on toca, que és a un parlament. Volem que el Parlament balear sigui el primer en demanar seny i diàleg i que es prengui com exemple els països civilitzats i de profunda tradició democràtica, com el Canadà i Regne Unit, els quals tots dos han donat una solució política a diferents processos sobiranistes. L'encaix de Catalunya a Espanya és un problema polític que no se solucionarà judicialment, sinó el contrari, això no ha fet més que començar, i em sembla increïble que s'hagin posat les màquines de l'Estat a tota marxa, perquè per a nosaltres és evident que amb totes aquestes persecucions penals s'ha posat en pràctica una estratègia de la por que, des de MÉS per Mallorca, rebutjam profundament perquè no du enlloc. Els problemes polítics no es resolen amb por, ni als jutjats, sinó fent política i, en aquest cas, és indispensable la política del més alt nivell.

A MÉS per Mallorca creiem fermament que la llei i els tribunals haurien de servir per protegir les llibertats polítiques de les persones i dels pobles, mai per perseguir-les. Donar la veu a la ciutadania hauria de ser una pràctica habitual, mai un delictes. En podem parlar aquí i ara, per això els convidem a pujar

a l'estrada i a explicar el seu posicionament. Això va de democràcia i presentam avui aquesta proposició no de llei per als catalans i per a les catalanes, sí, però també per a nosaltres, perquè com a ciutadans i també com a parlamentaris ens preocupa i ens afecta, i ens podrà afectar l'afebliment democràtic, la interferència entre poders, les retallades i les persecucions de la llibertat d'expressió. Justament perquè ens preocupa aquesta situació i no hi veiem sortida, sinó que anam cap a un enfrontament cada vegada més irracional, voldríem fer una proposta i demanar diàleg entre les parts i respecte de la voluntat del poble de Catalunya.

I davant les esmenes presentades pels grups, feim una proposta de transacció perquè creim que seria un missatge molt poderós que en el context actual estatal, de silenci i de paràlisi política, el Parlament de les Illes Balears demani diàleg i sobretot demani política. La nostra proposta de transacció intenta sumar les distintes esmenes i també sumar, si és possible, tots els grups parlamentaris a aquesta proposició no de llei. Resumim la proposta de resolució en una frase molt senzilla: "El Parlament de les Illes Balears insta els governs espanyol i català a cercar una solució política i no judicial a la situació que viu Catalunya". És una proposta que presentam a tots els grups parlamentaris que substituiria la nostra proposició; és una transacció que hem proposat als grups que han presentat esmenes, i els agrairíem molt que la tenguessin en compte tots els grups, també aquells que no han presentat esmenes, perquè senzillament, torn repetir, això va de democràcia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Capellà. Intervencions dels grups parlamentaris que han presentat esmenes. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, per defensar l'esmena RGE núm. 2970/17, té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Soler, expresident d'aquesta cambra, no és la primera vegada que aquest parlament debat sobre Catalunya i sobre el seu procés sobiranista; de fet Ciutadans ja va presentar una iniciativa en sentit absolutament contrari; també MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca en va presentar una en el seu moment amb la reforma exprés del Tribunal Constitucional, on lamentava i condemnava l'ús partidista del poder judicial que pretenia el Partit Popular.

I avui ens toca parlar de la judicialització del conflicte polític, i en aquest context MÉS per Menorca no pot fer més que recollir les paraules de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides pels Drets Humans, que en una carta de 30 de gener d'aquest any, de 2017, posava de forma clara i contundent de manifest el rebuig per la persecució política de les autoritats catalanes. En ella l'Alt Comissionat de l'ONU pels Drets Humans recorda que el dret internacional empara l'exercici del dret a la lliure determinació dels pobles en un entorn lliure

d'amenaces i de l'ús de la força; així mateix denuncia la persecució política d'algunes autoritats catalanes per la convocatòria del 9N i mostra la seva preocupació per la continuïtat d'aquests judicis i la manca de predisposició del Govern espanyol per conduir la secessió de Catalunya de forma pacífica i pactada.

En aquest context MÉS per Menorca, per tant, no pot fer més que expressar amb total convicció l'admiració i la solidaritat al poble i les institucions de Catalunya per aquest exercici democràtic i pacífic de donar la veu a la ciutadania per resoldre un conflicte històric mal resolt entre Espanya i Catalunya. Volem expressar també el nostre suport a l'expresident de la Generalitat Artur Mas i a les exconselleres Irene Rigau i Joana Ortega, jutjats per haver deixat que la gent parlés aquell 9N. I finalment també volem expressar la nostra solidaritat amb la presidenta del Parlament de Catalunya; jo no sé què hagués fet el nostre president, però nosaltres, els membres del nostre grup, ho tenim molt clar: Carme, nosaltres haguéssim fet exactament el mateix; Carme Forcadell...

(*Alguns aplaudiments*)

...l'únic que va fer va ser permetre que els diputats fessin la seva feina, debatere temes polítics, i per aquesta raó ara la presidenta del Parlament s'enfronta a un judici polític, amb amenaces judicialitzadores del Tribunal Constitucional i de la Fiscalia, que suposen ni més ni menys que un atac a l'autonomia del Parlament, a la separació de poders i jo diria que al mateix cor de la democràcia.

Des de MÉS per Menorca seguirem defensant el dret a l'autodeterminació dels pobles, el dret a decidir de la ciutadania, a opinar via consulta popular o via referèndum vinculant. Creim en la democràcia, i no hi ha democràcia sense autodeterminació.

Alguns s'han inventat una complexitat irreal, un cercle viciós, una fal·làcia, per aparentar que parlen de temes democràtics quan en realitat parlen en termes de dret de conquesta. És l'intent d'eleva a metafísica la física democràtica. Què va ser primer, la gallina o l'ou?, què va ser primer, la llei o la democràcia? Avui, superats els totalitarismes, només té legitimitat la llei sorgida en democràcia, i la democràcia, la veu del *demos*, via directa, quan aquest ho demana, ho reclama insistentment i majoritàriament, no pot ser limitada per llei, i per açò cal que la llei articuli com donar la paraula a la gent. I açò ens du a una pregunta clau: de quin *demos*, de quin poble parlem?, en qui recau la sobirania popular? I aquesta és la pregunta clau per saber finalment si tenim un estat mononacional o plurinacional, i jo pens que de nació, en aquest estat, no només n'hi ha una; de *demos*, no només n'hi ha un; hi ha una nació i un *demos* que es vol expressar democràticament, el català, per decidir com es vol organitzar nacionalment. I negar açò és afirmar que el dret de conquesta anul·la el *demos*, el poble democràtic de Catalunya, i aquest argument està bé, no dic que no, però és l'argument del conquistador, del dominador. I volem que les relacions entre pobles siguin de dominat i dominador? Nosaltres tenim molt clar que no. És l'argument d'un estat espanyol construït l'any 1714 per ocupació, per sotmetiment militar, i obligant Catalunya, per dret de conquesta, a formar part d'una neonació,

Espanya, extensió del Regne de Castella. Aquesta Espanya mai no ha actuat com un projecte comú, ni tan sols com un projecte integrador, sinó com un projecte assimilador. Vet aquí els constants menyspreus cap a la seva llengua i cultura, cap a les seves institucions; vet aquí l'espòli fiscal constant i permanent.

No, no hi estam d'acord, amb aquesta forma de resoldre els conflictes polítics, però la praxi lamentablement de la majoria d'anys de democràcia ha estat aquesta, que la nació guanyadora sota el dret de conquesta ha construït una nova nació, un nou regne, el d'Espanya, que nega i que diu que el poble de Catalunya ja no és un poble, ja no és un *demos*, i per tant ja no es pot expressar democràticament. Per açò Espanya no és plurinacional i no aplica la democràcia als pobles sotmesos per conquesta, i per açò Espanya no reconeix el dret d'autodeterminació a pesar que la Carta de Nacions Unides de 1945 el reculli i que, a més a més, no només el faci aplicable a processos d'independència dins colònies sinó que també l'apliqui en contextos de pobles que compleixen aquells tres criteris de població permanent, territori determinat i autoritat política pròpia, que és el cas de Catalunya.

En aquest context l'Estat espanyol, i en concret el nacionalisme espanyol del Partit Popular, es nega a dialogar amb les institucions democràtiques catalanes i a mantenir una relació de bilateralitat, perquè açò seria com reconèixer un *demos*, un poble que no existeix. Ara només fa falta que el nacionalisme espanyol segueixi actuant tan irresponsablement com ha fet fins ara, i actuï amb una suspensió de l'autonomia, un càstig econòmic o una intervenció militar o policial. No només açò no representaria cap solució a curt termini, sinó que a mitjan termini precipitaria Catalunya cap a la independència de forma gens pactada, sinó que a més a més precipitaria aquest estat cap a un futur molt incert.

I com que Espanya no rectifica i no pensa rectificar, jo pens que avui també, a més també d'expressar aquesta veu contundent a favor de la democràcia i a favor de la resolució pactada, política, dels conflictes, des de les Illes crec que també haurem d'aprendre la lliçó, i haurem de dir també, a través de l'exercici del dret a l'autodeterminació, quin camí volem seguir en el futur. El que passa a Catalunya ens ha mostrat un camí; nosaltres haurem de decidir el nostre propi, però les reaccions evidentment d'aquell que en aquest moment judicialitza tot aquest procés democràtic no són gens encoratjadores.

La nostra esmena, que presentam, l'únic que fa és intentar millorar el text i posar l'accent sobre qüestions bàsiques i centrals, tot i que acceptarem la proposta d'acord si permet, ha de permetre que aquesta cambra es pronunciï de forma clara i contundent a favor de la separació de poders, per un costat; la judicialització, en contra de la judicialització d'un procés democràtic; a favor del diàleg públic, ara que aquests dies tenim aquest debat tan estrany sobre si hi ha debat o no debat, un debat públic per a la resolució dels conflictes i que lògicament aquests conflictes siguin pactats i siguin resolts a través d'allò que en teoria sustenta tota la nostra arquitectura institucional i també la Constitució que són els principis democràtics.

Idò, per democràcia, per autodeterminació, perquè els pobles es puguin expressar lliurement, democràticament,

donarem suport a aquesta iniciativa amb el nostre text o amb el text que es pacti, si permet que aquesta cambra s'expressi, crec que de forma unànime, si pogués ser, crec que el Partit Popular no hi estarà, però si hi estigués crec que faria un gran favor no només a Catalunya, sinó també a la democràcia.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, per defensar l'esmena RGE núm. 2973/17, té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Estic temptat de dir el que vostès ens diuen a nosaltres, que és un debat extemporani, que és un debat repetitiu, que on s'ha vist mai! És clar, no podem parlar de lloguer turístic, ens renyen quan parlem de lloguer turístic, i vostès volen parlar de Catalunya, que nosaltres els acceptam el debat, el nostre estil no és el seu estil. Per tant, a nosaltres ens sembla bé que vostès plantegin els debats que considerin interessants, que considerin que poden tenir un cert ressò a l'interès general de la ciutadania, però els vull recordar que fins ara, en el debat anterior de la moció, només ens deien: a vostè se li ha passat el termini d'al·legacions, vostè no pot parlar d'això, i això, és clar, són estils molt diferents. Però passem a la qüestió que ens ocupa ara en aquest moment.

Deia la portaveu de MÉS per Mallorca: com s'ha arribat aquí? I efectivament és que... s'ha de parlar un poc d'història i, com vostès saben perfectament, ja ho deia Ortega, allò que Catalunya només té una solució que és *la conllevància*, no hi ha solució, per tant, no ens entendrem i només, diguem..., allò, ens hem de suportar uns als altres i anar passant. Trec aquest exemple històric perquè és molt l'actitud de Rajoy, l'actitud de Rajoy és que els conflictes es cremin, no se..., ell no fa res i allò va fent, es va deteriorant, es va enquistant i no... i ja ho veurem, no? Evidentment, nosaltres pensam que aquest no és el camí per solucionar els problemes, aquest no crec que sigui el sentit de les accions que s'han de prendre.

I també volem fer una reflexió sobre la Constitució, perquè la Constitució del 1978 es va treure -i això es recorda molt- amb un gran suport de Catalunya. Per què? Perquè aquesta Constitució del 1978 era vista, pels catalans i pels espanyols, per tothom, era vista... o almanco per la immensa majoria, el País Basc seria una altra història, però bé, en general era vista, diguem, com una porta oberta, com una font d'autogovern, com a una recuperació d'aquest autogovern perdut durant les dictadures. I a nosaltres ens preocupa molt que aquesta constitució cada vegada s'estigui apoderant per part d'un sector que resulta que és el sector que no va votar el títol VIII de la Constitució en ponència, és clar..., perquè, és clar, estam en un món un poc a l'invés, els que varen impulsar, els grans defensors del títol VIII de la Constitució al procés constituent, que eren els catalans, en gran part, resulta que ara són els que han d'estar fora de la Constitució. I els que estaven fora de la

Constitució i els que no varen votar el Títol VIII se l'han apropiada i l'han feta el seu dogma de fe. Això crec que és una paradoxa que val la pena posar en evidència.

I on som? Idò som a una aposta d'un govern legítim de Catalunya d'aprofundir en aquesta Constitució, perquè tot el procés que avui dia coneixem i que està d'actualitat i que ve a aquest debat sorgeix sobretot del fracàs de l'Estatut d'Autonomia del 2006, amb la sentència del 2010, no?

I aquesta és la situació, perquè l'aposta inicial de les forces polítiques catalanes i de la immensa majoria del Parlament de Catalunya era aprofundir en els marges que donava la Constitució del 1978, aquesta era la seva aposta. I la frustració que genera és que no els permetin aprofundir en aquesta aposta i la frustració la genera sobretot la sentència del Tribunal Constitucional, que tanca les possibilitats de desenvolupar, d'aprofitar aquest marc obert que hauria de ser la Constitució del 1978.

I a partir d'aquí es produeix una escalada de xocs de legitimitats i aquests xocs de legitimitats, i amb això coincidim plenament amb la proposta de MÉS, aquests xocs de legitimitats no s'arreglen amb un plet, ni amb deu plets ni amb cinquanta plets, s'arregla amb política i, per tant, és imprescindible que hi hagi molta política; una reivindicació de la política que, diguem, no només fan alguns grups parlamentaris aquí, un exministre de Rajoy, que nom Margallo, no es cansa d'anar de plató en plató, jo l'he sentit moltes vegades i, en part, em sembla intel·ligent el seu plantejament, que és de fer política i de posar solucions polítiques i de fer una oferta atractiva a Catalunya per trobar això que li deien durant molt d'anys encaix, ara ja està com a molt mal vist parlar d'encaix de Catalunya a Espanya, però bé, això que durant molt de temps es deia l'encaix de Catalunya a Espanya.

Per què? Perquè la Constitució, en definitiva, es va fer en un moment històric, que tots recordarem que es deia que hi havia *ruido de sables*, per tant, era el que es podia fer en aquell context històric, però havia de ser una oportunitat per articular la pluralitat i la diversitat dels pobles d'Espanya, si ho volem dir així. I el que és evident és que la immensa majoria dels catalans -agradarà, no agradarà, hi estarem d'acord, li trobarem una solució o l'altra- se senten nació, jo crec que això és prou indiscutible. Per tant, aquest sentiment majoritari i polític s'ha d'articular de qualque manera, i jo crec que la intel·ligència i el que nosaltres hem de reclamar aquí, des de les Illes Balears, és que siguin capaços de trobar-hi aquesta articulació i aquesta vehiculació el Govern d'Espanya i el Govern de la Generalitat de Catalunya, amb diàleg -Sr. Martí-, amb diàleg públic i privat, perquè a nosaltres no ens sembla malament, perquè, és clar, és que de vegades sembla que la gent no ha de parlar en privat, no, la gent parla en privat i després... -ho dic per fer una acotació, ja sé que no volia dir-, però crec que val la pena, perquè sembla que sempre hi ha d'haver altaveus, no.

Està molt bé que hi hagi hagut contacte, nosaltres celebrem que hi hagi hagut contactes per part del Govern d'Espanya i per part del Govern de la Generalitat, a nosaltres ens sembla molt bé, sincera... supòs que a vostè també, no és que cregui que..., però com que ha emfatitzat el tema del diàleg públic, bé, hi ha d'haver una part de diàleg privat i una part de diàleg públic,

com passa amb tota negociació política amb tota la normalitat, tots som perfectament conscients d'això.

Per tant, nosaltres vàrem presentar una esmena que anava un poc en el sentit de canviar un poc la redacció de la proposta inicial de MÉS per Mallorca, s'ha arribat a una transacció, i hi estam d'acord perquè pensam que l'important d'aquest acord i d'aquesta transacció és que posa l'accent on toca i on toca és que... -i ho deia molt bé la Sra. Capellà-, on toca és fer política i trobar solucions polítiques als conflictes polítics i, per tant, aquesta és la nostra posició i creim que és de sentit comú i que tothom hauria d'estar d'acord que el camí a recórrer no és -ja dic- dos-cents plets, sinó una bona solució política.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. David Martínez.

No, perdoni, perdoni, m'he equivocat jo. Pel Grup Parlamentari Socialista, per defensar l'esmena [RGE núm. 2988/17](#), té la paraula el Sr. Xico Tarrés.

Perdonin l'error.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Bon dia a tots, moltes gràcies, president. En primer lloc, com no pot ser d'altra manera, manifestar la satisfacció pel que acaben de manifestar els companys que han intervengut amb anterioritat. Fruit del que hem de dir del que es debat és que en principi arribam aquí i sortim amb una proposta d'acord consensuada, en principi, a la qual m'agradaria que s'afegissin la resta de grups d'aquesta cambra, i ho dic molt sincerament.

Mirin, a mi m'agrada la política, ho he dit moltes vegades, i consider que la política i que la democràcia sobretot és debat, és discutir i és votar, i fruit de la votació moltes vegades ens agradarà o no ens agradarà, però l'hauem d'acceptar i l'hauem d'acatar. I aquella gent que ens demana votar alguna vegada a algun lloc, idò bé, no demana cap barbaritat, el que sí són barbaritats, en principi, llavors ja discutirem, com diuen els castellans, *los pormenores*, però el que sí és una barbaritat és que en algun moment es pugui sentir algun representant de l'Estat, algun representant del Govern parlar de tancs o parlar de coses, com es varen parlar, com es va sentir a la legislatura passada, que, quan vàrem discutir aquí aquest tema mateix, idò un sortia una mica esgarriat per les coses que hi havia en aquell moment.

Estic segur que en els grups, i em dirigeixo al Partit Popular i em dirigeixo a Ciutadans, on encara no s'han manifestat, i hi tenc més dubtes, però nosaltres portam aquí una proposta que ha estat fruit de la discussió interna, on el pensament de tots no és uniforme, cadascú té la seva manera de pensar i alguns tiren una miqueta més per un costat i els altres per l'altre i hem de cercar una proposta d'acord. Això dins el nostre grup, això dins els partits que conformam el pacte. Crec que és bo i enriquidor.

I el que em sap greu, normalment, és arribar aquí o arribar a altres cambres i que hi hagi gent que digui que, fruit del diàleg i del debat, és una gàbia de grills, *una jaula de grillos*, i que no es posen d'acord. No, sí que es posen d'acord, però l'acord necessita això prèviament.

Hi ha altres grups que tal vegada no ho tenen públicament, tal vegada fan el debat i la discussió molt internament, però molt, i no arribam a saber què pensa cadascun d'ells. I sembla que el pensament és uniforme, quan jo estic convençut que no ho és uniforme, que vostès, molt de vostès, avui estan d'acord amb aquesta proposta de resolució que es posa damunt la taula.

Per què no ho crec? Jo, una proposta que ha llegit la Sra. Capellà, que diu que el Parlament de les Illes insta els governs espanyol i català, els dos governs, els insta a cercar una solució política i no judicial a la situació que viu Catalunya. I molts de vostès i alguns ahir es feien preguntes i deien: volem saber demà el PSOE on estarà, si estarà amb la Constitució, si estarà amb la llei o contra la llei.

Mirin, jo els ho diré molt clar, el PSOE primer de tot està amb la Constitució, hi està, i ho pos de manifest aquí. El PSOE està amb la legalitat, no faltaria més! Però el PSOE també va pujat a un autocar que avança i a aquest autocar, si li volem dir Constitució, el vàrem ajudar a posar en marxa, el vàrem ajudar a tirar endavant fa trenta-vuit anys i en trenta-vuit anys la gent que va dins aquest autocar n'hi ha hagut molta que ha pujat i que ha baixat, que ha canviat de manera de pensar. Fa trenta-vuit anys ni érem a la Unió Europea, ni érem un país que havia de rebre persones que venien d'altres països a cercar-se la vida, ni teníem internet ni teníem moltíssimes coses que han fet canviar aquest món, ni vivíem en una economia globalitzada.

Totes aquestes coses que tant han canviat una societat fan que tenguem problemes, però bàsicament per una cosa, perquè l'autocar amb el qual anam és el mateix de fa trenta-vuit anys. A aquest autocar avui en dia se li haurien d'haver fet reparacions, se li haurien d'haver modificat coses, se l'hauria d'haver actualitzat i tendríem el que alguns demanam, una Constitució allà on tots, o una majoria, ens poguéssim trobar a ple.

Cregui'm si els dic que voldria tenir una Constitució on vostès i nosaltres ens entenguéssim més del que ens entenem ara, amb els problemes o amb les faccions que hi ha dins aquesta Constitució. Perquè la convivència entre uns i altres seria molt millor en aquests moments i perquè el que nosaltres cerquem amb el que presentam avui és que la convivència entre els espanyols sigui millor del que és ara, sigui millor del que és ara. Per fer una convivència o partint d'una convivència millor l'únic que necessitam, i n'estic convençut, és diàleg i diàleg i diàleg, públic o privat, si és públic millor que privat, però diàleg on es cerquin fórmules per poder-nos entendre.

Alguns de vostès o alguns o molts de ciutadans en aquest país resolen el problema de Catalunya dient: clar, és que Catalunya l'únic que vol són més sous, són més diners, és l'únic que cerquen. Escoltin, aquí dins estic cansat de sentir durant anys, governant uns o governant uns altres, vostès no reivindiquen prou a Madrid, vostès no varen reivindicar res, vostès ho fan menys i tots acabam amb la mateixa conclusió,

reben menys del que ens toca. Hi ha determinats partits que es passen aquí dient, dient que nosaltres aportam més que ningú a la bossa comuna de l'Estat, i tenen raó, i tenen raó! Tots volem que el que ens torni l'Estat sigui més del que ens torna en aquest moment.

Això és molt diferent del que demana Catalunya? Per què tot el debat rau sobre aquest problema? Perquè no hi ha diàleg, perquè no hem canviat l'autocar amb el qual circulam, perquè ens toca canviar-lo, ens toca renovar-lo, no ha passat ni una simple ITV aquest autocar. Per tant, crec que és el moment que hem d'empènyer.

Hi ha una cosa que m'agrada molt quan vaig a... -jo som molt ximple, i quan dic ximple ho vull dir amb el bon sentit de la paraula, molt elemental en determinades coses, o per ventura en moltes-, però quan llegia l'exposició de motius que havia fet MÉS per Mallorca, em va quedar gravada una frase que hi ha que es la diu que totes les idees poden ser defensades sempre que siguin de manera pacífica, en especial si és en seu parlamentària.

M'agradaria que aquí, aquí, tots poguéssim defensar aquestes idees que tenim, aquestes diferències que puguem tenir, però que llavors tots haurem de respectar el sentit del vot que hi hagi. M'agradaria... avui hem tengut un ordre d'intervenció diferent, l'altra vegada que vàrem parlar d'aquest tema jo vaig sentir algun portaveu que deia: per què hem de parlar de Catalunya nosaltres aquí? No poden parlar i aclarir els problemes els catalans? No, perquè ens trobam en seu parlamentària, perquè podem parlar i hem de parlar d'allò que en tenguem ganes, perquè parlam de problemes que afecten Espanya, perquè alguns ens sentim Espanya i perquè alguns volíem, voldríem, una Espanya plurinacional, on les diferents autonomies se sentissin realment còmodes. Hi ha alguns que voldrien que hi hagués o que fossin independents aquestes illes o que fos independent Catalunya, i és respectable, per què no? Que cadascú pensi com vulgui.

Jo defensaré el que jo i el meu grup pensam, no defensaré una altra cosa, però m'agradaria que sempre dins seu parlamentària hi hagués respecte a les idees dels altres. I parlar de Catalunya és parlar d'un problema que fa molts anys, molts anys, i no parl de trenta-vuit anys, sinó que parl de moltíssims més anys, no està resolt dins Espanya. I hem d'ajudar a resoldre'l, hem d'ajudar a resoldre'l entre tots, i l'únic que fa el que anam a aprovar avui és demanar, és demanar diàleg, és demanar posar-se d'acord.

Jo només faig una referència, quan jo he patit la política, perquè saben que jo m'he considerat maltractat políticament perquè se m'ha acusat durant molt de temps de coses que mai no vaig fer, jo ho he hagut de patir, jo ho he dit a molta gent, dels meus i dels altres, i he dit: el que no desig per a mi no ho desig per a ningú. Però aquestes coses només duen a confrontacions que separen més els partits. Nosaltres el que hem de cercar és unir els partits, perquè unint els partits unim la democràcia; tiram endavant un país del qual ens queixam massa tots i fins i tot em sap greu que avui per part d'algun parlamentari se sentin paraules com "possibilitat de guerracivilitisme" o de... No, home, no! Això està desterrat totalment, no anem per aquest costat!

(Alguns aplaudiments)

Ens equivocam molt si posam aqueixes frases dins la discussió política que tenim. Posem frases com acord, com diàleg, com consens, com arribar a solucions que ens beneficiïn a tots. Sí!

(Remor de veus)

Miri, Sra. Fernández, jo amb tot el respecte del món..., clar que la miro a vostè, (...)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi concloent, per favor, Sr. Diputat.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Ja vaig acabant, Sr. President. Deixi'm dir una cosa: nosaltres estam d'acord, amb qui no sé si estam d'acord és amb vostès, i m'agradaria convèncer-los, m'agradaria convèncer-los que el que posam damunt la taula és bo i positiu. Nosaltres hem posat dos punts d'acord, hem renunciat a una part d'aquests punts, que parlaven de modificar la Constitució; ja ho farem en un altre moment, tendrem temps de parlar de com l'hem de modificar i de quina manera ho hem de fer, però ho hem fet a canvi d'arribar a un acord. Jo els deman, senyors del Partit Popular, senyors de Ciutadans, que són els que no s'han manifestat, i senyors de Podem, que procurem arribar tots a un punt d'enteniment perquè crec que seria bo.

Moltes gràcies a tots.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tarrés. Passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, afrontam avui aquest debat amb absoluta certesa que no és el procés sobiranista i el desafiament de l'independentisme català el que més preocupa la ciutadania de Balears, fins i tot pens que (...) li preocupa molt. Afrontam un debat segurs que es tracta d'un debat certament prescindible, i així ho dic, un debat renunciabile, i que a més pretén que el Parlament de les Illes Balears es pronuncii sobre una qüestió materialment indisponible, perquè la qüestió no sols excedeix del nostre àmbit territorial sinó que no està en les nostres mans, no està en mans del Parlament de les Illes Balears, paralitzar l'acció de la justícia i l'àmbit del procés sobiranista català, que al final sense dubte és el que aquí es pretén. Afrontam aquest debat convençuts que allò que vostès demanen, judicialització del procés català, no depèn de qui promou precisament el compliment de la llei, sinó que depèn, en tot i únic cas, d'aquells que traslladen la política al terreny de la legalitat, i la política, com tota conducta humana, la política, com tota acció humana, està sotmesa sempre a l'imperi de la llei; només

faltaria que no ho estigués i servís de pretext per a qualsevol cosa, fins i tot per promoure una qüestió independentista unilateralment concebuda i impossible en el nostre ordenament jurídic.

I avui vostès no ens faran creure el contrari, no ens faran creure que el poder polític està per damunt d'un altre poder o que el poder polític està per damunt de la mateixa llei. Per tant no creim en la disjuntiva que avui vostès ens plantegen, una disjuntiva tan perversa com falsa. Ens proposen que renunciem a la Constitució en favor d'un diàleg sobre el procés sobiranista, això és el que vénen vostès a plantejar; ens proposen que indultem una provocació permanent; ens proposen que indultem un desafiament permanent, i amb això ens proposen que la resta d'espanyols ens oblidem de la llei, com si a Catalunya no existís, com si Catalunya la llei hagués de ser distinta per a tots, com si a Catalunya la llei no fos igual per a tots. I ja els avanço que des del Grup Parlamentari Popular no renunciarem al fet que la llei s'apliqui, no negarem l'essència primera i última de l'estat de dret i de la democràcia, perquè si ho feim acabarem amb ella, acabarem amb la democràcia, i la democràcia acaba quan unilateralment es pretén destruir la llei que tots vàrem acordar. La democràcia acaba quan es decideix deliberadament desafiar l'imperi de la llei. La democràcia acaba quan determinats càrrecs públics es rebel·len contra la llei que els va atorgar aquesta condició de càrrec públic. I la democràcia acaba quan es pretén canviar la Constitució Espanyola amb procediments al marge de la Constitució Espanyola.

Si alguna cosa no és legal no és democràtica, que els quedi clar. Si alguna cosa no és legal no és democràtica...

(Remor de veus)

...i els recordaré el que no és legal i per tant no és democràtic: que 116 ajuntaments no posin allà on toca la bandera de tots, la bandera d'Espanya; això és il·legal i això és antidemocràtic; que 47 ajuntaments s'hagin declarat territori lliure i sobirà, i vostès n'estaran orgullosos; i que 106 ajuntaments hagin aprovat en els seus plens mocions en què es declaren sobiranament fiscals. Segur que vostès això ho aplaudeixen. I 58 ajuntament han decidit obrir un dia festiu, però no un qualsevol, el dia de la hispanitat; segurament vostès n'està molt contents. Però no només això, sinó que s'han envoltat seus judicials, s'ha amenaçat el fiscal general de Catalunya, s'han cremat imatges de la mateixa monarquia, i ara es pretén seguir continuant desafiant l'ordenament jurídic constitucional des de les mateixes institucions públiques mitjançant la convocatòria d'un referèndum.

I tot això, senyores i senyors diputats, no sols respon a una clara intenció; darrere això sabem perfectament el que hi ha, es pretén mantenir constantment aquest desafiament, aquesta amenaça, es pretén esgotar l'estat de dret, es pretén que la democràcia es rendeixi, es pretén que la democràcia abaixi els braços, i que l'Estat entregui d'una vegada per totes Catalunya. I qui avui s'instal·la en el desafiament constant són fins i tot capaços de dir que Catalunya avui és una nació oprimida, que les llibertats dels catalans ja no existeixen en aquest territori, sense pensar ni manco que aquestes llibertats que invoquen no pertanyen als catalans en propietat ni tampoc en règim

d'exclusivitat, sinó que es tracta de llibertats compartides, perquè les seves llibertats també són les meves, perquè la llei a la qual els catalans estan sotmesos també és la meua llei, i res no em fa distint en l'aplicació de la llei de tots aquells que demanen avui que Catalunya sigui sobirana, que Catalunya sigui independent, ho demanin per activa o per passiva, ho demanin pel civil o ho demanin pel criminal.

Per tant els dic que no estam d'acord a renunciar a l'aplicació de la llei; ni hi estam avui, ni hi estàvem ahir, ni hi estarem mai. Seria tant com renunciar a l'estat de dret en si mateix. Els dic que no estam d'acord a instar el Govern de l'Estat a intervenir, a intervenir, la independència del poder judicial, no hi estam d'acord; seria tant com renunciar al mateix estat de dret en si mateix. I els dic que tampoc no estam d'acord que sigui el mateix govern que instrueixi -que no sé si és això el que demanen- que instrueixi l'Advocacia de l'Estat indicant-li que renunciï aquí o renunciï allà. Això vostès ho han fet en aquesta comunitat autònoma, instruir l'Advocacia en el sentit de "renunciï aquí o apliqui més intensitat allà", i ha estat perfectament demostrat. Això no ho farem nosaltres ni instarem el Govern de l'Estat perquè ho faci. I els dic que tampoc no estam d'acord en el fet que la mateixa fiscalia rebi instruccions, si és el que vostès demanen, on se'ls indiqui quin paper ha de jugar en tots aquests casos.

És tot això el que vostès avui ens estan dient, que facem això, i nosaltres no ho farem, entre altres coses perquè estam d'acord, i hi estam, en el fet que la justícia actüi d'ofici o ho faci a instància de part quan consideri que existeixen indicis que s'ha violat el nostre ordenament jurídic, perquè la justícia i la llei són l'únic que tenim els demòcrates de ver perquè es respectin les nostres llibertats i també es respectin les llibertats de tots els catalans, només faltaria.

I dit això també els dic que estam a favor del diàleg, com no podria ser d'una altra manera, que no és incompatible, ni molt menys...

(Remor de veus)

...que no és incompatible, ni molt menys, amb la defensa de la legalitat, i hi estam d'acord de la mateixa manera que hi està el Govern de l'Estat. Mirin, són 46 punts, 46 punts, els que el Govern de la Generalitat va elevar al Govern d'Espanya per trobar punts d'acord amb Mariano Rajoy, i creguin-me quan els dic que el Govern d'Espanya està disposat a parlar de tots i cada un dels punts excepte d'un, només faltaria!, excepte d'un dels punts, que podíem considerar el punt 46, aquell que demana la possibilitat d'un pacte per a la celebració d'un referèndum independentista a Catalunya. I no es pot negociar precisament aquest punt, perquè és un punt, com dic, indisponible. I per què és indisponible? Perquè no està a l'abast del Govern d'Espanya negociar o acceptar un pacte per promoure una consulta il·legal a Catalunya, a veure quan s'assabenten vostès d'això! Perquè és un pacte, com dic, impossible, perquè depèn senzillament de la voluntat del conjunt, de la voluntat del conjunt de la nació espanyola, representada a les Corts Generals, i no d'un govern català i un govern central. Recordin que els espanyols varen votar una Constitució i ens possibilitaren a les següents generacions l'oportunitat de canviar-la, de la Constitució es pot canviar tot,

es pot canviar qualsevol cosa, això sí, d'acord amb el procés de reforma que la mateixa Constitució estableix. Aquestes són les regles del joc, els agradi o no els agradi.

I senyores i senyors diputats, no és possible ni acceptable que quan un Govern de l'Estat renuncia a pactar amb la Generalitat un acord indisponible per impossible, que és, i a més, per il·legal, que es trenquin les regles del joc, no és possible. I tot això és el que succeeix en aquest moment, es rompen les regles del joc. No és possible que a aquell que no li agraden les cartes, rompi la baralla, o jugam amb les cartes que jo dic, o aquí no juga ningú. I això és el que passa a Catalunya, que es rompen massa baralles i a més aquestes baralles són les baralles de tots.

(Remor de veus)

Senyores i senyors diputats, podem entendre el posicionament de determinats grups parlamentaris, especialment el que pretén el Grup Parlamentari MÉS per Mallorca i la seva sucursal menorquina, però he de confessar que ens costarà moltíssim...

(Remor de veus)

... moltíssim entendre que el Grup Parlamentari Socialista subscrigui el que avui aquí vostès pretenen perpetrar; ens costarà molt entendre que un partit amb tanta històrica democràtica a les seves esquenes, es presti a renunciar a l'aplicació de la llei; ens costarà molt entendre que fugin d'allò que proclama la Constitució espanyola, serà una autèntica decepció que el grup parlamentari...

(Continua la remor de veus)

... de la presidenta del Govern de les Illes Balears, pretengui que des del Parlament de les Illes Balears es posicioni, o el Parlament es posicioni al costat d'aquells que avui estan processats per incomplir la legalitat vigent.

Senyores i senyors del Grup Parlamentari Socialista, avui vostès no tenen opció, o trien el que els demana el sobiranisme i els seus socis de govern, representats avui aquí en aquests escons, o en fugen i actuen d'acord...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi conclouent Sr. Jerez, per favor.

EL SR. JEREZ I JUAN:

... amb el que pensa la majoria dels ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, ara sí, el Sr. David Martínez té la paraula.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats i diputades, treballadors i treballadores de la cambra, bon dia.

Debatem sobre la iniciativa de MÉS per Mallorca en suport a la democràcia i contra la judicialització del procés sobiranista a Catalunya. I volem començar posant de relleu el que presenta avui aquesta iniciativa i per urgència. La base de tot la tenim en l'obsessió separatista que el Partit Popular té i que ara intentarem explicar. Tenim l'exemple a les Balears, molt a prop, no cal anar-se'n molt lluny. El "bauzanisme" serà estudiat a les universitats per ser el corrent del separatisme, va ser per a la ciutadania, per a la seva llengua, la seva identitat i sembla que encara ho continua fent dins del seu partit, amb dos corrents ben clars i ben diferenciats, en el que a divisió consisteix el PP guanya.

El Partit Popular de Balears té un complex molt gran perquè no saben viure sense dividir la gent. Quan jo surt al carrer, tinc amics i amigues castellanoparlants, catalanoparlants, catalans, menorquins o llatinoamericans, aquesta diversitat, que per a mi és riquesa, per al Partit Popular balear és benzina per enfrontar-nos a tots i a totes. El 24 de maig el poble de les Illes Balears va dir molt clarament que no vol ni guerres, ni enfrontaments entre nosaltres.

(Algunes rialles i remor de veus)

El Partit Popular sortia guanyant en aquesta situació, ja que mentre ens enfrontava, ells robaven a mans plenes, tant a espanyolistes com a catalanistes. El 15M es deia que els de baix anem per als que estan al damunt, sense diferències ni de llengua, color de pell, o origen.

Debatem sobre una iniciativa que suporta la democràcia. Democràcia, democràcia i democràcia! La democràcia és el millor antídote per fer fora les elits corruptes que ens divideixen per robar-nos millor. No volem l'Espanya i la Catalunya del Partit Popular i CIU del 3%, no volem cas Gürtel, ni cas Palau, ja n'hi ha prou! És ben hora ja de deixar de manipular el poble per continuar robant.

La diversitat de llengües i culturals al nostre país de països és una benedicció. Em sent orgullós d'aquest país de països, un país plurinacional que estimem tots i totes. Només des de l'estima i el coneixement mutu podem continuar units. Tanmateix amb la fórmula d'odi, emprada pel Partit Popular, trencarem el país. No entenem l'obsessió malaltissa del Sr. Bauzá del Partit Popular de Balears contra Catalunya, sabem que us dona vots, però segur que dins el vostre interior sabeu que esteu nodrint d'odi el poble.

Senyores i senyors del Partit Popular, vos heu tret la careta, abans vos omplíeu la boca de defensar les lleis i la Constitució, però avui ja sabem que heu incomplert la Constitució pràcticament sencera. Teniu el Tribunal Constitucional manipulat a càrrec d'un militant del Partit Popular, carregant-se la independència de la justícia i fabricant sentències, com si fossin decrets del Govern central. Trepitgeu els drets humans amb lleis hipotecàries que tomba el Tribunal Europeu. Avui no

hi ha res de dret al treball o dret a l'habitatge. Heu destruït el consens constitucional perquè sou uns antisistema.

El Partit Popular ha decidit carregar-se, ell tot sol, el sistema democràtic, amb la major pèrdua de drets que hi ha hagut des de la mort del dictador. I quan podeu camuflau lleis i altres pics poseu el mateix ministre de l'Interior a fabricar complots i espionar rivals polítics. Qualque dia el Partit Popular desapareixerà i la democràcia a Espanya haurà guanyat.

El marc constituent és una exigència imprescindible per salvar els drets cívics i socials de la llei del més fort i de la prepotència dels il·luminats. Les lleis i les constitucions no són dogmes religiosos, veritats immutables alienes als sentiments i a la voluntat dels ciutadans. Una constitució és un llibre obert que s'ha d'anar escrivint segons les necessitats de la societat. Una llei acaba per convertir-se en paper mullat si s'allunya de l'ètica i dels valors de la ciutadania. Aquestes dues qüestions tan simples i clares són els bons principis democràtics i un bon equipatge per afrontar situacions difícils.

Ens sembla un dret democràtic de la societat catalana, la demanda d'un referèndum sobre la seva definició territorial. La gran majoria dels polítics que formen el Parlament de Catalunya així ho demanen. Judicialitzar aquest desig ens sembla un ardit, potser legal, però sense legitimitat. Resoldre aquesta situació implica reconèixer tant que les lleis hi són per complir-les, com que les lleis democràtiques són inseparables de les raons i els sentiments de la ciutadania. Més que saltar-se les lleis a la torera, o condemnar els representats polítics a la inhabilitació, convé crear un marc d'enteniment que permeti els canvis legals necessaris perquè una ciutadania lliure pugui decidir. Separar la legalitat de la legitimitat democràtica suposa una degradació perillosa de l'estat de dret. Esper que un dia siguem entre tots capaços de construir un marc d'acord, que li arrabassi el Govern de l'Estat a una dreta manipuladora i corrupta. Els jutjats estan molt bé per investigar els lladres del 3% a Catalunya, a Mallorca, o a Madrid, no per sentenciar les il·lusions polítiques de la gent.

En aquest escenari negre, les iniciatives sobiranistes insisteixen en l'objectiu de desbordar, amb el suport de mobilitzacions, el marc constitucional i estatutari. Promouen la desconexió i la desobediència civil i juguen l'estratègia del victimisme. Al davant, a la incapacitat del Partit Popular i de Ciutadans d'entendre la realitat d'Espanya, a la passivitat i immobilitat del Govern central, se suma la intensificació de la judicialització del procés, ambdues ens han portat a un carreró sense sortida.

És necessari, i ho hem reivindicat des de Podem, obrir un ampli debat ciutadà sobre el reconeixement i les formes de l'exercici del dret a decidir en el marc del camí constitucional. Cal reconèixer constitucionalment la naturalesa plurinacional d'Espanya i el reconeixement del dret dels governs autonòmics a celebrar consultes a la ciutadania sobre l'encaix territorial del país. Per això estem a favor de la proposta que es debat avui i hi votarem a favor. Volem permetre que els catalans i catalanes puguin decidir el tipus de relació territorial que desitgin establir amb la resta d'Espanya. A més, entenem que hi ha d'haver respecte i bones relacions entre els governs i parlaments de tots els nivells territorials de l'Estat.

És necessari iniciar un procés de canvi constitucional orientat a resoldre, entre d'altres, els problemes d'estructuració territorial de l'Estat. Ja ho vàrem dir la setmana passada en el debat de presa en consideració de la modificació de la Llei d'iniciatives legislatives populars, no s'ha de tenir por que la gent decideixi i participi, els interessos partidistes i polítics haurien de quedar al marge de les decisions judicials. No obstant, l'actitud caduca i regressiva que té el Govern del Partit Popular cap a Catalunya, ofega la voluntat popular de canvi que una gran majoria de ciutadans volem per reformar una Constitució molt desfasada i més enllà desenvolupar un procés constituent que sigui vertaderament democràtic i des de baix.

A Podem el que volem és que els catalans i catalanes es quedin a Espanya i que ens ajudin a tirar fora les polítiques antisocials i de retallades del Partit Popular de Rajoy, el que no podem fer és que, perquè no ens agradi el resultat impedir que les urnes parlin, això sí que és democràcia.

Ja ho vàrem dir i ho tornem repetir, solidaritat, el Parlament balear no pot mirar a un altre costat i donar suport que els catalans i catalanes puguin decidir, la nostra solidaritat comença per respectar el seu sentit dels vots i garantir que, passi el que passi, tindran en nosaltres un fidel aliat, disposat a unir forces per millorar les vides dels nostres conciutadans i conciutadanes i fugir dels ultratges i imposicions de la resta de partits que volen imposar la seva visió sectària d'Espanya i la Constitució.

I quan parlem de procés sobiranista, de què parlem realment? Entenem nosaltres que es tracta de donar veu al poble, de la sobirania popular, com la que es va produir en el referèndum de la Constitució Espanyola del 6 de desembre del 1978, a aquells que s'autoproclamen partits constitucionalistes els demanem que votin a favor d'aquesta proposta i facin possible la democràcia de Catalunya. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Perdoni, Sr. President, volia demanar la paraula d'acord amb l'article 76.3 del Reglament, relativa a les al·lusions que fan referència al decòrum o dignitat dels grups parlamentaris, amb referència a l'expressió del Sr. Jerez respecte que el meu grup parlamentari és sucursal d'un altre. Demano trenta segons, només.

EL SR. PRESIDENT:

Consider que no hi ha al·lusió, senyor.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Perdoni, Sr. President, dir que un grup parlamentari és sucursal d'un altre, no afecta la dignitat d'aquest grup parlamentari?

EL SR. PRESIDENT:

No té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

D'acord. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. El discurso que acabamos de oír por boca de la diputada Capellà y también de otros portavoces parlamentarios, así como la exposición de motivos que figura en la proposición no de ley, descansa en unas cuantas falacias, una falacia mayor y otras de carácter secundario que penden de ella. La mayor, por supuesto, es el llamado derecho a decidir.

Miren, el derecho a decidir solo existe dentro de la ley, fuera de la ley, que es, por cierto, como se ejerció el 9 de noviembre, ya que ustedes han aludido a esta fecha, fuera de la ley cada uno es muy libre de decidir lo que le parezca, lo que se le antoje, ningún problema, pero lo que resulte de esa decisión, de la que esté, digamos, tomando fuera de la ley, no tendrá en ningún momento ni valor jurídico ni ningún efecto práctico consiguiente.

Imagínense, les pongo un ejemplo, que en este parlamento decidiéramos convocar un día una consulta para abolir el derecho a la propiedad privada y a la herencia -sí, ya sé que a algunos de ustedes esto les encantaría, pero pongámoslo como una hipótesis-, sería, por supuesto, un brindis al sol, sería inútil, sería una pérdida de tiempo. ¿Por qué? Porque el derecho a la propiedad está reconocido en el artículo 33 de nuestra Constitución, aprobada por una amplísima mayoría de españoles, de una mayoría, antes se ha recordado, todavía más amplia de catalanes, por cierto.

Y como este ejemplo podríamos encontrar otros muchos. Insisto, en aquello que nos incumbe a todos, que nos afecta a todos, debemos decidir siempre dentro de la ley, o sea, entre todos, porque decidir dentro de la ley significa decidir entre todos. Y si la ley no nos gusta, tenemos todo el derecho a tratar de cambiarla, existen mecanismos para ello, la Constitución los tiene, como sabe o debería saber cualquiera de los presentes, lo que no podemos hacer es saltárnosla, porque entonces no habría aquí otra ley que la de la selva, a no ser, insisto, que algunos de ustedes también prefieran la ley de la selva, en principio no es o no está entre nuestras preferencias.

Esa falacia mayor, la del derecho a decidir, descansa, es muy simple, en una inversión de los factores que ningún constitucionalista que se precie aceptará jamás, y cuando digo constitucionalista no me refiero a un ciudadano partidario del constitucionalismo, sino a juristas expertos en la materia. La inversión consiste en anteponer la democracia al estado de derecho y a la Constitución, a considerar que puede haber democracia sin estado de derecho y sin Constitución. Y no, no puede haberla en estas condiciones, el único orden posible es el que antepone estado de derecho y Constitución a democracia, el que nos dice que la democracia solo puede

ejercerse en un estado de derecho y conforme a las leyes libremente establecidas y aprobadas en ese estado de derecho. Por lo tanto, apelar a la democracia para burlar lo que prescribe la Constitución no es de recibo. Insisto, existen mecanismos para reformar la Constitución cuando una fuerza política no está de acuerdo con alguna de sus partes, y esos mecanismos, se lo aseguro, sí son democráticos.

Les decía al principio que, aparte de la falacia mayor, había otras en el contenido de esta proposición no de ley, y que todas dependían de un modo u otro de aquella, de la mayor. Les pongo algunos ejemplos, así ya, en la primera frase, el uso de Cataluña, como sujeto político, al que se abre un proceso judicial. Dicho proceso, lo saben bien, afecta a tres representantes públicos del anterior gobierno autonómico que actuaron al margen de la legalidad, desobedeciendo por dos veces una sentencia del Tribunal Constitucional, por muy representativos que se les pueda considerar, asociarlos con Cataluña es un burdo engaño, no es otra cosa. Como lo es, por cierto, en esta misma frase, la identificación entre el pueblo y lo ciudadanos que le votaron. Y ¿los que no le votaron, acaso no forman parte también de este pueblo? Pues parece que, a juzgar por la redacción, no.

Otro ejemplo, la apelación al carácter pacífico y no violento del proceso soberanista, y la intimidación ¿acaso no es una forma de violencia? Porque intimidatorio fue, para el poder judicial, en este caso, ustedes que tanto hablan de separación de poderes, que el propio Gobierno de la Generalitat, con su presidente a la cabeza, participara en una marcha cuyo único fin era presionar a los magistrados que deben juzgar a tres políticos que les precedieron en el mismo gobierno y que están acusados, como han dicho antes, de desobediencia y prevaricación.

Para que haya violencia, Sra. Diputada, no es necesario el derramamiento de sangre, ni siquiera la violencia física, hay muchas formas de violencia, entiendo que usted lo sabe perfectamente.

En fin, podría aportar muchos más ejemplos relacionados con las falacias del texto, pero creo que con los que acabo de aportar es suficiente.

De todos modos, no quisiera acabar mi intervención sin referirme a una característica del nacionalismo separatista que se practica por estos lares, su absoluta dependencia de Cataluña. A menudos les oigo reivindicar su independencia y su soberanía, con respecto a Cataluña, incluso he oído en esta cámara, la independencia de los diputados menorquines con respecto al conjunto de Baleares; es decir, podríamos ir, me imagino, bajando. Nada más falso, llevan ustedes cuarenta años practicando lo que hoy se llama *copy paste* con respecto al nacionalismo catalán, y ahora pretenden subirse -eso se entiende, les han hecho el trabajo- al carro de ese proceso independentista que no es, sino, y se lo repite, un fraude de ley.

En fin, allá ustedes con sus engaños y con sus ensueños.

Lo que ya me resulta más insólito es ver al Partido Socialista, un partido que aspira a gobernar España, tengo entendido, o aspiraba, cuando menos, jugar este mismo juego;

un partido, que hace un momento el diputado Tarrés lo ha recordado, que es partidario de la actual Constitución y que dice defender la actual Constitución. Espero, y no digo deseo, que su frivolidad y su equidistancia no le lleve a apoyar esta iniciativa de sus compañeros de viaje y de gobierno.

¡Ah!, y por supuesto, Ciudadanos va a votar en contra de esta proposición no de ley.

(Remor de veus i algunes rialles)

Sr. President?

Va a votar en contra de esa proposición no de ley, incluso en su forma transaccionada, que finalmente no es sino una falsa disyuntiva, ya que, por supuesto, no hay que contraponer en ningún momento política y en este caso judicial o judicialización, como quieran ustedes llamarlo. Y, ya que va a votar en contra, eso significa que vamos a votar a favor de la Constitución y del estado de derecho.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Intervenció del grup proposant per dir si accepta les esmenes. Té la paraula la Sra. Margalida Capellà.

Bé, n'hi ha prou que llegeixi l'esmena que ha proposat vostè i anam per endavant.

LA SRA. CAPELLÀ I ROIG:

Bé, ja acabam, eh, ja acabam aquest debat. Voldria agrair a tots els grups les seves aportacions, les seves esmenes i les seves reflexions en aquest debat que, Sr. Jerez, crec que interessa tant a la ciutadania balear com el debat que vostès varen impulsar sobre la unitat d'Espanya, no és vera? Aleshores, jo crec que si podem parlar aquí, amb tots els respectes, sobre la unitat d'Espanya, també podem parlar sobre la independència de Catalunya, sobre la situació de Catalunya dins Espanya, ...

(Alguns aplaudiments)

... podem parlar també de la separació de poders i podem parlar d'aquest encaix de Catalunya i podem dir que si Catalunya no encaixa o si ells, aquest encaix que els ofereixen, no el volen, idò que tenen tot el dret, tenen tot el dret a decidir i a votar si continuen o no dins Espanya, perquè això precisament és la democràcia.

Parlam d'un xoc de legitimitats, m'ha agradat molt com el Sr. Melià ha explicat els antecedents de com hem arribat aquí, de xoc de legitimitats entre lleis, perquè és clar, Sr. Pericay, és que vostè parlava de lleis, però hi ha hagut una llei autonòmica, com és l'Estatut de Catalunya, que el Tribunal Constitucional, com sap vostè, se'l va "cepillar", no és vera?

Aleshores, és clar, parlam de llei estatal, de Constitució Espanyola, de lleis autonòmiques, hi ha evidentment aquí un conflicte i a qualque moment se n'ha de parlar, no és ver? Aquesta és la qüestió, quan parlam de diàleg ens referim no només al diàleg sobre Catalunya, sinó a aquest diàleg sobre el conflicte de legitimitats entre autonomies que volen avançar més que unes altres i entre el marc de la Constitució, que pot ser més ample o més estret, i també de diàleg sobre la consulta, quan parlam d'aquest diàleg és precisament sobre aquesta consulta, no només sobre què passa amb Espanya i Catalunya.

Si la consulta és il·legal, com vostè i vostè han deixat ben clar, no permetrem que es faci una consulta il·legal -bé, idò, si són demòcrates de bé, si són demòcrates de bé, que aquesta terminologia m'ha sobtat, jo crec que som una demòcrata de bé, no li vull cap mal a la democràcia-, idò canviem-la, canviïn la llei, i així la facin legal i deixin votar tothom, no només a Catalunya, sinó a tota Espanya i totes les consultes que hi pugui haver que es votin i així s'exerceix la democràcia.

Senzillament, nosaltres pensam que som a un debat sobre distintes legitimitats, som a un debat sobre la separació de poders, que a vostè és molt fàcil respondre'l, Sr. Jerez, em sap molt greu que parli que no es donen ordres a la Fiscalia, jo crec que n'hi ha prou amb una frase "Esto la Fiscalia te lo afina, te hacemos una gestión", Sr. Fernández Díaz.

(Alguns aplaudiments)

És a dir, som a un moment on el prestigi de la Fiscalia es troba sota mínims, el prestigi del Tribunal Constitucional, que era un referent a tota Europa i a tot el món, quan parlàvem de drets fonamentals i de llibertats, es troba sota mínims, i aquí haurien de plantejar-se què han fet vostès per arribar a aquesta situació. Crec que això en aquests moments la posició del Partit Popular i de Ciutadans, permeti'm-ho, i amb tot el meu respecte, crec que en aquests moments és anacrònic, és anacrònic, vull dir, s'han quedat no en el segle passat sinó més enllà i, a més, és incompatible amb el que fan països occidentals civilitzats, demòcrates i moderns, parlam del Canadà, del Regne Unit, han fet referèndums, no s'ha acabat el món, continuen aquests estats, la independència no ha sortit endavant d'aquestes regions i no passa res, continuen igual.

Aleshores, hi ha vida més enllà de la Constitució, hi ha vida més enllà d'Espanya, els estats neixen, creixen, canvien, de vegades desapareixen, això ho explicam a Dret Internacional Públic, parlam precisament d'això, tots els canvis són possibles i molt millor si es fan en democràcia i respectant la voluntat dels pobles.

Per part nostra, agraïm, una vegada més, l'interès, el respecte amb el qual s'ha produït aquest debat, i repetesc, voldria repetir el punt de resolució a què s'ha arribat després d'una negociació, d'una transacció respecte de la qual el meu desig seria que en el Congrés dels Diputats qualque dia fos possible arribar com a mínim que una majoria d'aquella cambra pugui arribar també a demanar un diàleg sincer, per tal de cercar una solució política i no judicial a la situació que viu Catalunya.

Moltes gràcies a tothom.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Capellà. Doncs, passam a la votació de l'únic punt de la proposició no de llei. Votam.

35 vots a favor; 20 en contra; cap abstenció.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies a totes i a tots.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
